

Yêu Em Nữ Ma Đầu

Contents

Yêu Em Nữ Ma Đầu	2
1. Chap1: Lần Gặp Gỡ Đầu Tiên	2
2. Chap2: Bà Chủ Nhí	4
3. Chap3: Thoát Nạn Trong Gang Tắc	6
4. Chap 4: Nhà Tôi!	9
5. Chap5: Ta Muốn Có Cô Ấy	11
6. Chap 6: Tứ Quỷ	13
7. Chap 7: Anh Không Có Nào À?...	15
8. Chap 8 : Giao Cô Ấy Cho Tôi....	17
9. Chap9: Anh Là Ai?	20
10. Chap 10: Kẻ Phá Hoại	22
11. Chap 11: Tầng Hầm	24
12. Chap 12: Tôi Muốn Gỡ Chiếc Mặt Lạ Đó....	27
13. Chap13: Trở Về Trong Giấc Mơ Xanh	29
14. Chap14: Bố Mẹ Vợ Tương Lai	32
15. Chap 15: Lão Đại Cũng Phải Có Ngày Nghỉ	34
16. Chap16:trốn Nhà	35
17. Chap17: Một Nửa Cuộc Vui...	37
18. Chap18: Biển	39
19. Chap19: Lão Đại.... Ghen????	41
20. Chap20: Nắm Tay Em Và Bước.	42
21. Chap21: Oan Gia	44
22. Chap22: Con Gái Gió	45
23. Chap 23: Thay Đổi	47
24. Chap24: Cho Anh Ích Kỷ Một Lần Em Nhé	50
25. Chap25: Anh Sẽ Đưa Con Chúng Ta Trở Về.	53
26. Chap26: Anh Vẫn Ở Đây	54
27. Chap27: Cha Và Con	56
28. Chap28: Đáng Trượng Phu Không Chạy Trốn	57
29. Chap29: Bí Mật Hé Mở- 1	59
30. Chap30: Bí Mật Hé Mở -2	62
31. Chap 31: Sự Thật	63
32. Chap32: Sống Chậm Lại Một Chút	64
33. Chap33: 3 Ngày Mưa	67
34. Chap34: Quỷ Nữ Và Thiên Sứ	71
35. Chap35-1: Quay Trở Lại	74
36. Chap35-2: Cái Ôm Ấm Áp	76
37. Chap36: Anh Ấy Đã Ở Đây	80
38. Chap37: Không Ăn Được Thì Đạp Đổ	83
39. Chap38: Trở Lại Dinh Cơ Ứng Phó Quỷ Nữ	87
40. Chap39:em Lại Để Anh Ở Lại	90

41. Chap40: Thật Giả Giả Thật	92
42. Chap41: Cô Nàng Chịu Chơi	95
43. Chap42: Thiên Sứ Nổi Giận	97
44. Chap42: Hi Sinh Vì Nhau-1	100
45. Chap43: Hi Sinh Vì Nhau-2	102
46. Chap44: Chấp Nhận Kẻ Đứng Ngoài	104
47. Chap45: Tỉnh	106
48. Chap46: trả Giá	110
49. Chap47: Chiếc Xe Lạ	113
50. Chap48: Zero? Hẳn Là Ai???	115
51. Chap49: Anh Yêu Em	118
52. Chap50: Làm Khách Quý	121
53. Chap51: Cướp Người Về	125
54. Chap52: Nàng Tiên Hắc Ám	129
55. Chap53: Láo Loạn Tổ Chức ” G”	132
56. Chap54: Có Những Thứ Được Gọi Là Hi Sinh	135
57. Chap55: Bình Yên	137
58. Chap56: Kế Hoạch Trả Dũa	140
59. Chap57:đường Cùng	143
60. Chap58: Thuyết Phục Anh Vợ	146
61. Chap59: Trăng Đêm Nay Đẹp Lắm...	148
62. Chap60: Mím Cười Ra Đi	152
63. Chap61: Kết... Viên Mãn	158
64. Chap62: Ngoại Truyện	161

Yêu Em Nữ Ma Đầu

Giới thiệu

Tôi kể bạn nghe câu chuyện về. . . . một đứa con gái chẳng có gì giống một người bình thường. . . .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-em-nu-ma-dau>

1. Chap1: Lần Gặp Gỡ Đầu Tiên

Một ngày đẹp trời Tổng giám đốc Lâm Thiên Vũ...đích thị bị áp tải về biệt thự dưới sự giám sát của ngót nghét 50 tên vệ sĩ được đào tạo tinh nhuệ

-Cậu chủ mời vào. Ông chủ đang đợi cậu trong phòng sách

Quản gia cung kính thưa... Lâm Thiên Vũ hứ lạnh một cái rồi vùng vằng xông vào phòng cha mình...anh đang bực ... rất bực đây

-Ba...

-Ngồi xuống! Tôi có chuyện muốn nói với anh đây . Chủ tịch Lâm nói, khuôn mặt ông khá nghiêm trọng

-Có gì thì để con đi công tác về rồi nói, có cần thiết phải sai người nói cổ con về như vậy không? Vũ bực...

-Tôi gọi thì anh về ngay đây! Chủ tịch lớn giọng

-Thế có chuyện gì? Ba nói nhanh đi. Con bận lắm

Vũ cần nhẩn, chốc chốc lại soi đồng hồ, anh còn có cuộc họp vào chiều nay

-Hủy hết các lịch cho tôi. Tối mai đi xem mắt 8h tại nhà hàng Lucky. Không cần biết anh dùng cách gì nhưng phải đưa được con bé đó về làm dâu nhà mình...

Vũ ngắt lời ba... đùa chứ ông định vui dập tuổi thanh xuân của anh sao????

Không, nhất quyết không! Anh còn trẻ ,còn có cả một tương lai ngời ngời phía trước làm sao có thể bị chói chân bởi hai chữ “gia đình”.

Với lại anh và người đó đâu có chút tình cảm gì với nhau...

Tóm lại chuyện này anh không chấp nhận

-Ba... con mới vừa tròn 20 tuổi.... còn trẻ lắm ba à....với lại con và cô ta đâu có tình cảm với nhau. Ở với nhau không ổn đâu.

-Một là anh đưa con bé đó về, hai là kí vào đây từ bỏ danh phận con trai tôi. Đồng nghĩa với việc anh sẽ không được hưởng một xu nào từ gia sản nhà họ Lâm. Đây anh chọn đi

Chủ tịch ném cho anh một tờ giấy có sẵn chữ ký của ông

-Ba ba tuyệt tình như vậy sao?

Vũ cau có

-Một là cuộc sống nở hoa hai là cuộc sống bế tắc. Anh mau quyết định đi, tôi cũng không có thời gian đâu, anh có một phút để suy nghĩ

-Ba... từ từ...

.... thanh xuân và tự do....

Công danh và tiền tài....anh nên chọn cái nào????

Suy nghĩ một hồi Lâm Thiên Vũ gật đầu cái rụt....

Lấy thì lấy, sau khi lấy được quyền thừa kế anh sẽ ly hôn.

Tốn vài năm tuổi xuân thôi...anh chịu đựng được

Nhìn bóng Vũ vội vã đi ngay đến công ty để kịp cuộc họp... chủ tịch khẽ mỉm cười hài lòng

Tại một căn biệt thự khác...

Người phụ nữ sinh đẹp khẽ vuốt mái tóc màu nâu đỏ mềm mượt của đứa con gái bảo bối.

-Con có thể không đi, ba mẹ không ép con đâu

-con sẽ đến.

Con bé vươn tay ôm mẹ yêu của nó ...

Đối với một đứa con gái bình thường nếu bị ép hôn chắc chắn nó sẽ dấy nẩy nên phản đối này nọ nhưng với nó thì không... vui vẻ chấp nhận dù chẳng biết mây ngang mũi dọc của thằng chồng tương lai ra sao

-Lớn rồi có phải con nít nữa đâu mà còn làm nũng với mẹ

-Con thích!

- Bảo bối của ba, ba không muốn gả con đi chút nào...

Ba nó ôm lấy hai mẹ con . Nó hơi cười

Đôi mắt long lanh khẽ ánh lên cái nhìn thích thú...

__

Tối hôm ấy tại nhà hàng Lucky sang chảnh... à nhầm... sang trọng có một thằng con trai mặt mày nhẵn nhố

-Không biết loại người gì nữa. Trễ 15 phút rồi....không biết thời gian là vàng à?

-Tôi biết, xin lỗi. Tắc đường.

Vũ giật mình, quay phắt lại... cái con người này đi lại chả có tí tiếng động nào. Khiến anh hốt cả hoảng

-Cô... cô...

-Chào . Tôi là Nguyệt.

Nó nói rồi từ động kéo ghế ngồi xuống

Vũ nhìn Nguyệt hết một lượt....

Cô khác xa với một đại tiểu thư thướt tha váy áo lụa là trong đầu anh...

Nguyệt xuất hiện đập tan tư tưởng

Cô mặc một chiếc áo thun bó màu đen khoác ngoài là một chiếc áo kẻ đỏ đen nhìn rất bình thường

Không những thế... Nguyệt còn mặc một chiếc quần rộng rãi đầy dây xích, chân đi dày Nike.... trên cổ đeo một chiếc vòng thánh giá to bản đầu đội mũ hip hop

Tất cả đều bình thường và không hề giống một đại tiểu thư...

Ấn tượng về Nguyệt trong đầu Vũ... cô là một đứa bụi đường, phá phách....

Ông bố của anh đúng là điên khi bắt anh phải cưới một con bé như Nguyệt....

Ôi anh điên mất thôi....

2. Chap2: Bà Chủ Nhí

Nguyệt tháo chiếc mũ hip hop màu đen đính đầy đinh nhọn đặt ngay ngắn trên bàn . Nó chẳng ngạc nhiên là khi nhìn thấy biểu hiện của Vũ

Chuyện thường, ai nhìn nó cũng bảo nó ” Độc... Lạ ”

-Phục vụ....

-Cô dùng gì ạ?

- Bít tết kiểu Pháp và 1sampanh. Lâm thiếu anh dùng gì? Nó hỏi nhưng không thèm nhìn Vũ lấy một cái. Kinh người thế là cùng. Đã đến muộn rồi còn làm phách làm nổi...

-Gì cũng được

Vũ trả lời qua loa

-Cho anh ta bánh mì khô và nhiều nước lọc. Nguyệt gấp cuốn menu lại đưa cho người phục vụ

Vũ trợn trừng. Con bé này troll anh à ? Bánh mì khô ??? nước lọc...nghĩ anh nghèo như vậy sao?

Nhìn... phải nhìn. Ai đó tự an ủi mình

Một lúc phục vụ đi khuất Vũ mới lên tiếng

-.....

-Chắc cô biết lý do chúng ta gặp nhau ở đây?

-Ừk. Thì sao? Nguyệt gật gù

-Chúng ta làm một cuộc trao đổi nhé?

-Nghe cũng được đấy! Nguyệt thơ ơ trả lời

-Tiền , nhà , xe ... cô cần tôi đều có thể cho. Chỉ cần giả làm vợ tôi trong 2 năm

Nguyệt cười nhạt, nó xoay xoay ly nước trong tay đôi mắt chớp nhẹ vài cái. Người đàn ông này có phải còn quá ngây thơ????

-Anh nghĩ tôi thiếu mấy thứ tầm thường đó sao? Đánh giá tôi chỉ qua vài đồng rẻ mạt đó à? Có lẽ tôi đánh giá anh cao quá rồi.

-.....

- Xin phép, tôi về trước.

Nguyệt nói rồi không ngần ngại bỏ đi khiến Vũ còn chưa kịp ý ới gì

Rốt cuộc cô ta là ai mà kiêu ngạo, ngông cuồng như vậy?

Phục vụ mang ra một đĩa bít tết và 1 ổ bánh mì khô...

-Không cần nữa... thanh toán đi. Vũ nói rồi đưa cho người phục vụ một tấm thẻ

-Thưa cậu bữa nay cô chủ của chúng tôi mời. Cậu không cần thanh toán bất kỳ khoản tiền nào

Người phục vụ cẩn trọng vừa đưa lại thẻ cho Vũ vừa nói

-Cô ta là chủ nơi này sao???

-Vâng thưa cậu!!!!!!

Vũ hơi bất ngờ...không phải nói là cực bất ngờ

Nhà hàng này 2 năm trước bị thua lỗ nặng nề chủ cũ không trả nổi tiền nợ đành bán... nghe đồn một con bé khoảng 15, 16 tuổi ăn mặc kì cục mang 3000USD đến mua lại...

Vừa ngồi vào ghế bà chủ , con nhóc bí ẩn đó đã ra một loạt chính sách và hình thức làm việc mới cho nhân viên, mời các chuyên gia và đầu bếp hàng đầu đến làm việc, thay đổi luôn cả nội thất nhà hàng theo xu hướng âu-á

Chưa đầy 3 tháng tổng doanh thu tăng hơn 54% mang lại khoản lợi nhuận khổng lồ cho bà chủ nhí... không dừng lại ở đó bà chủ nhí này còn tiếp tục đầu tư mạnh tay mở rộng nhiều chi nhánh của nhà hàng “may mắn” trên toàn châu á

Thật không ngờ cô ta lại là con bé đó...

Vũ hơi nhếch môi.... anh toan đứng dậy thì thấy vật thể lạ bị bỏ quên trên bàn....

Nguyệt phóng thẳng moto đến sân bay...

-Vừa kịp...

Nguyệt nhìn đồng hồ thở phào

-Nguyệt!

Nó mỉm cười chạy đến ôm chầm lấy người con trai

-Con cún con của anh , anh nhớ mày quá

-Cũng biết nhớ cơ?...

Nó buông nhẹ anh ra rồi bấu môi nói

Bỗng nhiên một bàn tay đặt lên vai nó ... nhanh như chớp Nguyệt nhún người, nắm chặt cổ tay người kia... và sau đó mọi người được chứng kiến cảnh một người con trai bay trên không trung và tiếp đất bằng mặt...

Aaaaaa.....

-Hura... một cú vật Judo hoàn hảo, em nên tay đẩy nhóc con. Anh vỗ vỗ hai tay khen ngợi

-Anh Bảo.... Nguyệt có chút hơi giận mình

-Con bé này.... ui da... gãy xương anh rồi! Kể xấu số lồm cồm bò dậy đi tập tễnh tới chỗ anh em nó...

-Anh em nhà mày bạo lực y như nhau... Bảo vừa xoa xoa cổ tay vừa nói

Anh cười cười khoác vai cô em gái

-Chuyện, anh em chả giống nhau thì sao? Nguyệt nhỉ...

-Cái đó là trả đòn.... cứ ai động đến mình là mình phải ra tay...

Nó lém lỉnh nói...

-Chấp tay lấy hai đứa mày luôn. Anh dạy em hư ...

-Hư thôi không hỏng là được rồi ông tám ạ... hai anh em nó đồng thanh nói...

Bảo tức.... anh nghiêng răng nghiêng lợi nói

-cái gì mà ông tám chứ? Tụi bay thích ăn đòn không?

-Càng gì mà lam...à nhầm ...Làm gì mà căng... anh Bảo dạo này nóng thế... nóng nảy dễ tiêu chảy lắm à nha....

Nó vừa nói vừa chọt chọt vào người Bảo....

-Cái con bé này...nhột... nhột

-Về thôi bọn anh mệt lắm rồi! Hải Anh hơi nhăn mặt

-Ok... em kêu chúng nó mang xe đến hộ tống hai anh về... chắc giờ cũng tới rồi đấy

-Mày còn đi đâu nữa tối rồi? Hải Anh nhúu mày kéo tay nó lại

-Em đi đua.... nay có trận... nó nói rồi chạy bég ...

-Con bé này.... thật chả ra làm sao!

Bảo lắc đầu

-Kệ nó ... cứ để nó làm những điều nó thích. Chúng ta về thôi...

-Ừ...

3. Chap3: Thoát Nạn Trong Gang Tắc

Nguyệt cho xe tăng ga chạy thẳng đến trường đua. Chiếc moto màu đen trắng xé gió lao vun vút trên đường một cảm giác rất sướng khoái nha...

Bỗng

Một chiếc moto màu đỏ đen phóng vút lên chạy ngang hàng với nó

Một đứa con gái có mái tóc màu vàng kim ...

Đôi môi Nguyệt khẽ cười. Nó tăng ga phóng vút lên lao nhanh như một cơn nốc. Chả chịu thua kém chiếc moto phía sau của cô gái cũng tăng ga đuổi theo nó...

Gió miên man đùa nghịch trên những ngọn tóc mềm mượt, vuốt ve từng chi tiết trên khuôn mặt hoàn mỹ .

Không phải sao, em là trăng là nữ hoàng của bóng tối...

Kitttttt....

.....kittttttt.....

2 chiếc siêu xe dừng lại khiến mọi người chú ý.

Ấy ấy, đó chẳng phải 2 thiên thần của tam thiên hội sao?

Khách quý ... khách quý....

Một thằng con trai cao hơn 1m80 vội vã bước ra kính cẩn cúi đầu chào

-Tam tử, Tứ tử....

-Người đâu?

Nó hỏi. Ngỡ khí lạnh đến gai người...

-Thưa, ở đường đua vị trí số 8. Và số 3.

-Nui

Nó phẩy tay ra lệnh , trong đôi mắt màu tím biếc ánh lên cái nhìn quỷ dị...

-Mày hay tao? Cô gái tóc màu vàng kim lên tiếng. Có phần nóng vội sốt ruột

-Tao số 8 mày số 3. Chia đôi cho công bằng. Lâu quá mày không ra tay tao sợ mai một tay nghề. Nó nói rồi nhếch môi cười lạnh

-Con quỷ, tại mày tham chứ bộ

-Diễm My, có phải lâu quá mày không ăn đòn????

-....Ấy đừng tao đây còn muốn sống lắm.

My cười tươi, ánh sáng hắt vào khuôn mặt My khiến khuôn mặt con bé sáng bừng đôi mắt to đen láy, đôi môi chúm chím màu hồng phớt rất đáng yêu. Giống như một con búp bê sống vậy

Nhưng búp bê thì cũng chỉ là búp bê...một thứ đồ vật không có trái tim. Vô tình tàn nhẫn.

Chính vì vậy trong giới sát thủ Phạm Diễm My được người ta đặt ột cái biệt danh rõ kêu ” Búp bê khát máu” . Trong Tam Thiên hội Phạm Diễm My xếp thứ ba nên được gọi là “Tam tiểu thư”

MỜI CÁC TAY ĐUA VÀO VỊ TRÍ...

nghe tiếng loa thông báo My và nó nháy nhau một cái rồi vào vị trí

Nếu Phạm Diễm My mang cái vẻ đẹp gai góc, tàn nhẫn thì Trần Anh Nguyệt lại mang một vẻ đẹp ngây thơ thánh thiện... đôi mắt tím to tròn lấp lánh. Một vẻ đẹp mỏng manh chỉ nhìn thôi cũng khiến người khác có cảm giác muốn che chở

Nhìn sâu vào đôi mắt ấy người ta thấy phảng phất một nỗi buồn mang mác....

Người trong Tam thiên hội thân mật gọi nó là “con gái của gió” , người trong giới kính nể tôn xưng gọi nó là..“Thiên sứ địa ngục ”...

PĂNG....

XUẤT PHÁT....

Tiếng súng vừa nổ cả chục chiếc xe moto phóng đi nhanh như những mũi lao...

Nổi bật nhất vẫn là hai chiếc siêu xe hạng sang do hai nữ chính điều khiển.

Tới vòng cua...

Đột nhiên chiếc moto của Nguyệt tăng tốc.

Mọi người hoảng! Cô ta muốn chết sao????? Tới khúc cua còn tăng tốc. Quả là ngu ngốc.

Nhưng không.

Chiếc siêu xe nghiêng một góc 60° người lái cũng nghiêng theo tìm ra góc sinh trong cửa tử...

Nguyệt đánh tay lái chéo đủ rộng để đầu nó không va phải lan can. Qua khỏi khúc cua chết một cách an toàn chiếc moto lao vun vút đuổi theo xe dẫn đầu! xe số 8.

Mọi người òa nên sung sướng vì được chứng kiến cảnh tượng có một không hai.... họ hò hét phấn khích điên cuồng. ...

“GAME OVER”

Đôi môi màu hồng phớt hơi cong lên tạo thành hình bán nguyệt tuyệt đẹp...

Rầm ...

Rầm...

Cùng một lúc cả xe của Mỹ và Nguyệt đều về ga đến tốc độ cao nhất rồi đâm sầm vào đuôi xe phía trước khiến hai chiếc xe mất đà đâm thẳng vào lan can lao ra khỏi đường đua nổ tan tành

Hai cột khói đen kịt bốc lên nghi ngút... ngọn lửa địa ngục thấp sáng đêm nay...in hằn trong đáy mắt của mỗi người.

Hai chiếc moto ung dung về đích mà chẳng gặp chút trở ngại nào bởi.... làm gì có ai muốn được chiêu đãi như hai chiếc moto kia.

Đã giải quyết xong nhiệm vụ...

Dám động đến người của Tam thiên hội chỉ có một kết quả- Chết!

Vũ bị ai đó cho ăn bơ ngậm ngùi nuốt trôi cục tức vào bụng... anh lái xe về biệt thự định thỏa hiệp với ông già nhà anh thì bị chặn đường

Không phải anh xui vậy chứ.... ??????

Vũ ra khỏi xe chưa gì có kẻ đã hét vào mặt anh...

-Lâm Thiên Vũ mày tới số rồi!

Xong tất cả hơn 50 con chó không rõ nguồn gốc xuất xứ lao vào cắn xé anh...

May mắn anh đây có chút võ nghệ phòng thân...

Nhưng mà hình như càng đánh tụi nó càng đông thì phải....

Đùa! Anh một phết rồi đấy.... mà nhìn đông nhìn tây ,nhìn nam nhìn bắc, nhìn dọc nhìn ngang... vẫn chỉ thấy người của chúng....

Không nổi thoát....chẳng lẽ hôm nay anh bỏ mạng ở đây....

Chợt tiếng động cơ xe chạy như bay đến... Vũ bị đèn pha chiếu vào mặt

Anh nheo mắt nhìn. Chiếc moto đâm thẳng cục diện rẽ đôi lữ người lợm nhộm sau đó vòng xe quay lại chỗ anh....

Cái dáng người này quen quen..... cả cái bộ đồ toàn dây xích kia nữa....chả phải là....

-Lên xe!

Vũ không suy nghĩ nhiều nhảy lên xe luôn. Chiếc moto tăng ga phóng vụt đi...để lại la hét mù tít mãi sau lưng ...

Vũ thích trí quay lại nhìn....

....

Mọi việc xảy ra chắc phải tính bằng giây....

....đến giờ anh vẫn chưa tin mình đã thoát....

Gió tạt vào mặt. Mát lạnh.... thích thật.

4. Chap 4: Nhà Tôi!

Mùi thơm nhẹ nhẹ của hoa cỏ tỏa ra từ người con gái khiến Vũ mê mẩn , vài tóc màu nâu đỏ vờn nhẹ khuôn mặt anh tuấn của Vũ ...

Nguyệt chạy thẳng về “nhà”

Nghe thấy tiếng động cơ xe Thiên Bảo đoán con em gái đã về anh hăm hăm chạy ra tay lăm lăm cái muôi múc canh ...

-Đây là đâu thế ?

Vũ lên tiếng hỏi ,Nguyệt tháo mũ bảo hiểm đặt ngay ngắn vào chỗ quy định , nó nhìn anh đáp cụt lủn

-Nhà tôi!

-Ách..... con ranh kia mày nét cái xác về đây cho anh ngay!

Một giọng nam khá là chua ngoa truyền đến đập thẳng vào tai hai bạn trẻ.

Hoàng Thiên Bảo xông tới hiên ngang cầm cái muôi múc canh chỉ vào mặt con bé

-Mày để anh ở nhà lo cơm nước còn mày tung tăng đi chơi à? Mày muốn anh lột da mày không? Hả ?hả?
Cái con bé này...

Nó hơi cau mày gạt cái muôi sang một bên

-Hải Anh đâu?

-Nó đi đón con Tuyết rồi. Chúng mày chỉ giỏi bỏ lại thằng anh tội nghiệp này thôi

Cậu chủ nhà họ Hoàng hơi xì mặt xuống ra vẻ giận dữ ghê lắm

Nguyệt phì cười nhìn anh từ đầu đến chân , từ chân lên đầu

-Thiên Bảo! Sỉ tai mới của anh đẹp đấy...

Chả là anh Bảo nhà ta mặc nguyên quần tây ,áo sơ mi trắng chân xỏ dầy da đắt tiền nhưng lại khoác một chiếc tạp dề màu hồng in hình trái tim đỏ chót , đã thế mặt mũi còn tèm nhem toàn bột mì...

Bảo then quá hóa giận, anh quát rồi dơ muôi múc canh lên đe dọa

-Cái con ranh này muốn ăn đập à?

Thấy mình bị lãng quên, Lâm Thiên Vũ ho khan một tiếng rồi giả vờ nhìn ra chỗ khác

Bảo nheo mày hếch cằm bắn tia lửa điện về phía Nguyệt
Con này gan, dám dẫn trai về nhà... loạn cái này loạn hết rồi
Brừm...

Bíp bíp....

Chiếc Limo màu trắng ngà rọi đèn vào

Một tên con trai ló đầu ra nhẵn nhó nói

-Gọn ra cho sắp để xe. Hết chỗ tâm tình rồi à?

-Thằng ranh! móng mày mọc nhọt à? Ăn nói như đâm vào mồm ý...

Bảo bữu môi nói

-Vào nhà đi rồi nói tiếp. Nó nói rồi bỏ vào

Ba thằng con trai leo đèo theo sau.... thỉnh thoảng còn liếc nhau thăm dò đối tượng

Gtnv

Hoàng Thiên Bảo -Aki srakai Mikage:23t. phó tổng giám đốc JB. Anh cả nhà MikaGe, thông minh , đẹp trai nhưng “hơi bị đánh đá” . Người thừa kế gia tộc MikaGe... cực thương hai đứa em họ

Trần Hải Anh- Ren Kato MiKaGe :23t . Tổng giám đốc công ty Hải Anh , kiêm chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn Trần Thị. Anh được gọi là ông hoàng công nghệ thông tin . Hacker số một của thế giới tin tặc từ ngày bé đã được gọi là” virus công nghệ cao” , là người đứng sau lưng làm bệ đỡ vững chắc cho Thiên Bảo và Anh Nguyệt . Không chỉ có vậy anh còn là lão đại của Tam Thiên Hội biệt danh ” Hoàng tử hắc ám ”...

Tính cách nóng lạnh thất thường. Rất mực yêu thương em gái và vợ tương lai.

Trần Anh Nguyệt- Yumi sahi MikaGe: 18t . Tiểu công chúa nhà họ Trần nói riêng và toàn thể gia tộc MiKaGe nói chung. Thần đồng toàn năng có thể nói thành thạo 7 thứ tiếng. Chủ nhân của dãy nhà hàng Lucky , tổng giám đốc tập đoàn Trần Thị , là con út chũm bài của Trần Gia.

Rất xinh đẹp nhưng tính tình quái dị... sáng nắng chiều dâm trưa lâm thâm mưa phùn ...tối trời nổi giông, đêm trông bão tuyết.

Tóm lại đa dạng các loại thời tiết . Là người giữ chiếc ghế thứ 4 trong Tam Thiên Hội

Vương Tuyết -Anna laura : 22t . Người thừa kế của Vương thị. Xinh xắn , dễ gần. Là viện trưởng của bệnh viện đa khoa lớn nhất cả nước. Cô còn là người ngồi ở chiếc ghế thứ hai trong Tam Thiên Hội....

Rất yêu quý Nguyệt.

Phạm Diễm My : 18t người kế vị tập đoàn Hiếu Nghĩa và Trang Thị . Hơi nóng tính nhưng rất tốt bụng. Là người ngồi trên chiếc ghế thứ 3 của Tam Thiên Hội

Lâm Thiên Vũ : 20t cậu ấm nhà họ Lâm....

Mọi thông tin về người này dần dần Hannie sẽ hé lộ sau nhé. Rất thú vị đấy ^__

Trong phòng khách của ngôi biệt thự. Làn khói mờ bốc nên nghi ngút từ những tách trà thơm ngát

Ai đó khẽ nhấp môi ,phong thái điềm tĩnh đến lạ...

....

.....

5. Chap5: Ta Muốn Có Cô Ấy

-Chị Tuyết đâu?

Nó hỏi

-Có ca cần phẫu thuật gấp.

Hải Anh thở dài, cả người mệt mỏi ngã xuống sofa , đôi mắt khép hờ tay phải vất lên trán mặt đăm đăm chiêu chiêu...

-Nguyệt, ai đây?

Bảo hỏi

-Đây á? Anh ta là Lâm thiếu, người mà ba mẹ kính yêu chọn cho em

Nguyệt nói, đôi môi hơi nhếch lên tạo thành một nụ cười nhẹ

Hoàng Thiên Bảo cau mày nhìn người con trai từ đầu tới chân rồi tự đánh giá

Tên này ngũ quan tinh tường, khí chất ngạo mạn, phi phàm đôi mắt sáng ánh lên sự kiêu ngạo

-Cậu là Lâm thiếu?

-Có thể gọi tôi là Vũ. Vũ nói, đôi mắt màu hổ phách ngang ngạnh như nuốt trọn hình ảnh của hai người con trai trước mặt

-Hân hạnh được biết, tôi là Thiên Bảo anh họ của Nguyệt còn nó (chỉ Hải Anh) là Hải Anh. Anh trai của Nguyệt. Bảo giới thiệu

-Nguyệt... mày có thích tên này không? Nói anh hai nghe nào!

Hải Anh từ từ ngồi dậy đưa đôi mắt màu lục bảo ánh tím nhìn xoáy sâu vào thân thể Vũ, khiến anh như bị một ngọn lửa vô hình thiêu đốt ,toàn thân cảm thấy vô cùng nóng

Trần Anh Nguyệt nhấp một ngụm trà, đôi mắt tím biếc trầm ổn lạnh như băng vĩnh cửu, khiến Lâm Thiên Vũ lạnh cả người.

Hai anh em nhà này muốn bức người bằng hỏa khí và hàn khí sao?

Nó nói

-Có hứng thú!

3 chữ “có hứng thú” khiến Trần Hải Anh bật cười khanh khách

Em gái anh cũng biết hứng thú với đàn ông sao????? Đáng ngạc nhiên đây

-Ba mẹ thích là được rồi. Cũng không quá nhàm chán....

-Ất hẳn vậy. Cậu Vũ. Chú ý tiểu quỷ này nhé, tôi rất mong được làm anh rể cậu...

Hải Anh nói, trong câu có bảy phần cảnh báo nguy hiểm+ hai phần thích thú+một phần lo lắng

Chân mày Thiên Vũ nhíu chặt lại....

Cái quái gì đang diễn ra vậy????

-Haha... Nguyệt, mày làm anh ngạc nhiên đấy. Anh đây muốn xem chuyện này sẽ đi về đâu. Bảo thích thú nói, đôi mắt tím than sáng lên trông thấy

-Chuyện gì mà sôi nổi thế cả nhà?

Hai cô gái bước vào...

Vũ hướng mắt về phía cửa . Một cô gái có mái tóc đen dài ngang lưng khuôn mặt nhu tình hiền dịu, có nét truyền thống khoảng trên 20t, cô gái còn lại có mái tóc màu vàng kim từ cách ăn mặc đến dáng điệu đã biết là một dân chơi có hạng

-Về rồi à? Lại đây ngồi...

Hải Anh cười ôn nhu vỗ vỗ xuống ghế ám chỉ cho người kia ngồi xuống cạnh mình

Vương Tuyết hơi cười bước chân thong thả đến ngồi cạnh Hải Anh.

Có kẻ không chút ngần ngại vươn cánh tay dài ôm lấy eo Tuyết kéo lại gần mình , anh thì cầm lên vai Tuyết đang vẻ rất mệt mỏi

-Nha đầu... anh nhớ em!

Vương Tuyết có chút ngượng ngùng....cái tên bạn trai cô mặt thật là rất dày nha...nói mấy câu mùi mẫn đó trước mặt bao nhiêu người

-Anh đó...không biết liêm sỉ!

-Hai người mùi mẫn vừa thôi. Anh đây 23 xuân xanh rồi chưa nếm mùi tình nhé.

Bảo trêu đùa

-Người đẹp có người ghen tị với chúng ta kìa.

Hải Anh cười sáng khoái

-Ai thèm! Thiên Bảo ta đây không thiếu người xin chết nhé...

-Thôi đủ rồi! Em đưa anh ta về. Mọi người chuẩn bị tốt cho ngày mai đi. Hải Anh, anh nhớ những điều cần làm rồi chứ

-Đi sớm về sớm.

Chiếc moto chạy như bay trên quốc lộ , gió vi vu hát bên tai như một bản giao hưởng nhẹ nhàng, thật êm dịu

-Cô không sống cùng ba mẹ sao?

Vũ hỏi, đương nhiên anh vừa phá vỡ bản giao hưởng tuyệt vời của thiên nhiên

Nguyệt hơi nhú mày nhưng khuôn miệng xinh đẹp vẫn mấp máy trả lời

-Không! Chúng tôi để họ có không gian riêng

-Ra vậy... sao cô không hỏi tại sao tôi bị phục kích?

Nguyệt hơi cười , giọng nó nhàn nhạt

-Không hứng thú!

Vũ cau mày....

Cô gái này.... thật kì lạ

-Đến nơi rồi. Xuống xe. Nguyệt nói...có vẻ khá vội vã.

-À! Sao cô biết nhà tôi?

Vũ chợt nhớ

...hình như...anh chưa từng nói với cô nhóc này về nơi anh đang sống. ...

-Không khó..Tôi vốn không phải người tùy tiện.

Nói xong. Có người quay xe phóng đi mất hút

-...

Màn đêm u tịch kéo xuống bao phủ căn biệt thự xa hoa...

Người con trai lắc ly rượu vang đôi mắt lạnh giá nhìn vào khoảng không đen kịt ngoài cửa sổ

Tiếng đế dày chạm sàn kêu cồm cộp

Một thao tác mở cửa nhẹ nhàng cũng làm âm thanh vang vọng khắp hành lang...

Người đàn ông bước vào phòng cất tiếng gọi.

-Evil...

Người con trai quay lại đối mặt với người đàn ông . Đôi môi mỏng hơi mỉm cười

-Chào! Lâu rồi không gặp.Jim? Ta muốn ông đưa người con gái này về đây cho ta

Nhận bức ảnh từ tay người con trai. Khuôn mặt Jim sa sầm

-Con gái của gió! Ngài muốn có Thiên sứ địa ngục sao?

Evil cười , anh uống cạn ly rượu

-Ta muốn có cô ấy....

Jim cúi đầu...thoảng chốc biến mất khỏi căn phòng ma quái của chủ nhân

Đã nhận lệnh từ vua quỷ....

Nhiệm vụ sẽ được thực thi trong thời gian ngắn nhất

6. Chap 6: Tứ Quỷ

Hải Anh thở dài tiếng gõ lạch cạch trên bàn phím vẫn đều đều... đôi mắt lục bảo ánh tím mỗi như

Một vòng tay nhẹ ôm lấy anh. Mùi lyly thơm dịu dịu khiến người ta thư thái

-Người yêu, làm việc vất vả quá... thấy anh mệt mỏi như vậy Tuyết rất buồn nha. Vương Tuyết thì thầm

Hải Anh hơi cười, anh véo nhẹ má cô mấy cái giọng trầm trầm rất ấm áp nha

-Nha đầu, em biết ăn nói ngọt ngào như vậy từ bao giờ thế? Có phải muốn lấy lòng bổn thiếu gia không?

-Còn không phải lây nhiễm từ anh sao? Ở đây không phải anh là người mềm mại tép nhảy nhất à?

-Oan quá... em cứ nói như khiêu anh mang virus truyền nhiễm ấy....

Ai đó phụng phịu

-Lão đại à...anh còn không phải sao? Nhưng mà Tuyết rất thích... hôm nay anh đáng yêu lắm cơ

Vương Tuyết cười tươi dụi dụi đầu vào hõm cổ anh

-Tiểu nhân làm tiểu thư vui...vậy tiểu thư cũng phải khen thưởng tiểu nhân một chút chứ?

-Lão đại anh muốn gì nào? Một bữa tại kinh đô ẩm thực Lucky nhé????

Tuyết hỏi

-Nhà này chẳng phải có hảo đầu bếp hàng đầu rồi sao? Tiểu nhân ở đây một mình rất là cô đơn....

-Lão đại.... anh đừng có ở đó mà dụ dỗ người ta. Lo chuyện chính đi kho chứa hàng phía đông hình như có vấn đề

Ai đó chen ngang cuộc trò chuyện còn tự động ngã lưng ngự trị trên chiếc giường êm ái của Hải Anh.

Mặt anh hơi nhăn lại trên trán xuất hiện vài vạch đen

-Phá đám! Nhóc con lần sau vào phòng anh nhớ gõ cửa

-Mai em và con My đi kiểm tra hàng ở khu phía đông.

-Ừ.

-Bảo anh thế thôi. Không làm phiền hai người nữa em về phòng đây. Anh chị ngủ ngon

-Ngủ ngon .

.....

Vương Tuyết nhú mày . Đợi bé Nguyệt ra khỏi phòng cô mới lên tiếng

-Anh để hai đứa bé đi sao? Nhỡ có bất trắc.... khu đó bây giờ rất loạn ...

-Mai chúng ta ngằm theo chúng nó. Em biết tính con Nguyệt đấy.... nó nói là làm không chịu nghe ai cả...

Hải Anh thở dài.

Đứa em gái này của anh còn chưa hiểu hết cái xã hội xô bồ này...con bé quá hiếu thắng... đôi lúc nó làm mà không nghĩ đến hậu quả. Điều này khiến ông anh như anh rất lo

Vương Tuyết gật đầu.

Tại căn phòng pha trộn giữa hai màu đối lập....

Đỏ rực của lửa....

Xanh ngắt của đại dương....

Có một đứa con gái ngồi lau chùi khẩu súng màu bạc được thân súng khắc sâu dòng chữ ” con gái của gió”

....

Một đứa khác đang ngồi chễm chệ trên chiếc sofa màu đỏ vừa ăn bắp rang vừa xem phim hàn quốc

Diễm My bỏ một ít bắp rang vào miệng rồi tí tởn quay lại trêu Nguyệt

-Ê , thằng chồng mày trông được đấy. Có vẻ là hàng cao cấp

-Nhìn mặt tao có hai chữ Hám trai không?

-....

-Ba mẹ tao thích là được rồi. Nếu so hẵn với Chủ nhân của tập đoàn sát thủ “M” thì tao hứng thú với ông chú đó hơn....

My bĩu môi

-Sao mày biết đấy là một ông chú? Nhỡ là một soái ca thì sao?

-Ném mấy quyển truyện ngôn tình của mày đi.... mơ mộng hão huyền

Nó nói

-Biết đâu đấy....

-Chuẩn bị đồ cho vụ ngày mai đi... có lẽ mai có nhiều gió đấy

-Yes, sir.....

****_****_****

Khách sạn Star...

-Cậu nói gì...? TỬ QUỲ Á???...

-Khả Viên nhỏ tiếng thôi... đừng hét toáng lên như thế

Vũ nhăn mặt

-Cậu đùa tởm đấy à? Hôn phu của cậu là người của xã hội đen!!!!!!... đã vậy còn là người của Tam Thiên Hội nữa....

-Có sao đâu!!!!

-Thằng đàn này... lấy cô ta về để cung phụng à? Hay cậu thích được dí súng vào đầu.....này nhé.... ở với xã hội đen là ăn đạn như chơi....thôi nhé Vũ đẹp ... hôn mới chả ước . Tở không muốn đưa tiễn cậu về tuổi vàng đâu nhé

-Nhưng mà....

....

....

7. Chap 7: Anh Không Có Não À?...

Gió miên man chơi đùa trên những ngọn tóc màu nâu đỏ, nhảy múa trên mái tóc vàng kim óng ả của hai cô gái xinh đẹp ...

Thay vì đi một chiếc moto đời mới hai đứa nhóc lại cùng nhau lăn la trên chiếc Audi mui trần mới toanh.... Diễm My vừa lái xe vừa huyết sáo , nó gác tay lên thành xe ngắm trời ngắm đất ra vẻ bất cần

-My, lần này có bao nhiêu hàng?

Nó hỏi

-200 khẩu súng lục , 40 khẩu bắn tỉa , 12 hộp đạn niconat...

-Niconat.... loại đạn ngăn cản quá trình tự đông máu , phá hủy nội tạng con người trong vòng 30 phút !!!?

-chính xác đấy. Niconat lực sát thương cực cao. My gạt gù

-Bằng súng hỏa kim không của lão đại nhà mình không?

My nhún vai

-Chắc không !.... đồ của lão đại toàn hàng độc ...lạ, mày thấy đó, không chỉ có đồ...từ người yêu như chị Tuyết , em gái là mày, đứa em nuôi như tao...ngay cả đến lũ gác cổng cũng khác người còn gì

-Cũng phải ha....

Kittttttt....

.....Rầm.....

Chiếc Audi đâm thẳng vào thân xe chiếc Ferrari màu đỏ đồng

-Shit.... đi kiểu đó gì vậy ? Làm bà xem bắn tìm ra ngoài

My chửi thề.

Từ chiếc Ferrari một tên con trai có mái tóc màu xám tro bước xuống khuôn mặt nhăn nhó rất khó coi...

Trần Anh Nguyệt thở dài. Có lẽ hôm nay sẽ có một cuộc khoe giọng cực kỳ hăng máu của bạn Diễm My thân yêu...

-Này cô kia... cô có mắt không hả ? Cô không thấy xe của tôi đang đi ra à?

Tên con trai tức tối nói

Diễm My cũng chả kém cạnh , con nhóc nhảy khỏi xe rửa xả cho tên kia một trận ra trò

Nó ngồi im xem kịch hay chẳng buồn xuống xe

-Này anh đi học cô giáo chưa phổ biến luật giao thông à? Đã đi sai còn nói già mồm à? Anh rẽ từ hẻm ra thì phải còi hay sinh nhan chứ. Bộ anh để quên não ở nhà à? Hay không có não ? Mà có thì não của anh chỉ để làm cảnh cho đẹp thôi nhĩ? My nói

-Cô ... cô.... tên con trai ghen hòng...

-Thật không thể tin nổi trên đời vẫn còn loại người không có não.... đây, tiền đây, cầm lấy chỗ này đủ mua một chiếc Ferrari mới nhé. Tôi đây không muốn mang tiếng là kẻ bắt nạt kẻ thiếu năng trí tuệ.

Xổ xong một tràng dài ngàn kilomet PHẠM DIỄM MY ném vào mặt tên con trai một tờ chi phiếu mệnh giá lớn rồi lên xe phóng thẳng , để lại đằng sau một người con trai với cái đầu “xì khói”

-A..... tức quá.... con nhỏ chết bầm kia.... đừng để tôi gặp lại cô . Dương Khả Viễn tôi thề...Tôi mà gặp lại cô thì cô chết chắc.

Vâng chính xác tên “thiếu năng trí tuệ ” mà Diễm My vừa tông phải chính là một trong 10 người trẻ có tài sản lớn nhất thế giới- Dương Khả Viễn người thừa kế của tập đoàn đĩa ốc xuyên Á ...

Dương thiếu lần đầu tiên bị xỉ nhục đã vậy còn là một đứa con gái ăn mặc dị hợm

Hận....

Anh hận không thể giết chết nhỏ....

Nó ôm bụng cười nghiêng ngả đập đập tay vào vai My nói

-My.... mà đúng là con gái bố Hiếu.... ha ha trình độ troll lever max

-Tại hần ngu thôi. Dám mắng tao á? Này nhé có khi tao biết đi xe từ khi hần còn bú sữa ý....

My hất tóc...

-Thôi đi má... hôm nay má uống thuốc chưa vậy???? Nó chọc

-Má chưa cưng ạ.... điên cấp độ nhẹ mà, làm sao bằng con... hehe. My cười tít

-Quý... tập trung lái xe đê. không chị xa thải. Nó trợn mắt đe dọa

-Vâng vâng.... ê

*_*_*_*_*_*_*

Xa xa trên chiếc BMW đời mới.... hai con người cười rung cả ghế...

-Đúng là Diễm My có khác. Không để đối thủ có tý chủ động nào.... nhất định rút kinh nghiệm từ nay em không cãi nhau với con bé nữa....

Vương Tuyết cảm thán

Trần Hải Anh cười chảy nước mắt

-Đúng là con em thần thánh.... độc nhất vô nhị....ha ha...

Kho phía đông...

Nơi giao tranh của cả 3 thế lực hắc đạo....

Kẻ chém người giết.....cảnh vật úa tàn ảm đạm
Thoảng trong không khí, mùi máu tanh nồng sồn gai ốc o

8. Chap 8 : Giao Cô Ấy Cho Tôi....

-Tam tỷ , tứ tỷ.... hàng đã chuẩn bị xong
My gật đầu, nhỏ hất cằm ra hiệu cho tên đàn em mở một thùng hàng .
Nó đi lại xung quanh xem xét trong khi My kiểm tra hàng
Có gì đó không đúng....
Khu này đang loạn...hà cố chỗ này lại yên tĩnh thế!!!!
-Tứ tỷ. Có chuyện gì vậy?
Một tên lại gần hỏi nó
... mùi xăng bốc lên xộc thẳng vào mũi khiến nó suýt nôn.
Khuôn mặt xinh đẹp khẽ biến sắc
-Sao thế Nguyệt? My đang xem hàng thấy con bạn là lạ nhỏ bèn lên tiếng
-My... Chạy ra khỏi đây mau lên..... chỗ này sắp cháy rồi.... xăng.... chúng tưới xăng khắp nơi ...
Nó vội vã
-Trời.....
Tất cả mọi người nháo nhác tìm đường thoát thân
-Tam tỷ, tứ tỷ... cửa bị khóa rồi ..
-Chỗ này cũng thế...
-Ách... chúng ta làm sao đây?????
-Á... chúng ta sẽ chết ở đây sao???....
Lũ đàn em của cả hai bắt đầu nhốn nháo ... giọng chúng nói đầy hoang mang lo sợ
-Tụi bay bình tĩnh. Đừng có loạn lên thế, để tao nghĩ cách.
My nói lớn...
Đôi mắt tím biếc nhìn hết một lượt quanh phòng kho. Nào nào ... vận dụng trí thông minh của mày đi Nguyệt
-Hay chúng ta lấy súng bắn hỏng khóa!
Một tên lên tiếng
-Mày điên à? Làm vậy sẽ tạo ra lực ma sát lớn, tạo lửa đó... Chưa kịp ra khỏi đây chỗ này đã bốc cháy rồi .
Một thằng khác nạt nộ
-Nguyệt.... My... hai đứa có trong đó không? Tiếng nói quen thuộc của ai đó vọng vào
My mừng rơn
Mọi người mừng rơn...

-Anh hai....
-Không cần nói gì cả, anh đang phá khóa...một chút nữa thôi. Hai đứa chờ nhé..
-Lão đại nhờ cả vào anh..
My nói
Phùng....
Cháy.... cháycháy rồi.
Ngọn lửa đỏ rực lan nhanh tới từng ngõ ngách trong nhà kho.
-Lão đại nhanh lên.... lửa sắp tràn tới đây rồi..
My giục già..
Két tttttttttttttttt..
Cánh cửa sắt nặng trĩch từ từ hé mở... mọi người xúm lại cùng Hải Anh mở rộng cánh cửa..
Xong ai lấy đều hỗn loạn chen chúc nhau thoát ra ngoài..
-Ra nhanh chỗ này sắp nổ rồi
Giọng Vương Tuyết gấp gáp
-Đi... cả 4 người cùng lao ra..
Pằng....
Viên đạn sượt qua vai Diễm My hướng thẳng vào tim Hải Anh....
Vương Tuyết lao ra lấy thân mình trấn đạn cho anh..
Cô nhắm chặt mắt .
Viên đạn gim thẳng vào ngực ...
Các dây thần kinh cảm giác bắt đầu hoạt động truyền thẳng thông tin lên não bộ..
Đôi chân con bé khụy xuống máu từ vết thương loang ra chảy tràn qua bàn tay nhỏ bé đang bịt chặt vết thương bên ngực trái..
Vương Tuyết vội vã mở mắt... không phải cô
Người trúng đạn không phải cô...mà là Nguyệt..
Trong cái phút giây định mệnh ấy..
Con bé không ngần ngại chắn đường đạn bay
-Nguyệt....
-Nguyệt ơi....
Bùm....
Căn nhà kho nổ tung . Khói đen kịt phủ cả một vùng trời xanh thẳm
Hải anh ôm chôn cả 2 người con gái trong lòng lấy tấm lưng vững trãi của người đàn ông che chở cho 2 người anh yêu nhất...mặc cho những mảnh kim loại sắc nhọn đâm sâu vào lưng..
....
.....người con trai đó vẫn không rên la một tiếng....
-Anh....
Có đứa gằng gượng, đôi mắt nó nhòe đi không rõ...

-Nguyệt ngu... ai ày làm thế...?

Hải Anh mắng

-Chẳng phải anh từng nói...nếu trời có sụp xuống vẫn còn anh chống lại cho cho em... mà...

-Mày im mồm cho anh... cố lên, anh đưa mày tới bệnh viện.... sau đó anh sẽ phạt mày... phạt thật nặng

-30 phút.... con bé chúng đạn niconat... Vương Tuyết khóc nức lên

-Lão đại ... chúng ta bị bao vây rồi...

Diễm My lo lắng nhìn con bạn rồi lại nhìn anh...

Cục diện bây giờ rối loạn... đâu đâu cũng thấy đạn bay máu đổ

-Đưa nó đi.....em chống đỡ được

My nói... nhỏ vội vã quay đi ngăn cho nước mắt không rơi...

-Chết cùng chết. Sống cùng sống.... đi hết hoặc ở lại hết....

Hải Anh nói,gọng anh kiên định thấy rõ...

Chợt....

Pằng ...pằng pằng...

....

Từ hai phía của cánh rừng bên cạnh...

Khoảng mấy mươi người mặc đồ đen đeo mặt nạ rôn rập chạy tới tiếp ứng cho người của Tam Thiên Hội

Một bóng đen lướt qua... bế thốc con bé khỏi tay Hải Anh khi anh không chú ý...

-Đi đi, người của "M" sẽ yểm trợ ấy người an toàn ra khỏi đây giao cô ấy cho tôi... chủ nhân của chúng tôi sẽ cứu cô ấy bằng mọi cách...

Người đàn ông nói...

..... thoát cái ông ta biến mất

Vương Tuyết định đuổi theo nhưng anh ngăn lại...

-Đi... con bé sẽ không sao đâu...

-Anh....

*__*__*__*__*

10 phút sau...

Tại căn cứ bí mật của " M"

-Phẫu thuật mau....

-Cho chạy máy trợ tim...

-Truyền máu....

-Dao mổ...

-...

....

.....

Hàng loạt các thao tác ăn khớp với nhau...

Trên trán người bác sĩ trẻ những giọt mồ hôi thấm dướm

Bên ngoài...

Một người con trai trầm mặc nhìn đồng hồ, anh đếm từng giây từng phút....

Đôi mắt lạnh vẫn không chút xao động

-Jim!

-Cậu Evil ! Tôi đây

-Giết.....

....

Chậm quá phải không? Hannie đang ôn thi đại học nên không có thời gian. Mọi người thông cảm nhé!

9. Chap9: Anh Là Ai?

-Cái gì cơ? Cô ta bị thương.... bây giờ còn không rõ tung tích á????? Yeah.... tuyệt vời ông mặt trời! Vậy con không cần gặp cô ta thường xuyên nữa Vũ cười ngoác cả miệng...

Thật thất đức nhưng anh cảm tạ kẻ đưa con nhỏ không biết điều đó đi... ha ha... cứ giữa con nhóc lâu lâu một chút...mà thôi giữa luôn cũng được không cần trả lại.

Anh lại được về với tự do.... hoan hô...tự do muôn năm

Chủ tịch Lâm cau mày,

-Anh không biết giả vờ một chút sao? Dù sao con bé cũng là người sẽ đính hôn với anh

-Nó toàn đá đều con trai bố thôi... xinh thật nhưng nhỏ đó là xã hội đen đó bố...

Vũ bĩu môi

-Anh sợ?

-Con không sợ. Con chỉ không thích thôi.... con có hẹn với thằng Viễn rồi. Bye bố nhé...

Vũ cười vang...hôm nay anh cực kỳ vui nha.

Tại nhà của Hải Anh

-Cái gì??? Con Nguyệt bị người ta bắt sống chết chưa rõ á????

Bảo trợn mắt nhìn cả lũ

-Bình tĩnh đi.... sẽ có tin nhanh thôi... đừng làm rối lên

-Mày bảo anh bình tĩnh làm sao được khi con Nguyệt sống chết còn chưa rõ...

-Thế anh định làm gì? Cứ ngồi đây ca cẩm con bé về được không? Còn nữa không chỉ mình anh là anh của nó... em cũng lo cho con bé ...

Hải Anh hậm hạp bỏ ra ngoài

-Thằng ranh...

Bảo ném phịch cái gối xuống ghế sofa

-Anh Bảo... đừng giận anh ấy....tâm trạng anh ấy không tốt... mà anh phải giấu kín cô chú... nếu biết, em sợ cô không chịu được. Còn chú thì....

-Anh hiểu mà Tuyết... lo cho thằng khùng kia trước đi. My! Chúng ta ra ngoài.một chút, ngọt ngọt quá không chịu nổi nữa rồi

Bảo thở dài, đôi mắt buồn rười rượi

-vâng...

Tâm trạng My cũng chẳng khá hơn... không biết bây giờ nó ra sao

Bước chân ra khỏi phòng phẫu thuật sau 4 tiếng người bác sĩ trẻ mới dám thở mạnh...

-Sao rồi??? Người con trai lạnh lùng hỏi. Đôi mắt xanh lơ hơi biến động

-Qua cơn nguy hiểm! Khoảng 2 tiếng nữa thuốc mê hết tác dụng cô ấy sẽ tỉnh!

-Ừk.

-Cậu Evil... cô ta là ai vậy?

Ryal- thân tín kiêm bác sĩ riêng của Evil

-Không phải việc của anh. Chỉ cần biết cô ấy là người con gái của tôi

-Cậu cậu....

-Biết thế đủ rồi. Đưa cô ấy về phòng tôi. Evil nói xong thì xoay người bước đi. Bóng lưng anh khuất dần trong bóng tối...

Lạnh lẽo... đơn độc và.... bí ẩn

-À.... vâng thưa cậu. Ryal cúi đầu

Từ trong bóng tối. Bóng dáng cao lớn của người đàn ông hiện dần ra trước mặt Ryal

-Jim....

Ryal mừng rỡ , nhìn cái mặt phởn của anh mà muốn đấm ột phát... tên quỷ này lại muốn moi thông tin từ chỗ ông đây

-Biết cậu định hỏi gì rồi. Cô ta chính là “con gái của gió”- thiên sứ địa ngục

Jim nói

-.....

Mặt Ryal ngệt ra... bên cạnh chủ nhân biết bao mỹ nhân tuyệt sắc ấy vậy mà ngài ấy lại chọn một bông hồng nhiều gai nhất để nắm giữ... ôi không chủ nhân cao quý của tôi ơi, ngài sẽ bị thương mất....

-Liệu có an toàn khi để cô ta ở cùng chủ nhân không?

-Cậu cứ làm theo những gì được giao, ắt hẳn ngài ấy đã có dự tính.... bông hồng này Evil quyết hái cho bằng được ...

Jim trầm tư...

Trên chiếc giường bằng nhung lớn người con gái nhỏ nằm đó đôi mắt khép chặt giống như một thiên thần

Đôi mắt xanh lơ nhìn chú mực vào con bé...

Chợt... khuôn mặt con bé hơi nhăn nhó

Đôi mắt kiêu diễm từ từ hé mở ...

-Tĩnh rồi à?

-Anh là ai thế? ...

Giọng nói êm dịu vang lên trong căn phòng lạnh lẽo...

Evil nói qua bộ đàm

-Ryal. Vào đây!

Nói xong anh xoay người đối diện với cô

-Nghỉ ngơi. Không được vận động mạnh

-Ê! Đây... anh là ai thế?

-Ở đây...đây...

Nó gọi với theo khi thấy bóng anh chàng kì lạ khuất dần sau cánh cửa đen tuyền

10. Chap 10: Kẻ Phá Hoại

Ryal bước vào phòng trên tay cầm một hộp dụng cụ y tế...

-Chào. Tôi là Ryal, cô cảm thấy trong người thế nào?

-Anh ta là ai thế? Nguyệt hỏi

-Có vẻ như cô bình phục nhanh hơn người thường đấy nhỉ. Đây là thuốc bôi... cô tự bôi được chứ có cần tôi gọi người tới giúp không ...? Ryal vừa rắc bột truyền nước vừa nói

-...à ừk...được. không phiền!

-Còn đây là thuốc uống.

-.....

Cạch...

Cánh cửa bất mở, người con trai lạ sở hữu đôi mắt màu xanh lơ kiêu ngạo bước vào

Ryal cúi đầu kính cẩn

Sao rồi? Anh ta lên tiếng, cái giọng uy quyền ấy khiến Nguyệt rùng mình... rốt cuộc thì anh ta là ai???

Cô ấy bình phục nhanh hơn người thường gấp 10 lần.... có lẽ do đột biến

Nguy hiểm không?

Loại này có lợi... ngài đừng lo

Ryal khẳng định

Nui...

Tiếng cánh cửa gỗ từ từ đóng lại khiến Nguyệt sực tỉnh... nó nhìn chú mục vào người con trai trước mặt.

Hắn sau lớp mặt nạ kia...anh ta là một soái ca chính hiệu

Nhìn đi , nhìn mà xem. Từ phong thái hiên ngang

Khí chất phi phàm

Quyền uy ngút ngàn

Đôi mắt lạnh giá

Dáng người cô độc....

Tên này chính hiệu một hảo soái ca...

Dù chiếc mặt nạ đã che phân nửa khuôn mặt nhưng nó vẫn khẳng định... vẻ đẹp dạng người mà không chói mắt của Evil

Nhìn đủ chưa? Ai đó lên tiếng

Chưa!.... anh là ai thế??? Tại sao đưa tôi về đây.... anh hai tôi đâu rồi?

Nguyệt hồi hồn , nó sức nhớ tới cuộc hỗn chiến đó.

Anh của em không sao cả! Rất an toàn.

Vậy anh là ai???? Tại sao cứu tôi????

Đôi mắt người con trai không một chút sao động, đôi môi mỏng màu hồng nhạt hơi nhếch lên tạo thành một nụ cười quỷ mị

Em có thể gọi tôi là Evil hoặc... Tùy Phong!

Tùy Phong!... gió tự do.... tôi cũng thích gió

*****.....*****

Cafe Ánh Sáng

Viễn... chơi đề... tao lại về với tự do rồi. Vũ hớn hở khoe

Gì???? Viễn cau có

Ồ... cái thằng này??? Mà sao thế???? Vũ nhún mày

Mẹ kiếp ... tức quá....tức quá....điên mất

Sao ????

Chuyện thế này....

Bla...bla...

Hahahaha...hahaha....

Ai đó vừa đập bàn vừa cười như thằng điên

Ai đó nhăn nhó chỉ muốn nhảy bổ tới xé thằng đối diện thành hai mảnh

-Cười cái con khỉ tao đâm chết đấy!

Viễn dơ nắm đấm nên dọa...

-Được rồi tao không cười nữa... cô ta còn ném tiền mặt mày á...? Dương thiếu, lần đầu bị gái làm thế nhỉ? Vũ khoát chĩa nhìn thẳng bạn thân

-Thế đã là gì với mày... bị gái troll cho thôi mũi. Viễn mỉa mai

-Nhắc đến là thấy tức... con nhỏ đó đúng là sao quả tạ.... à bây giờ nó mất tích rồi. Mong nó đừng về luôn ... Vũ khinh khỉnh nói

Cả anh và Viễn đều không biết... ngay sau lưng họ... một đôi nam nữ đang siết chặt nắm đấm...

Thiên Bảo vùng dậy định cho hai tên khốn nạn kia một trận thì Mỹ ngăn lại...

Đôi mắt nhỏ như một bầu trời đêm thu nhỏ.... ma mị vô cùng

-Anh... em có trò này vui hơn...

Hai anh em thì thâm một lúc ra về bí ẩn lắm . Xong cả hai cùng nhau bước ra ngoài...

BÃI ĐỖ XE...

Tâm trạng phơn phớt của hai tên cà chớn được zoom tắt vào camera của bãi đậu xe...

Thiên Bảo gác chân lên ghế mỉm cười chờ đợi... dám nói xấu em gái anh à??? To gan lớn mật đấy

_

-Vị hôn phu của mày mà nghe được mấy câu này chắc tức ói máu nhỉ?

-Kệ ... cô ta sống hay chết cũng mặc.

Vũ phẩy tay bất cần

-ha ha...

Chợt

.. ...

Cái gì đó in hằn vào mắt hai chàng trai trẻ

Và....

-Khônggggggggggggggggggggg..... xe của tôiiiiiiii.....

Viễn hét lên kinh hãi...

Con của anh.... ôi không.... (anh ấy rất rất yêu những chiếc xe của mình nha)

Vũ bất động

Là kẻ nào... kẻ nào dám phá xe của anh.

Hai chiếc BMW chính thức trở thành phế thải...

Kính vỡ

Xe bị xịt sơn bảy sắc cầu vồng

Bánh xe bị chọc thủng lỗ chỗ...

Thân xe còn bị đánh móp cả lại

Kẻ nào mà thất đức đến vậy cơ chứ... ôi xe ơi...

Đột nhiên loa phát thanh vang lên một giọng đầy khiêu khích

“XIN CHÀO! HAI NGƯỜI CÓ THÍCH MÓN QUÀ CỦA BỌN TÔI KHÔNG? ”

-Mấy người là ai? Có gan thì ra đây cho bốn thiếu gia

Viễn hét lên

”NÓI XẤU NGƯỜI KHÁC SAU LƯNG LÀ KHÔNG TỐT ĐÂU... LẦN SAU SẼ KHÔNG NHẹ NHÀNG NHƯ THỂ ĐÂU! HẸN GẶP LẠI...”

11. Chap 11: Tầng Hầm

Hải Anh đâm mạnh vào thân cây, vỏ cây sần sùi khiến mu bàn tay anh bật máu...

Anh thật vô dụng đến em gái mình cũng không bảo vệ nổi, thế còn xưng danh xưng bá gì nữa...

Một vòng tay ôm chặt anh từ sau lưng...

Vương Tuyết dựa vào người anh, những giọt nước mắt trong veo lăn dài trên gò má thiếu nữ trẻ, thấm qua lớp áo mỏng chạm vào da thịt anh...

-Anh...

-Anh vô dụng lắm phải không?

Hải Anh nghẹn ngào, giống như anh đang đè nén nỗi đau trong tận đáy lòng... nỗi đau ấy ngày càng lớn lên

-Không! Anh không vô dụng.... không có anh mọi người đã chết cháy trong căn nhà kho ấy...

Tuyết lắc đầu

-Nhưng... còn Nguyệt....

-Chắc chắn nó không sao... nó phúc lớp mạng lớn.... Anh... đừng quá lo lắng

Hải Anh thở dài....

Cầu trời cho con bé bình an... nếu không anh biết ăn nói thế nào với ba mẹ đây

-Chào cậu Ren... à không” Hoàng tử hắc ám”....

Một giọng nói lạ vang lên sau lưng 2 người

Hải Anh nhận ra giọng nói này... giọng nói của người đàn ông đưa em gái anh đi...

-Ông là... Vương Tuyết nhú mày

-Xin tự giới thiệu, tôi là Jim... thân tín của chủ nhân” M”...

-Em gái tôi đâu? Hải Anh nóng ruột hỏi

Jim mỉm cười, khuôn mặt nghiêm nghị bỗng chốc trở nên hiền lành đến lạ. Ông nói

-Cô ấy đã qua cơn nguy hiểm, bây giờ đang ở cùng chủ nhân của chúng tôi. Đừng lo

-Khi nào con bé trở về?

Hải Anh hỏi

-Chủ nhân tự có sắp xếp, cậu yên tâm chúng tôi không làm tổn hại đến một cọng tóc của em gái cậu...hẹn gặp lại!

Thân ảnh người đàn ông biến mất trong vài phút ngắn ngủi

Hải Anh nhẹ cả người!

Con bé không sao thì tốt rồi

-“M” ???? Sao họ lại giữ con bé??? Người dẫu mặt nữa.... trực tiếp ra lệnh cho thuộc hạ... lão đại...em không hiểu

Đôi mắt lục bảo ánh tím thâm trầm ... trong cái đầu thông minh kiệt xuất kia không biết đang nghĩ quỳ kể gì.

-Con bé tự biết phải làm gì.... nha đầu đừng suy nghĩ nữa! Anh tin con bé sẽ trở về bình an

Anh cười

-Tùy Phong, tôi đói... có thể ăn không? Nguyệt lẩn qua lẩn lại trên giường lớn hỏi anh

Evil (Tùy Phong) ngừng việc xem xét tài liệu lại ,đôi mắt xanh lơ nhìn về phía Nguyệt

-Đói???

-Ừ ... tôi đói

-Qua giờ cơm trưa rồi. Đợi đi...

Nói xong ai kia tiếp tục xem tài liệu không thèm để ý đến khuôn mặt thốn đến tận rốn của đứa còn lại...

A... aaaaaaa.... tức chết mất

Tâm can ai đó gào thét.... dù sao tôi cũng là người bệnh anh nữ lòng nào đối xử với tôi như vậy.

Cốc ... cốc...

-Vào đi.

Evil nói vọng ra

-Chủ nhân, hệ thống bảo mật bị xâm nhập, người của chúng ta không thể ngăn chặn....

-Đi...

Evil đứng dậy, bước được vài bước anh dừng lại xoay người nhìn thẳng vào Nguyệt khiến nó giật mình

-Em... theo tôi! Evil ra lệnh, người đứng bên nghe có vẻ ngạc nhiên lắm, từ trước đến nay chủ nhân không quan tâm ai đến vậy.... người con gái này thật đặc biệt

-Không đi. Nó bừa môi ngoảnh mặt đi chỗ khác

Bình thường nếu kẻ nào không nghe theo mệnh lệnh của Evil ngay lập tức sẽ được một vé du ngoạn diêm vương phủ. Nay cô gái này hiên ngang tỏ thái độ mà chủ nhân không những không tức giận mà còn nhẫn nại chờ

-Vậy đừng ăn cơm. Xong ai kia rút khoát bước đi

Shit... không cho nó ăn cơm sao???? Đùa à??? Như thế còn dã man hơn việc tra tấn nó. Chết nó còn hơn sống đói... suy nghĩ 1 s

Nguyệt nhảy xuống giường gọi với theo

-Khoan khoan.... tôi đổi ý rồi... cho tôi đi với.... ra ngoài cũng tốt... hít thở không khí cho vết thương mau lành

Evil nhú mày nhìn đứa con gái đang núm no bên cạnh

-Mang dép vô...

-A....

Nguyệt vội chán rồi chạy bég vào phòng xỏ tạm đôi dép đi trong nhà ở cạnh giường

-Em khỏe nhỉ?

-À! Tôi khỏe rồi vết thương không còn đáng ngại....

Nguyệt nói

-...

Evil không nói gì một thuộc hạ của hắn nhanh chóng bước đến dùng một dải lụa đen bịt mắt nó

-Làm gì vậy??? Nguyệt định kéo tấm lụa xuống thì Evil giữ lại

-Dám tháo nó, đảm bảo đầu em có một lỗ hồng

-.....

-Bám chắc!

Evil đặt bàn tay nó lên cánh tay mình rồi từ từ dẫn nó đi

Đôi tai nó nghe có tiếng ỳnh ỳnh... giống như mở cửa mật đạo dưới lòng đất....

-Bậc thang...

Càng đi sâu cảm giác càng lạnh. Cơ thể Nguyệt theo phản ứng tự nhiên run lên

-Lạnh....?

-Ừ.... đây là nơi nào? Sao lạnh vậy chứ?

-.... Evil không trả lời, hắn kéo Nguyệt ôm vào lòng.

-Sắp đến nơi.

Chân mày Trần Anh Nguyệt hơi cau lại. Người này rốt cuộc muốn gì ở cô? Lúc thì hắn ôn nhu lúc lại nhìn cô bằng đôi mắt lạnh thấu xương....

Áp chế cô bằng bá khí ngang tàng

-Đến rồi

Giọng nói lạnh như băng của người con trai bên cạnh vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của Nguyệt

12. Chap 12: Tôi Muốn Gỡ Chiếc Mặt Lạ Đó.....

Đôi mắt tím biếc từ từ hé mở... ánh sáng từ đèn huỳnh quang chiếu vào mắt khiến nó hơi nhắm mắt

Mất một lúc nó mới thích ứng được với loại ánh sáng này...

.... đưa mắt nhìn xung quanh

Cái này có được gọi là vũ trụ công nghệ thông tin thu nhỏ không?????

Người ra ra người vào vào...tiếng gõ bàn phím lạch cạch, tiếng gọi điện thoại... những thiết bị cảm ứng tân tiến bậc nhất...

-Thích thế cơ à?

Evil vuốt nhẹ tóc nó rồi hỏi

-Tuyệt vời... vũ trụ dưới lòng đất. Nó reo lên, đôi mắt lấp lánh vẻ thích thú

-Chủ nhân.... mời đi bên này

Evil không đáp, hắn ôm lấy eo nó dẫn đi

Thông qua gần 40 cửa làm bằng tia laze cuối cùng cũng đến nơi...

Cái này chắc là căn cứ đầu lão ...

Rất nhiều người đang chạy đôn chạy đáo, gương mặt lo lắng tột độ

Một số khác lại tập trung toàn bộ tinh thần múa võ trên bàn phím

-Evil... hệ thống....

-Biết rồi Jim... kết nối tất cả thông tin vào máy chủ. Em ngăn chặn virus xâm nhập mạng thông tin của tổ chức

Nó tròn mắt

-Tôi sao???

-Làm đi... nếu thông tin bị lộ... chỗ này sẽ tự động kích hoạt chế độ tự hủy, chúng ta sẽ cùng chết ở đây

-Đùa...

-Tùy nghĩ.

Nhìn sắc mặt nghiêm túc của Evil Nguyệt bấm bụng...

-Để tôi!

Nó nói, xong ngồi thẽ vào chỗ của chuyên viên công nghệ thông tin

Jim khá lo lắng

-Evil... liệu như vậy có ổn?

-Chờ đi

Mọi người nín thở nhìn theo từng động tác của Nguyệt

Mồ hôi túa ra trên trán lẫn từ vệt dài trên khuôn mặt xinh đẹp

Một bàn tay nhẹ đặt lên vai nó, giọng nói trầm ổn vang lên trấn an tinh thần

-Bình tĩnh...

Nó nghe, nhưng không đáp lại. Đôi môi đỏ mọng mím chặt

Bàn tay nhỏ nhắn liên tục thực hiện những thao tác dầy đặc trên bàn phím

Đôi mắt tinh anh dán chặt vào những dãy số chằng chịt trên màn hình... chỉ một tích tắc lơ là... tất cả sẽ trở về con số 0 tròn trĩnh

Một lúc... cơ mặt Anh Nguyệt dần ra,

Jim nhìn nó gật gù không hổ danh là em gái của “ông hoàng công nghệ thông tin”

... nó thở phào nhẹ nhõm rồi ngược lên nhìn Evil

-Mã hóa virus thành công!

-Giỏi lắm! Em muốn thưởng gì nào?

Evil xoa đầu nó nuông chiều khiến mọi người kinh ngạc. Trong đầu họ bật ra câu hỏi ” cô gái bé nhỏ kia là ai? ”

Nó đắn đo một hồi rồi nhìn Evil

-Tôi muốn gỡ chiếc mặt nạ đó ra...

Nói đoạn nó đưa bàn tay nhỏ bé của mình về phía mặt hắn, mọi người sợ tím cả mặt.... chưa ai dám lật chiếc mặt nạ của chủ nhân. Kể cả ông Jim và cậu Ryal...

Evil nhanh chóng chụp lấy tay nó kéo nó vào lòng vuốt ve như chăm sóc thú cưng

-Đổi điều kiện khác!

-Không giữ lời. Tôi chỉ muốn gỡ nó xuống

Nó ngang bướng

-Không nói lại lần 2

-Cho tôi đi ăn cơm, tôi đói

Nó xị mặt xuống

-Lảng rất hay...

-Tôi muốn anh công tôi cơ

-Được.

Tất cả người có mặt ở đó đều rơi cả quai hàm mắt chữ A mồm chữ O

Hình như đại chủ nhân tôn kính của họ thay tính đổi nết rồi thì phải

Nguyệt bị bịt mắt, nó ôm chặt cổ hấn đầu ngả lên vai hấn cảm nhận được cả hơi thở đều đều của người con trai lạnh lùng

Bờ vai hấn rất rộng, rất vững chắc tạo cho người ta cảm giác an toàn giống như anh của nó.

Người con trai này tạo cho nó một chút tò mò.... một chút thắc mắc và... một chút sợ hãi

-Tùy Phong... tại sao anh cứu tôi? Nó hỏi

-Thích.

-Tại sao để tôi làm việc đó... tôi biết ở đó có cả tá người giỏi hơn tôi

-Thích

-Không sợ tôi hủy thông tin à?

-Không

-Khi nào anh cho tôi về nhà?

-Mai.

-Thật không?

-Thật.

-Chúng ta có gặp lại nhau không?

-chắc chắn có

Cuộc đối thoại dừng lại khi cả hai ra khỏi tầng hầm . Nó được Evil công đến tận nhà ăn

Một lúc khi đã ổn định trên ghế nó mới được tháo khăn che mắt

Nhìn món ăn trên bàn nó bắt giác chau mày

-Cháo hử???

-Mới khỏe. Ăn thanh đạm một chút

-Nhưng mà....

-Có ăn không?

-Có...

Nó hơi xì mặt xuống, nó không thích ăn cháo.... nhưng thôi ...

Có đồ ăn là tốt rồi, nhờ dị nhân này mà đối ý không cho nó ăn nữa thì sao????

Evil hài lòng với cái thái độ hợp tác của con bé.

Xem như bước một thành công, bây giờ buổi cũng đã căng... chỉ còn chờ trời trở gió đông nữa là xong...

13. Chap13: Trở Về Trong Giấc Mơ Xanh

Cơn buồn ngủ từ từ ập đến khiến mí mắt xinh đẹp của Nguyệt chậm chạp khép lại....

Một bóng người cao lớn tiến lại nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc nâu đỏ, nó cảm giác như cả cơ thể được một sức mạnh vô hình nâng lên mùi thơm nhẹ nhàng của hoa anh đào khiến nó dễ chịu vô cùng

-Ngủ ngon, ta sẽ còn gặp lại nhau

*_*_*_*_*_*_*_*

Gió man mác tinh nghịch mân mê những ngọn tóc mây bồng bênh êm ái

Dịu dàng vuốt ve từng đường nét hoàn mỹ trên khuôn mặt thiên thần...

Thiên nhũ mày lại gần... đáng người đó hình như rất quen....

Gần hơn một chút...

Một chút nữa...

Anh không dám thở...

Sao con bé ương bướng đó lại ở đây? ???

Nhưng mà... nhìn nó ngủ... trông đáng yêu quá. Đôi môi đỏ mọng chúm chím như mời gọi.

Cả người Lâm Thiên Vũ như có dòng điện chạy dọc sống lưng, hơi thở có chút gấp gáp... tim đánh loạn

Vũ đưa tay lên ngực...

-Mày bị làm sao vậy Vũ...

Khoảng vài phút Vũ mới bình tĩnh lại, anh ngồi xuống bên gốc cây nhìn nó...

Ở khoảng cách này... khuôn mặt Trần Anh Nguyệt được thu vào tận đáy mắt của anh. Quả thật rất xinh đẹp

Đôi tay vô thức chạm vào má ai đó, làn da mịn màng như thiêu đốt mọi tế bào trong cơ thể Vũ...

Vũ thở mạnh...

-Này...cứng đầu.... dậy đi nhóc

Vũ lay lay người nó, chợt. Cả người con bé ngã về phía anh theo quán tính Vũ dang tay đỡ con bé vào lòng

Hơi thở đều đều... chắc con bé ngủ say lắm. Bất giác Vũ cười

-Nhóc con... tôi đưa em về

Nói đoạn Vũ nhẹ nhàng bế Nguyệt vào xe, đặt cô lên ghế cẩn thận chỉnh tư thế để cô ngủ thoải mái

Chiếc lamorghini chạy chậm chậm

-Anh, chúng ta phải chờ đến bao giờ? Em sốt ruột quá.... Mỵ bặm môi khuôn mặt tiểu tụy thấy rõ

-Nó sẽ về đây an toàn đừng lo

Hải Anh hơi cười, anh tin Jim... tin "M" không nói dối, em gái anh sẽ về... nó nhất định sẽ trở về

-Hải Anh đã nói vậy thì cứ coi là vậy đi. Bảo nói

Brừm... Brừm...

Chiếc lamorghini chạy thẳng vào vòng sân rộng

Tuyết ngó ra ngoài, cô nhìn Vũ với cái nhìn đầy ngạc nhiên

-Cậu Vũ... có chuyện gì mà cậu tới tận đây?

-À... chào chị... em đưa Nguyệt về

Vũ đáp

-Nguyệt????? Cậu....

-Dạ ... vâng em đưa cô ấy về ạ

Đôi mắt Tuyết rưng rưng

-Anh... anh... ơ... con bé.. con bé về rồi

Nghe tiếng gọi Bảo, Hải Anh, Diễm My vui mừng chạy ra...

Vũ mở cửa xe bế con bé ra ngoài... nó vẫn ngủ say

Nhìn khuôn mặt xinh xắn dễ thương ấy... Vũ thấy mình giao động lạ thường

-Vũ... sao con bé lại ở cùng cậu? Bảo nhú chặt cặp lông mày đen nhánh

-Em đang đi thấy cô ấy ngủ gật tại chỗ cây đại thụ cạnh cánh đồng lau...

-Ngủ sao???? Con bé rất miễn cảm với tiếng ồn

My nhú mày.

-Tôi không biết tôi có gọi nhưng cô ấy vẫn ngủ...nên...

-Khoan nói gì... đưa nó lên phòng đã. Hải Anh trấn tĩnh

Sau một hồi kiểm tra này nọ

Tuyết cười

-Không sao! Con bé uống một lượng nhỏ Methadone không gây nguy hiểm .

Mọi người thở phào nhẹ nhõm

Nó mơ màng nhìn sau lớp sương mù dày đặc... bóng một người con trai mặc đồ màu đen lấp loáng trong sương giá

-Ai thế? Đây là đâu?

Nó hỏi

Người con trai im lặng bước từng bước đến gần. Từng bước chân của anh ta như xua tan sương giá

Mặt trời lấp ló sau ngọn cây cổ thụ xanh ngời

Đôi mắt xanh lơ nhìn nó chăm chú...

-Tùy Phong...anh làm gì ở đây? Mà đây là đâu?

-Đi một vòng tròn tìm ra đáp án...

-Nói gì vậy tôi không hiểu....này ... Tùy Phong? Anh đi đâu đấy? Tùy Phong? ??????

-Tùy Phong....

Nó bật dậy... ngơ ngác nhìn xung quanh. Đây chẳng phải là phòng mình sao????

Mình đang mơ à???? Tùy Phong đâu ??? Anh ta đâu rồi ??????

-Nguyệt....

Hải Anh nắm lấy bàn tay nhỏ nhỏ xương xương của con bé...

Nó ngơ ngác nhìn anh

-Anh hai???? Tùy Phong đâu rồi????

-Em sao vậy ??? Nguyệt? Tùy Phong nào????

14. Chap14: Bố Mẹ Vợ Tương Lai

-Em làm sao vậy? ???Nguyệt??? Tùy Phong nào????

Hải Anh sốt ruột lay mạnh vai em gái, rõ ràng Tuyết nói con bé không sao mà...

-Em không mơ chứ??? Em đang ở nhà mình à?

Nguyệt ngơ ngác nhìn Hải Anh. Nó nhớ... nó ngủ gật trong phòng ăn của Tùy Phong cơ mà.

-Không... mà không mơ. Nhìn anh này Nguyệt!

Hải Anh siết chặt tay nó... đôi bàn tay bé nhỏ khê chập vào má anh.

-Anh....

-Con điên... mà đã chết ở đâu mấy ngày nay??? Có biết anh đây rất lo không??? Hải Anh ôm gò nó trong lòng

-Xin lỗi...

Nó nói nhỏ , giọng như trầm hản đi

-Bảo! Sao mặt anh xạm xỉa thế? Anh không muốn em về đúng không?

Nó lườm Bảo một cái

-Con ranh, sao mà không chết đi?

Nó cười hỳ hỳ

-Sời ơi em mà chết có người lại khóc tu tu , biết thế nên em không chết đâu

-Ai chứ? Ai thèm khóc.

Bảo hứ lạnh

-Cô ấy không sao rồi. Vậy em xin phép về. Vũ tế nhị nói , nhìn con bé cười mà tim anh như múa lân trong lồng ngực

-Ừ... cậu về đi... Hải Anh gật đầu

-Tôi tưởng anh phẩn lâu rồi chứ? Đồ giả tạo. My lườm Vũ một cái sắc lém

-My... dù sao cậu ấy cũng đưa Nguyệt về, em không nên làm vậy

Tuyết khuyên răn

-Vâng! Em biết rồi

Điện thoại của My đổ chuông...

-Ba gọi, em ra ngoài một chút

-Ừ. Bảo gật đầu

Tuyết tiễn Vũ về tiện thể cảm ơn Vũ lần nữa

Vũ hơi cười, nói lần sau sẽ đến thăm Nguyệt

-Cả nhà... tin xấu đây!

Mặt Diễm My lặng lẽ nhìn cả đám, môi Bảo rụt rụt...hào quang xám xịt

-Đừng nói là....

Tuyết kinh hãi lấp bắp

-Khô...n..g phải..i ch...ứ????

Riêng Hải Anh bất động không nói nên lời

-Mọi người rất tốt nhưng em... cực kì tiếc... hu hu ba mẹ về tới nơi rồi... My meo máo

-Hura... Ba mẹ về ... ba mẹ về... em đi đón các ba mẹ ...Nguyệt là kẻ duy nhất vui sướng trong hoàn cảnh này

-Mày vui quá ha Nguyệt ha... Hải Anh trề môi

-Anh thích thái độ không? Em méc ba cho coi...

Biệt thự nhà họ Lâm

Vũ dừng xe nhìn chiếc BMW lạ trong sân, không phải xe của Khả Viễn.... nhà anh có khách?

-Ai tới vậy? Vũ ngoắc tay gọi ông quản gia

-Thưa... bạn ông chủ có tới... nghe nói là ông chủ Trần và vợ ổng ạ

-Ừ... nui đi.

Vũ gật đầu. Đôi mắt hổ phách hơi ngạc nhiên. Chẳng lẽ họ đến thăm dò mình???

-Vũ, đứng gần ra đó làm gì? Vào đây! Chủ tịch Lâm gọi

Vừa bước vào nhà Vũ đã bắt gặp cái nhìn lạnh lùng của người đàn ông...

Đôi mắt lục bảo uy quyền ngang ngược, phong thái cao ngạo, đáng dấp của bậc đế vương

Người phụ nữ bên cạnh lại mang một vẻ đẹp cao sang quyền quý...đôi mắt tím biếc đẹp ngây ngất. Từ người phụ nữ này toát ra sự ôn nhu điềm tĩnh

Hai người này... một nhu một cương... đúng là không phải dạng vừa. Thế nào hai đứa con của họ lại có tính cách quái dị như vậy...

Vũ lễ phép chào

-Cháu chào cô chú

-Chào cháu. Ngồi đi. Gia Khánh, xem chừng thằng nhóc này đẹp trai hơn cậu hồi xưa.

Người phụ nữ mỉm cười

-Đùa, ngày xưa tố phong độ hơn nó nhiều.

-Vũ. Chú và cô đây là ba mẹ của Nguyệt

-Dạ, con biết

..... phải rồi bố mẹ vợ vang danh khắp đất trời... ai ai không biết

Trần Anh Phong và Hoàng Hải Vi.... hai cái tên gắn liền với sự nổi loạn một thời...

....

.....

Xem ra để qua ải bố mẹ vợ không dễ dàng.

Chào các bạn !

Hannie đang chuẩn bị cho bước ngoặt lớn trong cuộc đời (thi đại học ý)

Dự là từ nay cho đến hết ngày đến 4/7 Hannie sẽ không đăng chap mới nữa. Sau khi thi xong mình sẽ đăng
bù ^ _ ^

À mà tiện đây mình muốn giới thiệu truyện mới (Hannie đăng rồi... được hẳn 4 chap rồi cơ) m.n thích thì nhào vô ủng hộ mình nhé

Truyện tên là “Ồ thì...Sói yêu thỏ đấy ! ”

Thân ái...!

15. Chap 15: Lão Đại Cũng Phải Có Ngày Nghỉ

Hi! Sau một thời gian ngưng nặn trong căng thẳng thi cử Hannie đã trở lại và lợi hại hơn xưa... ^ _ ^

Chiếc BMW từ từ tiến sâu vào gara của ngôi biệt thự, hai hàng người trên dưới của Trần gia đứng nghiêm trang trước cửa

Một người đàn ông rất cao... rất đẹp bước xuống xe , ngay sau đó một người phụ nữ bước xuống trên môi đặt sẵn một nụ cười đẹp mê hồn

-Kính chào ông chủ bà chủ

Trần Anh Phong gật gù, Hoàng Hải Vi vui vẻ khoác tay chồng bước vào nhà...

-Ba...mẹ...

Nguyệt chạy đến ôm chầm ba mẹ nó phần khích như một đứa trẻ

-Cái con bé này, mười mấy tuổi đầu rồi chứ có ít đâu mà còn như con nít thế hả? Hải Vi khẽ mắng yêu cô con gái nhỏ

-Mẹ này hay, với ba Nguyệt vẫn là bé nhất... nào bảo bối của ba đến đây ba ôm cái nào... Trần Anh Phong ôm lấy đứa con gái rưng

-Ba chỉ thương mỗi con Nguyệt thôi ba quên My rồi hả? Diễm My phụng phịu

-Ai mà dám quên cô , nào My My lại đây ba ôm cái nào

Diễm My cười tươi ôm lấy ba nuôi

-Ba, mẹ.

-Con chào cô chú

Vương Tuyết lễ phép

-Ấy gu.... Tuyết Tuyết con còn gọi cô chú à? Phải gọi như con bé My với con Tuyết đây này

Trần Anh Phong cười xuề xòa rồi lại quay sang thằng con trai chẹp miệng lắc đầu

-Mày không lấy con Tuyết nhanh thằng khác nó giành thì đừng có ăn vạ... 23 tuổi đầu rồi chứ ít nữa đâu. Không khéo mày ế con ạ

Khuôn mặt Hải Anh xám xịt, đôi mắt lục bảo ánh tím tối dần , anh hậm hực nói

-Ba thì khác gì con.

-Ba hơn mày là chắc. Tầm tuổi mày ba mày lên chức bố rồi

Trần Anh Phong nhớn nhoe khích bác con trai

-Anh còn dám khoe khoang à? Không phải anh thì mẹ con tôi có phải chịu tai tiếng ngần ấy năm không?

Hoàng Hải Vi lên tiếng giải vây cho con trai

-Ấy bà xã, anh biết rồi... đừng giận anh mà...

-Ba... sợ vợ...

-Mày thì làm sao hiểu được cái cảm giác có vợ

Trên khuôn mặt điển trai há ra tiền của Hải Anh xuất hiện vài vạch đen

-Tuyết, đi.... Hải Anh đột ngột nắm lấy tay Vương Tuyết kéo đi

Vương Tuyết ngơ ngác hỏi

-Đi đâu anh?

-Đi hẹn hò

Trần Hải Anh trả lời tỉnh bơ

-Lần này không biết có nên cơm nên cháo gì không? Diễm My hơi cười

-Lo làm gì? Mày nghĩ chị Tuyết thoát khỏi tay của anh hai sao???? Nên nhớ lão đại rất giống ba.... mà ba lại có tính chiếm hữu rất cao. Chị Tuyết có mọc cánh cũng khó thoát

Nó chép miệng, My gật gù

Điện thoại di động của nó lại đổ chuông inh ỏi

Nhìn dây số lạ hoắc, đôi chân mày xinh đẹp khẽ chau lại

-Lão đại , anh đâu cần kích động như thế

-Nha đầu , em không muốn đi cùng anh?

-Không, đương nhiên muốn

-Vậy thì tốt chúng ta đi biển.

-Còn chuyện công ty . Lão đại anh lên cơn lười biếng?

-Kệ nó... không có chúng ta vài ngày chẳng lẽ hai con nhóc kia không xoay xở được sao? Là lão đại thì cũng phải có ngày nghỉ chứ....An tâm bên anh hết tuần này đi nha đầu

Trần Hải Anh mỉm cười gian xảo

Vương Tuyết ngượng ngùng vờ vạt áo

Không kìm được cái vẻ thẹn thùng đáng yêu của vợ tương lai, Trần Hải Anh nhanh tay ấn nút kích hoạt chế độ tự lái rồi troài người qua ghế cuồng đã chiếm đoạt đôi môi đỏ mọng của Vương Tuyết

-Nha đầu... em là của anh. Hải Anh ngang ngược thì thầm

Hai gò má Vương Tuyết càng đỏ gay...

Hướng đôi mắt xinh đẹp nhìn anh cô đáp lại

-Em yêu anh... lão đại

16. Chap16:trốn Nhà

Nguyệt cuộn tròn trong chăn ngủ mê mết như một con mèo lười biếng

Tiếng gió rít mạnh bên ngoài mang theo chút lạnh lẽo len lỏi vào phòng... nửa căn phòng màu xanh trang nhã...nửa còn lại rực lên màu đỏ lửa

Bất chợt

Theo làn gió... một thân ảnh nhẹ bước vào phòng qua đường ban công, nhẹ như một tờ giấy chạm đất

....

.....

Nguyệt đã tỉnh nhưng vợ như vẫn đang ngủ say sưa. Cái bóng đen đổ dài trên sàn nhà...mùi hoa anh đào lẫn trong gió...

Bất giác khiến Nguyệt nghĩ đến một người

Cái bóng nhẹ nhàng bước tới gần gập gạt mấy ngọn tóc xòa xuống khuôn mặt hoàn hảo đẹp tựa tranh vẽ của Nguyệt

-Tỉnh rồi thì đừng giả vờ nữa, như vậy không ngoan một chút nào! Giọng nói lạnh lùng vang lên nho nhỏ bên tai

Đôi mắt tím biếc từ từ hé mở

-Tùy Phong.... là anh?

Nó biết nhưng vẫn hỏi...

Evil không trả lời chỉ xoa nhẹ đầu nó, trong bóng tối đôi môi mỏng của người con trai cong lên tạo thành hình bán nguyệt tuyệt đẹp. Xem ra tiểu bảo bối vẫn còn nhớ anh

-Sao anh lại đến đây? Làm sao anh vào được?

-...

Evil không đáp, đôi mắt màu xanh lơ mơ màng mênh mông như đại dương kì vĩ

Bàn tay to lớn khẽ chạm vào đôi môi xinh đẹp

-Có muốn hóng gió không?

-Bây giờ ?

Giường bên kia... ai đó đang khẽ cần nắn

-Nguyệt, mày lải nhải gì thế? ngủ đi.

Nguyệt hơi hoảng, lỡ con My tỉnh dậy... mọi chuyện sẽ rắc rối lắm đây

-Được rồi Tùy Phong...

-Đi

Evil ôm lấy Nguyệt nhắc bổng con bé ra khỏi giường.... trong nháy mắt nó đã ở ngoài ban công, trong vòng tay Evil...

-Tùy Phong.

-Suyt... bám chặt

Nó theo lời Evil vòng tay ôm chặt cổ anh.

-Nhắm mắt lại.

Nó từ từ nhắm mắt lại... 1s sau gió tạt vào mặt lạnh lạnh , nó lén vào vòm ngực Evil tìm hơi ấm

-Đừng sợ

-Có rơi không?

Nó hơi sợ... đôi tay ôm siết lấu Evil

-Ổn rồi

Giọng nói lạnh lạnh vang lên trấn an nó...

Đôi mắt tím biếc hé mở nhìn Evil... thật không thể tin được. Nguyệt đã bay từ ban công ra tận ngoài này... vượt qua cả hàng rào chắn điện từ của Hải Anh

-Bị vô hiệu hóa trong 2 phút.

Nó gật gù

-Tùy Phong chúng ta đi đâu

-Đi rồi biết

-...

Nguyệt không đáp. Nó ngoan ngoãn lên chiếc mũ trần màu đen huyền bí...

Evil khá hài lòng với sự hợp tác của nó

Chiếc mũ trần cứ thế chạy bon bon trên con đường dài bất tận...

Nguyệt thích thú nhìn lại đằng sau. Ngôi nhà yêu dấu xa dần xa dần rồi chìm đắm trong bóng tối

Nó tin Evil... một niềm tin không rõ nguyên nhân. Ở cạnh anh nó thấy rất an toàn

-không sợ bị đem bán à?

Nó bật cười nháy mắt tinh nghịch với Evil

-Anh vốn không lừa bán tôi đâu...

-Chắc không? Tin tưởng vậy sao?

-Ít nhất không phải kẻ thù. Tôi tin anh

17. Chap17: Một Nửa Cuộc Vui...

Evil đưa nó tới một shop thời trang mở cửa 24/24 để nó thay bộ đồ ngủ. Xong xuôi, chiếc mũ trần vì vụ đi trên con đường dài

Mặt trời lấp ló dạng đông... từng tia sáng mê hoặc dần hiện nên, đỏ ừ một vùng trời, thiên nhiên đẹp mê hồn

-Đẹp nhỉ? nó vô thức hỏi

-Ừ... Evil nhìn ra xa, đôi mắt xanh lơ mơ màng nhìn về quá khứ

-Chúng ta đi công viên đi. Ở đó đang có vũ hội hóa trang... nó tươi tỉnh đôi mắt tím biếc lấp lánh

-Được, nếu em thích

Evil gật đầu, anh vốn không có nhiều thời gian bên cạnh tiểu bảo bối nên cưng chiều cô một chút.

Ngang qua một nhà trẻ, mảng kí ức như một thước phim chạy chậm chậm trước mắt Evil

Năm 7 tuổi, hình ảnh một thiên sứ bé con hồn nhiên vui vẻ chạy nhảy bên cạnh bạn bè mau chóng nột vào đôi mắt xanh kì lạ...bất giác trên khuôn mặt tựa thiên sứ, thằng bé mỉm cười

Bỗng, một tiếng gọi lớn phá tan cái không khí tốt đẹp mà thằng bé đang hưởng thụ, đôi chân mày hơi cau lại tỏ rõ vẻ khó chịu

-Ê thằng ngoại quốc! Lại đây... Một thằng nhóc ngoắc tay gọi cậu bé, đôi mắt một mí lộ vẻ khinh thường

Thằng nhóc có nghe nhưng nó không thèm để ý, đôi mắt đặc biệt vẫn nhìn chú mục vào tiểu thiên thần

Những đứa trẻ khác xem chừng rất ngứa mắt với một thằng nhóc mới chuyển đến này

Một thằng nhóc sở hữu một đôi mắt xanh lơ đầy mị lực. Phong thái bất cần không coi ai ra gì.

-Mày câm à? Hay điếc

Thằng béo ục ịch chạy đến xô ngã thằng nhóc...

Cậu bé bình tĩnh đứng dậy chán ghét nhìn thằng mập

-Ăn no rửng mỡ à?

-Thằng chó... mày dám thái độ với ông à? Muốn ăn đấm không?

Thằng mập dọa nạt nắm cổ áo thằng bé

-Mập... tớ méc cô giáo cậu bắt nạt cậu ấy

Tiểu thiên thần nhú mày hai tay chắp vào hông ra vẻ rất đanh đá

-Nguyệt Nguyệt, đừng mà... tớ không có đánh nó... tớ không đánh thằng ngoại quốc mà... tớ thề

-Cậu ấy không phải thằng ngoại quốc cậu ấy là người Việt Nam. Tốt nhất cậu nên ăn nói cho đúng không được trách tớ méc cô

-Được rồi tớ hứa

Thằng Mập xì mặt xuống nói , xong nó cùng đồng bọn bỏ đi

-Đồ ngốc không đánh được thì phải tìm người giúp chứ cứ để thế mà chịu trận à

Trong cái khoảnh khắc ấy có thứ gì đó như vỡ ra trong đầu thằng bé năm nào...

-Tùy Phong... nghĩ gì mà ngẩn ra vậy

Nó xua xua tay trước mặt Evil...

-Nhiều chuyện

-Xì...

Nó bấu môi

Giống như một đứa trẻ hiếu động nó nắm tay Evil kéo đi khắp nơi ăn chơi đủ kiểu

Khuôn mặt ác quỷ có chút giãn ra. Đúng là chỉ có ở bên bảo bối mới được thoải mái như vậy

Bỗng.... cả hai xững lại... giữa lưng chừng cuộc vui... hai con người đó bỗng chạm nhau sau một vòng luẩn quẩn.

Đôi mắt hổ phách rực lên ngọn lửa

....

...

Evil bình thản đối diện

Tình huống bất ngờ này anh đã có chuẩn bị từ trước nhưng không ngờ lại gặp trong hoàn cảnh này

-Lâu rồi không gặp Thiên Vũ

-Mày...là mày...

Dường như Lâm thiếu còn chưa hết bàng hoàng vì cuộc gặp gỡ bất ngờ với người quen cũ...

-Hai người quen nhau sao????

Đôi mắt tím biếc ánh lên sự ngạc nhiên

18. Chap18: Biển

Đôi mắt tím biếc hết nhìn Evil rồi lại nhìn Vũ.

-Nguyệt, em qua bên đó một lát. Tôi có chuyện cần nói với hấn

Vũ lên tiếng, đôi mắt vẫn tràn đầy hỏa khí. Đường như Evil và anh có một mối thù sâu rộng lắm

-Đi đi. Evil nói

Nó chớp mắt vài cái rồi cũng rời gót . Trong đầu miên man suy nghĩ về hai người con trai kia

Đã gần 5 năm Vũ mới gặp lại hấn- Evil...

Cứ ngỡ rằng chữ tình nghĩa sẽ xóa nhòa đau thương. Nhưng không, sau bao nhiêu năm trôi qua, khi đối diện với hấn nỗi uất hận từ quá khứ vẫn cào xé cõi lòng

-Mày đang định làm gì vậy hả thằng khốn?

Đôi tay Vũ siết chặt làm các mạch máu nổi hằn lên trên da...chứng tỏ anh đang cực kỳ tức giận

Evil thản nhiên nhếch môi cười

-Chuyện của tao. Không đến lượt mày quản

-Mày... Khốn nạn. Tao cảnh cáo mày... khôn hồn thì tránh xa Anh Nguyệt ra...nếu không thì...

-Nếu không thì sao? giết tao ? Mày nghĩ mình có thể?

Evil khinh bỉ nói

-Đừng thách tao. Chẳng có gì mà Lâm Thiên Vũ tao không làm được cả. Mà chỉ mang lại tổn thương cho những người xung quanh thôi. Làm ơn đi...nếu mày quan tâm con bé thì tránh xa con bé ra

Vũ gầm ghè dọa nạt

-Đừng ra lệnh tao. Mày không đủ tư cách.

-Mày...

Vũ kích động lao đến túm cổ áo Evil. Đàng xa, thấy tình hình căng thẳng hình như sắp có đánh nhau Nguyệt chạy vội can ngăn

-Hai người làm gì vậy mọi người nhìn kìa... Vũ...anh bỏ Tùy Phong ra... anh ta là bạn tôi.

Vũ ngừng lại. Đôi mắt hổ phách ngạc nhiên

-Tùy Phong???

-Anh ấy là bạn tôi. Với lại đây là nơi công cộng anh muốn đám nhà báo nắm thóp à?

-....

-Nguyệt, đi theo tôi. Em không nên ở gần tên này

Vũ nói, cứ thế anh nắm tay nó khéo di mặc nó vùng vẫy

Evil đứng yên nhìn nó đang khuất bóng

-Tùy Phong...

Nó ngoái cổ lại nhìn anh

.. trên môi người con trai khẽ nở một nụ cười

-Chúng ta sẽ còn gặp nhau nhiều. Bảo bối!

Trong nháy mắt người con trai ấy biến mất không chút dấu vết.

Sự lo lắng lấp đầy lý trí của Vũ. Hắn trở lại và còn chú ý đặc biệt tới con bé... anh phải làm sao đây?

Phải làm sao để con bé tránh được móng vuốt của con ác quỷ kia...

...anh phải bảo vệ con bé...

Nhất định bảo vệ con bé để nó không phải chịu bất kì tổn thương nào.

_

-Lâm thiếu buông tay... buông tay

Tiếng la hét của con bé khiến Vũ sực tỉnh, anh vội vã buông tay

-Xin lỗi em. Tôi quá kích động rồi

Nó hơi nhăn mặt.

-Anh uống nhầm thuốc à? Anh và Tùy Phong quen nhau sao?

Nó hỏi

-Một chút. Em đừng bận tâm. Hắn rất nguy hiểm em không nên đi cùng hắn

-Anh ta đã từng cứu tôi.

-Kể cả như vậy. Muốn yên bình mà sống thì tránh xa hắn ra

-.....

Nó tròn mắt nhìn Vũ. Đường như mối quan hệ của Vũ và Tùy Phong không đơn giản, Vũ dường như rất hiểu Tùy Phong... rốt cuộc thì họ có quan hệ gì với nhau

Thấy con bé còn ngơ ngơ... Vũ đành thở dài. Chuyện này từ từ anh sẽ để con bé hiểu

-Có muốn đi chơi tiếp không?

Vũ đột ngột chuyển chủ đề đôi mắt nó long lanh

-Có...

-Vậy đi biển nhé. Tôi biết một chỗ cực đẹp ở Nha Trang

Vũ dụ dỗ

Xong con bé thích thú gật đầu cái rụt khiến Vũ càng phấn khích...

Trong nắng hai con người cùng nhau đi về phía có biển.

Mỗi người lại theo đuổi một ý nghĩ riêng. Trầm mặc không nói với nhau một câu nào...

Chỉ có gió vãn vờn nhẹ mái tóc... vuốt ve khuôn mặt thanh tú...

Hát bên tai hai con người một giai điệu lúc êm ái lúc giữ dội ...

Hòa vào nắng như với một dư vị mới lạ thuần khiết

..... phía xa từng đợt sóng nô đùa trên nền cát óng ánh

Biển... xanh thẳm như mời gọi

19. Chap19: Lão Đại.... Ghen????

Vừa xuống xe nó đã cởi phăng đôi dày vút sang một bên rồi chạy ù ra với biển. Chẳng thêm may mắn đến kẻ đưa mình tới nơi thần tiên này

Vũ hơi cười. Đúng là cái đồ trẻ con.

Xem ra khi chưa có đủ cảm giác an toàn cô bé này sẽ chứng ra con người phản diện của chính mình để khiến người ta ghét.

....chơi chán chê Vũ đưa nó về một khách sạn gần đó để con bé nghỉ ngơi. Anh sẽ không hỏi con bé tại sao không thắc mắc về mối quan hệ rối ren của anh và Evil vì chắc chắn câu trả lời của con bé sẽ là " Không hứng thú".

Nó tung tăng chạy nhảy như một chú chim non thích tự do... nhưng đâu ai biết sau nụ cười xinh đẹp kia là cả một mớ suy luận hỗn độn móc xích với nhau ... trời cho nó một vỏ bọc hoàn hảo che giấu đi con người tính toán bên trong.

Vì nó chính là con gái quý...

"Thiên sứ địa ngục"

-Đi chậm thôi không ngã bây giờ

Vũ nhắc nhở.

Anh quyết định rồi, anh sẽ dùng cả cuộc đời này để yêu thương chăm sóc và bảo vệ con bé. Dù phải đối đầu với kẻ nguy hiểm bậc nhất thế giới ngăm anh cũng bất chấp

-Lão đại ?!!!!

Nó mở to mắt nhìn tên con trai đang ảo não ngồi ngoài sảnh khách sạn uống cafe

-Gì vậy? Vũ nhíu mày

-Anh hai tôi.

Nói xong nó cùng Vũ tiến thẳng đến chỗ Hải Anh

-Anh!!!!

-Nguyệt? Mày làm gì ở đây? Hải Anh cũng ngạc nhiên không kém

Xong lại nhìn sang bên cạnh con em thấy cậu ấm nhà họ Lâm đang đứng sừng sững như một ngọn núi lớn dương đôi mắt hoan hỉ nhìn anh

-Mày đi chơi với em Lâm thiếu à? Tiến triển cũng nhanh gọn nhỉ?

-Chị Tuyết đâu? Sao để anh bơ vợ một mình thế này?

-... Hải Anh nhất thời cau có

Nhắc lại thấy tức. Nha đầu nhà anh thực không ngoan nha...

Rõ ràng anh đã nói bỏ hết mọi việc ở nhà đi chơi với anh tới cuối tuần cho vui vẻ ấy thế mà tiểu nha đầu Vương Tuyết suốt ngày ôm máy vi tính quăng anh vào một xó không thèm để ý làm lão đại anh mọc cả rêu xanh

Đã thế khi gặp tên tiến sĩ gì đó thì suốt ngày trao đổi này nọ lơ anh một cách ngoại mục

-Anh hai... em đang hỏi anh đấy! Nguyệt chọt chọt vào người Hải Anh

-Đi với người ta rồi

Hải Anh nói. Giọng có chút bực

-Lão đại anh giận em?

Vương Tuyết từ đâu đi tới choàng tay lên cổ Hải Anh âu yếm nói

-Tôi nào dám giận cô

Hải Anh bấu môi

Nó và Vũ bật cười. Cặp đôi của năm này đến giận nhau mà cũng xì teen như thế... hai kẻ ngoài cuộc này đành phải rút lui trong im lặng

-Lão đại... anh còn nói là không giận sao?

-Không có.

-Thế sao không đợi em mà đi một mình ra ngoài này? Hay anh chán em rồi?

Vương Tuyết xị mặt xuống nhìn thật đáng yêu nha

Không được mủi lòng.... phải cho a đầu này một trận cho nhớ. Dám bỏ anh yêu à? Hải Anh nghĩ thầm

-Tôi là tôi để cho cô và anh tiến sĩ có thời gian nghiên cứu còn gì... không cán ơn thì thôi còn trách tôi à?

-Em và anh ấy đâu có gì... Vương Tuyết vội biện minh

-Ai thèm quan tâm chứ

-Anh ghen à? Lão đại? Em thật không có gì mà...

-Dám có sao? Tôi cho hấn ăn kẹo đồng. Hải Anh kích động nói

Vương Tuyết mỉm cười

Nha! Người yêu của cô cũng biết ghen cơ đấy. Yêu quá cơ

-Lão đại . Em chỉ yêu anh thôi

Nghe mà mát cả lòng, cơn giận cũng dịu xuống đôi phần

-Nhìn anh ghen rất đáng yêu nha... yêu chết đi được ấy

Vương Tuyết hôn chụt một cái lên má Hải Anh

-Cô chỉ được cái nịnh là giỏi thôi... cô đó cứ vớ vẩn với thằng nào là chết với tôi

-Vâng vâng ... em hứa. Tuyết cười tươi

-Tôi nói luôn nhé, cô đi chơi với tôi mà còn vác công việc đi thì về luôn nhá

-Vâng . Em nghe anh hết... anh là vua anh là số một.

Hải Anh khẽ cười...

...

....

20. Chap20: Nắm Tay Em Và Bước.

Trên bờ biển Nha Trang xinh đẹp có một đôi trai tài gái sắc cùng nhau nắm tay nhau đi trên nền cát mịn . Họ cứ im lặng mà đi như thế

Chỉ đơn giản là nắm tay nhau cùng bước

Một lúc thả gió, họ lại ngồi bên nhau dựa vào nhau, cùng nhau ngắm hoàng hôn đỏ rực. Vẫn không ai nói với nhau câu nào nhưng cả hai không ngừng nghĩ về đối phương

Cuộc đời này dài lắm hay ngắn không hề quan trọng. Quan trọng là ta sống như thế nào...

Yêu thương nhưng người xung quanh ra sao...

Đối với anh. Em là máu... là nhựa sống trong con người anh... là người khiến anh có thể vì em mà sống hoặc vì em mà chết

Có lẽ anh bị ảnh hưởng từ người cha coi vợ như mạng em nhỉ? Nhưng mà... anh thấy như vậy là đúng. Yêu em, anh mãi yêu em... yêu đến chút hơi thở cuối cùng

Anh... người con trai chiếm trọn trái tim em từ thời tằm bé.

Cho em biết thế nào là nhớ, thế nào là mong... yêu anh yêu không hối tiếc ... yêu anh yêu trọn kiếp con người. Chỉ cần trái tim em còn đập...em sẽ không bao giờ thôi yêu anh.

Vương Tuyết dựa đầu vào vai Hải Anh. Với cô như vậy là quá đủ.

Cô có một gia đình ấm áp, cha mẹ yêu thương

Có một người con trai yêu thương cô hết lòng

Còn hạnh phúc nào bằng mỗi phút giây đều được ở bên người ấy

-Lão đại... nếu em chết anh hứa phải sống... tìm một cô gái tốt kết hôn rồi sinh con... quên em đi

Hải Anh nhìn cô âu yếm. Trong cái đầu bác học của cô người yêu mình không biết chứa cái gì nữa. Đôi lúc thật thông minh... nhưng mà đôi lúc lại quá ư ngốc nghếch

-Nha đầu. Nếu một mai anh chết em cũng tìm một người đàn ông tốt, cùng người ta sống thật hạnh phúc....

-Anh điên à... toàn nói gở

Tuyết vội đưa tay bịt miệng anh lại không cho anh nói tiếp

Sống mũi cô cay xè nước mắt đã trực trào ra nơi khóe mắt

-Nha đầu... em đã hiểu cảm giác khi em nói như thế với anh chưa? Ngốc ạ... cả cuộc đời này của em không thể thoát khỏi tay anh đâu... nếu có chết Vương Tuyết em cũng phải chết trong tay Trần Hải Anh này.

Hải Anh ôm lấy cô người yêu ngốc đang thút thít trong lòng mình.

-Anh...em xin lỗi . Em sai rồi

-Hâm ả lỗi liếc gì , ai cho nhà cô xin. Cô nợ tôi cả đời. Tôi nói cho cô biết cô cứ về nhà mà liệu liệu ăn nói với thầy u đi cuối năm tôi sang bắt về gán nợ

Hải Anh trêu đùa. Anh nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn nồng chiếc nhẫn bạc trên ngón một viên rubi đỏ khắc tên hai người

-Hàng mi kí đây 30 nghìn một đôi. Cô có lấy tôi không? Hải Anh nghiêm giọng hỏi

-Lấy thì lấy. Cẩm đòi lại... Vương Tuyết hất tóc kiêu ngạo.

-Anh này đại gia tiền tiêu thả ga nhá... anh không đòi quà.

Họ nhìn nhau rồi cười vang

Hạnh phúc là thế... và.. nó được xây dựng bằng những điều bé thôi

Trung tâm thương mại...

-Nguyệt, mày ngon lắm trốn nhà đi chơi để chị đây ngập ngụa trong công việc à... được lắm mày cứ về đây xem tao không ày một trận tao không mang họ Phạm

My vừa đi vừa rửa xả... hậu quả của việc không chuyên tâm vào việc đi lại nên hậu quả là...

RẦMMMMM....

Có một vụ tai nạn thảm khốc diễn ra... nạn nhân là một nam nhân khoảng 19 ,20 tuổi ... khuôn mặt đẹp trai ngơ ngáo...

...

.....

(Ai vậy nhĩ???? •_•)

21. Chap21: Oan Gia

Ui dza...

-Anh/cô không có mắt ? Đồng thanh tập 1

Cả hai một thằng đẹp trai và một con bé xinh gái cùng hét lên

(Mất hết cả hình tượng.)

Bỗng cả hai ngớ người. Một dòng kí ức xoẹt qua đầu.

Họ cùng chỉ thẳng tay vào mặt nhau đay nghiến

-Là Anh/ là Cô... đồng thanh tập 2

-Nhại tôi...đồng thanh tập 3

Mặt Khả Viễn tối sầm. Con nhỏ chết bầm cô tận mạng rồi. Lần này bốn thiếu gia cho cô nếm mùi lợi hại...

Mẹ kiếp... ám mình tới tận hôm nay. Được lắm coi như mi xui xẻo gặp lúc bốn tiểu thư tâm trạng không vui... haha

-Ai thèm nhại cô. Đâm vào tôi mà còn không thèm xin lỗi. Con gái con đũa không có tí phép tắc nào

Viễn mĩa mai

Đáp lại anh không phải một gương mặt tím tái vì tức giận mà là một khuôn mặt rất rất gian manh..

-Tôi đây cũng định rồi đấy nhưng mà thấy cái mặt đê tiện ngu xuẩn của anh câu xin lỗi nó không bật ra được.

My bình thản nói

-Cô...

-À phải... chắc anh lại quên nào ở nhà rồi đúng không? Nhìn mặt anh tôi biết ngay. Đầu to nhưng rộng tuếch . My phẩy tay ra vẽ chán nản lắm

-Cô..cô...(anh ý đang uất ức không nói nên lời

-Cà lăm rồi à? Khổ thân. Tôi biết tôi nói đúng rồi không cần tán dương đâu... haijz tội nghiệp anh quá

My hơi cười đôi mắt lộ rõ vẻ khinh bỉ

Trước khi xoay người bước đi cô không quên nhắc nhở nạn nhân một câu thể hiện lòng tốt

-Lần sau nhớ mang não theo nhá.

-cô...cô được năm. Cô đứng lại cho tôi... đứng lại ngay...

Đầu phải ai nói ,Phạm Diễm My cô cũng nghe theo...

Và thế là....

Nàng cứ bước để chàng cứ vậy đuổi... viễn cảnh tan hoang sắc mùi bom đạn... (chiu chiu... bùm.... chiu....)

Khả Viễn nhếch môi. Bắt được rồi nhá...xem cô trốn đi đâu được

Nhưng.... chưa kịp hoan hỉ xong...chàng còn chưa nói câu nào thì nàng đã la toáng lên

-Có ai không giúp tôi với.... sàm sỡ.... yêu râu xanh...

Ai đó nước mắt giàn giụa giữ chặt bàn tay Viễn

Mất 5 giây để Viễn hiểu ra vấn đề

Cùng lúc đó có cả một binh đoàn “trừ yêu diệt ma” xông pha trận mạng mang theo đủ loại vũ khí ví dụ như chổi lau sàn , túi sách ... balo, hoa quả... bất kể vật gì có thể cầm ném được đều được tận dụng tối đa...

Rất nhiều chàng trai thấy một cô gái xinh đẹp bị bắt nạt cũng tỏ rõ mình là anh hùng ,là chuẩn men, là đàn ông đích thực liền ra tay trợ giúp đỡ cô gái thiếu may mắn

Viễn trợn mắt rứt mạnh tay ra khỏi tay My rồi “Vắt chân lên cổ ” mà chạy

-Bắt nó lại...

-Chối nó lên đồn

-Đánh chết thằng mắc dịch đó đi...

Mọi người cùng nhau quyết tâm đánh đuổi kẻ vô tội... :)

Vài cô gái hồi han thương cảm...

-Nhìn đẹp trai thế mà lại...một cô gái cảm thán

My vẫn nức nở. Trời ơi cô phục mình quá cơ...có khi phải đầu quân cho nền điện ảnh nước nhà :)

Trên tầng cao...

Có một đôi vợ chồng lắc đầu ngao ngán

-Con ơi là con... mày không khác gì tính bố mày

-Bà xã... nó không giống bố nó thì giống ông hàng xóm à

-Thôi... chồng gọi con gái chồng về đi... tính tình như thế chó nó yêu

-Bà xã... vậy anh sẽ giục My mau chóng tìm một chỗ vừa ý...!

...

.....

.....

Đàn quạ bay ngang qua đầu Trang Hiếu Linh...

22. Chap22: Con Gái Gió

Đêm lạnh... khi tất cả đã ngủ say một bóng người lặng lẽ rời đi

Chiếc mũ trần xé gió lao vun vút như một con quái thú đang gầm gừ nổi giận

Đôi mắt tím biếc trầm lặng. Nó nhắc máy gọi...

Nó muốn xem thử... Evil-hắn rốt cuộc là ai. Cho đến cuối cùng sự tò mò vẫn thắng

Sáng hôm sau

Có người thức dậy từ sớm định rủ rê con gái nhà lành đi dạo hóng gió thì nhận được mẫu giấy với dòng chữ viết vội dán ở cửa phòng

” xin lỗi anh, tôi có việc gấp phải đi trước. Cảm ơn về chuyến đi! Hẹn gặp lại.

__ Nguyệt __ ”

Vũ hơi thất vọng, anh thở dài rồi tự an ủi mình... ít nhất con bé cũng để lại lời nhắn. Về thành phố mình sẽ lại gặp nhau thôi mà

*****_*****

-Lão đại... anh sao thế? Trông anh khá mệt mỏi.

Vương Tuyết đặt một tay lên trán Hải Anh

-Nha đầu anh không sao!

Hải Anh mỉm cười

-Anh đó. Phải đi khám đi chứ ốm ra đấy thì em không chăm đâu

-Anh ghét mùi thuốc

-Lão Đại...

-Được, đi chơi về nhất định anh sẽ đi không để bà xã lo

-Ngoan! Vương Tuyết yêu chiều cùm trán Hải Anh

-Muộn rồi đi ngủ thôi.

-Dạ...

Xong ai đó ngoan ngoãn rúc vào ngực anh ngủ ngon lành...

Ngày tháng ăn chơi đã kết thúc ngày tháng nghiêm túc lại bắt đầu.

Đúng như đã hứa Trần Hải Anh ngay lập tức đi khám sức khỏe , nếu anh không đi chắc chắn nha đầu yêu dấu của nhà anh sẽ không để anh yên

-Lão đại. Em có ca phẫu thuật. Anh tự đi được không?

-Nha đầu, em xem anh là con nít nên 3 à?

-Ấy... em nào dám nghĩ vậy ít thì anh cũng phải lên 5 tuổi rồi

Vương Tuyết lè lưỡi trêu anh rồi chạy mất

-Cứ đợi đấy... tối về nàng chết với trẫm

Hải Anh vừa cười vừa nói, xong anh đẩy cửa bước vào phòng...

Tiếng gõ nhịp nhàng xuống chiếc bàn gỗ càng làm không gian lạnh giá thêm phần rùng rợn

Nó bước vào căn nhà nằm trơ chọi dưới chân núi. Một ngôi nhà sàn khá cũ nhưng rất gọn gàng sạch sẽ

Tiếng người quét lá trong sân sột soạt

-Xin hỏi...

Người con trai tầm 24 tuổi đang quét sân ngừng lại nhìn nó với ánh mắt tò mò

-Cô bé tìm ai?

-Jim..... tôi muốn gặp ông ấy

Nó nói

-Xin lỗi ở đây không có ai tên vậy cả

Người con trai trả lời xong lại tiếp tục quét lá

-Thái Việt Kha... anh biết chứ?

Đôi tay cầm cán chổi của người con trai hơi run lên. Đôi mắt nhìn nó lộ ra vẻ hoảng hốt

-Cô bé là ai?

-Con gái của gió! Cứ nói như vậy ông ấy tự khắc hiểu

Người con trai gật đầu nhanh chân chạy lên cầu thang vào trong nhà.

Nó đứng chờ khoảng 2,3 phút gì đó thì người con trai chạy ra mời nó vào

Khuôn mặt Jim hơi cương nghị

Con gái Trần Anh Phong có khác... trong thời gian ngắn như vậy đã tìm ra nơi này

Thật không đơn giản!

-Chào ông!

-Hùng... cậu đi pha trà đi

Jim ra lệnh

Người con trai gật đầu

-Vâng thưa thầy

Hùng đi khuất, Jim đưa tay mời nó ngồi xuống chiếc ghế bành.

-Chúng ta nói chuyện nào...

__***

Thấy người yêu đang dựa của đợi mình Vương Tuyết cười tươi nhanh chóng bàn giao lại công việc cho đồng nghiệp rồi chạy ngay đến chỗ anh

-Lão đại anh xong rồi à?

-Ừk... anh vẫn khỏe như voi. Chả có bệnh tật gì sắc

-Vây em yên tâm rồi. Chúng ta về nhà thôi

-Ừ...

+++++

Đáng ra hnay mình định đăng liên 2 chap ọi người cơ nhưng chap 23 bị lỗi phong chữ nên không đăng được...

M.n k ý tưởng đi... mình đang bí ý tưởng đây... òa òa...

Nhớ vote và cmt ình nha!

^_<>

23. Chap 23: Thay Đổi

Một người buông tay....

...Còn một người quyết nắm chặt...

Một người cố gắng nói yêu thươngmột người loay hoay cắt đứt sợi dây tình ái....

Tự hỏi mình nên giữ hay nên buông....

....tim em lay hoay ai hiểu được lòng này....

Buông thì không nở nhưng giữ lại thì càng đau....

....anh à...Em mệt rồi!

____LeeHannie____

Công việc công việc và công việc. Ngày nào cũng việc. Trần Hải Anh đã chìm hẳn trong sổ sách, hợp đồng chuyển của tam thiên hội....

Hối hả vội vã.... không kịp thở.

Nguyệt đặt trên bàn anh một tách trà nóng. Nhìn khuôn mặt mang 70% những đường nét giống mình nó khẽ cau mày

-Anh sao vậy?

-Sao là sao? Mà không thấy anh đang làm việc à?

Hải Anh lật thêm một trang giấy trong bản hợp đồng bạc tỷ

-3 ngày nay anh chưa về nhà, mẹ lo

-Anh mà có phải con nít đâu mà...

-Chị Tuyết đến tìm sao anh không tiếp?

-Anh bận

-Cãi nhau à? Nó hỏi

-Không!

Tong tong....

-Anh... anh chảy máu cam rồi. Nó lo lắng chạy đi lấy bông băng

-Trông anh xanh xao quá...em gọi chị Tuyết nhá

-Vớ vẩn. Chắc tại mệt quá thôi đừng làm phiền cô ấy...

-Được, anh nghỉ một lúc đi đừng làm việc như điên như thế... sức voi cũng không trụ được đâu

-Biết rồi bà cô nhỏ.

Hải Anh bật cười.

Nhìn đứa em gái bé bỏng...người mà lúc nào anh cũng phải lo lắng...

Chà...em gái anh lớn ra phết rồi đấy, lại xinh đẹp nữa cơ.

-Anh, sao nhìn em trầm trầm vậy?

-Tự nhiên anh thấy mày lớn rồi Nguyệt ạ... chắc không cần anh chăm nữa nhỉ

-Sao lúc trước anh bảo trong mắt anh lúc nào em cũng bé . Nó bịu môi

-Đấy là lúc trước, giờ mày lớn nhanh quá. Mà anh đặt mua ày một khẩu 39 rồi đấy. Thích không?

-Tự nhiên anh đỡ chứng ? Ngày xưa anh bảo nó không hợp với em cơ mà

-Thì mua cho đủ bộ sưu tập. Cho mày cả khẩu lục bạc của anh đấy! Thương ày vì hội mà tận tụy

-Hứa đấy nhá.

-Ừk... thôi về làm việc đi

Tối

Vương Tuyết ôm cổ anh nũng nịu

-Lão đại... anh bận lắm sao?

-Ừ... nha đầu thiệt thòi cho em quá

Hải Anh đưa tay nựng má Vương Tuyết ra vẻ chiều chuộng

-Em không sao. Anh... anh chạy máu cam rồi... trời ơi

Vương Tuyết ríu rít chạy đi lấy bông

Hải Anh bần thần vô thức đưa ống tay áo lên quệt máu

-Anh... ngứa cổ lên... bắn hết áo rồi này

-Oa... nhất anh rồi được hẳn giám đốc bệnh viện lớn nhất cả nước chăm sóc cơ nhé

-Còn cười được à... anh là đồ ngốc .

-Mấy khi ốm...

Mắt Tuyết rưng rưng. Cô xót anh đấy mà

-Ở cái nhà cô này... sắp được làm mẹ trẻ con đến nơi rồi mà còn mít ướt

-Anh lại trêu em... em bỏ mặc anh luôn

Hải Anh cười, nhưng trong nụ cười của anh sao trông gượng gạo quá...

Khả Viễn đang ngồi hút nước cam sùn sụt thì thằng bạn chí cốt lò dò đi vào

-Uây ku... tao bên này

-Anh không mù. Sao chú gọi anh ra đây có việc gì?

-Mấy hôm trước mày trốn chui chỗ nào vậy tao đến kiếm đi uống mà không thấy

-Tao đưa Nguyệt đi Nha Trang chơi . Em ấy có vẻ rất vui

-What the f***!...mày chúng bùa à

-Tao thích em ấy

-Hớ... chắc trêu... bữa trước ghét cay đắng vậy mà bữa sau thích... mày đùa hơi lộ rồi đấy

Khả Viễn làm bộ

-Không, tao nói thật đấy. Mày tin hay không thì tùy.

-Á dù...

Chợt một bóng hồng lướt qua. Chuyện hôm kia nay mới kể...

Sau khi bầm dập bởi cuộc vượt đui thừa sống thiếu chết ở trung tâm thương mại DUỖNG KHẢ VIỄN thề quyết sống chết một phen với Phạm Diễm Mỹ....

-Này cô kia... đứng lại ngay cho tôi... đứng lại

Thấy thằng bạn cấp đít chạy theo bóng hồng Vũ lác đầu.

Thay đổi rồi... không chỉ tao... mà cả mày...

Quả này thần cuppi chơi khăm... ày bồ kết sư tử hà đông rồi Viễn ạ...

24. Chap24: Cho Anh Ích Kỷ Một Lần Em Nhé

"Yêu ai bằng yêu người trong tim mình
Hận ai bằng hận người mình đang yêu
Yêu nhau hai chữ "chung tình"
...Ghét nhau bốn chữ "chúng mình chia tay"

LeeHannie

Một người con trai lặng lẽ bên bàn đèn với đồng giấy tờ...
Anh vò đầu, bứt tóc... có lẽ như vậy tốt hơn cho tất cả
Đôi môi mỏng khẽ cười. Một nụ cười chua xót
Màn đêm che phủ toàn bộ ngôi biệt thự...
Ghé qua căn phòng của hai đứa nhỏ Hải Anh bật cười
-My... mày cũng biết nhắn tin cơ á? Nhắn tin với người yêu à?
-Lão đại đừng có khinh thường em. Tại tên không có não này cứ thách thức em... chứ em còn bé mà yêu đương gì
My nói
Đúng là con bố Hiếu... mồm mép không ai sánh bằng
-Nguyệt đâu?
-Nó còn tâm sự với Lâm thiếu... xem ra tiến triển cũng nhanh phết
-Ừ... chúng mày lớn cả rồi. Không cần anh lo nữa. Sau này mày phải bớt bộp chộp đi học theo con Nguyệt ấy.
-Anh nói như trăng chiếu ý
-Con khùng! Thôi nghỉ sớm đi
Hải Anh nói rồi khép cửa lại
Đôi chân bước thật chậm. Anh mở cửa phòng thật khẽ bước rón rén đến bên người yêu
Cô có vẻ rất mệt.
Người anh không yên tâm nhất là cô...cứ tưởng mạnh mẽ lắm cơ nhưng thực ra người này yêu đuối lắm.
Hôn lên trán cô anh thì thầm
-Nha đầu, anh xin lỗi.
"Anh sẽ nhớ em... nhớ cả khi đã chết
Anh muốn nói rằng
Điều may mắn nhất trong cuộc đời anh là được gặp em. Yêu em...và bên em đến tận bây giờ
Nha đầu anh yêu em."
Trên khuôn mặt ngang ngạnh có chút bất trị hai hàng nước mắt nắn dài trên gò má

Sáng hôm sau

-Anh hai em chưa dậy à? Nguyệt dụi mắt hỏi Tuyết

-Gớm lão đại hôm nay lại dậy sớm thế

Diễm My mắt nhắm mắt mở lơ đãng như kẻ thiếu ngủ nói vọng tới đây đích thị là hậu quả của việc chiến tranh bần phỉ của con bé với Dương thiếu

-Không biết nữa... hôn qua anh ấy không về phòng ngủ.

-Cái ông hâm này chắc lại làm việc thâu đêm rồi. Mấy tuần nay ông ấy làm việc như cả năm rồi ý...

-Chắc anh hai lại ngủ gật ở phòng sách rồi

-Có chuyện gì vậy ? Sáng sớm đã om xòm

Thiên Bảo ló đầu ra hỏi... (nhân vật đã bị lãng quên)

-Sáng bánh mắt rồi còn sớm gì nữa... xuống bếp phụ em nấu cơm. Nguyệt ra lệnh

-Mày cứ như mẹ anh ý

-Hai bác giao anh cho em rồi. Bác Thiên bảo nếu anh không nghe lời thì cứ tống cổ ra khỏi nhà

-Ba mẹ anh mà biết mày đầy đoạ anh thế này thì còn dám nhờ mày chăm anh?

-Thế bây giờ anh thích ý kiến phải không? Số bác Thiên là số bao nhiêu nhỉ?

Nguyệt lôi cái điện thoại ra bấm bấm gật gật

-Dạ... không ạ... em gái yêu dấu... anh xuống anh xuống ...

-Tuyết, qua bên gọi thằng giời đánh xuống đi, con My... dọn bàn

Tuyết cười. Cả nhà cứ thế đùn đẩy nhau... vui ơi là vui

Cô ghé vào phòng... lạ là không thấy ai...hay anh đi làm????

Không! Đây không phải phong cách của anh....

Trong lòng Tuyết dấy lên cảm giác lo sợ.

Trên bàn làm việc một bức thư tay rất dài nằm ngay ngắn bên đèn bàn...

Đôi tay Tuyết run rẩy

” Gửi những người thân yêu.

Xin lỗi mọi người vì sự ra đi đường đột này...

Thời gian không còn nhiều ột kẻ sắp chết.

Nguyệt, My... anh xin lỗi. Anh đã từng hứa sẽ cùng các bố đưa hai đứa vào lễ đường nhưng xem ra anh không đủ thời gian để thực hiện điều này...

Anh biết không cần anh chúng mày cũng đủ bản lĩnh để bước tiếp.

Thay thế anh đưa công ty và Tam Thiên hội phát triển.

My phải bỏ cái thói quen ăn uống tạp nham đi. Dạ dày của mày không tốt không nên ăn nhiều đồ cay, uống ít chất có cồn thôi. Anh không muốn mày vào viện vì đau dạ dày đâu. Mày cũng bớt lông bông đi anh thấy bố mẹ mày cũng lo nhiều đấy

Còn con Nguyệt. Anh đã đặt sữa tươi cả năm rồi. Anh biết mày không thích uống sữa nhưng mà nó rất tốt cho sức khỏe mày thì kén ăn bỏ xừ... lúc nào ăn cũng như con mèo ấy. Còn nữa, cấm không được uống cafe xong thức đêm nhiều . Làm việc gì cũng phải nghỉ đừng làm theo cảm tính khiến mọi người lo lắng biết chưa.

Hai đứa chúng mày hãy hỗ trợ lẫn nhau. Nếu có cãi vã hay tranh chấp thì cả hai hãy cũng lùi lại một bước nghĩ về kỉ niệm cũ... không có anh bên cạnh vẫn phải mạnh mẽ nhé

Yêu hai đứa rất nhiều!

Ba mẹ!

Con là một thằng bất hiếu phải không?

Con chưa làm gì lên hồn để báo đáp công ơn của ba mẹ cả...mà đã đi thế này.

Mẹ xinh đẹp của con ơi! Con biết mẹ sẽ buồn lắm nhưng đừng khóc nhiều quá... sức khỏe là quan trọng nhất.

Nếu được chọn lại...

Con vẫn quyết định trở thành con của ba mẹ.

Ba giúp con lo cho các em... an ủi mẹ và Tuyết nhé...!

Con đã nói điều này chưa?

.... Ba là thần tượng của con đấy... con tự hào vì con là con trai của bố...

Anh Bảo

Nguyệt và My...em giao lại cho anh.

Thay em làm tròn trách nhiệm của một người anh trai... nhờ cả anh đấy... anh trai!

Cuối cùng. Nha đầu yêu dấu của anh !

Anh biết em đang khóc.

Khóc một chút thôi em nhé... vì anh không thích em khóc khi không có anh bên cạnh...

Có nhiều điều anh muốn nói với em lắm vợ ạ...

Cho anh gọi em như thế một lần nhé... nhưng thôi... dài dòng văn tự nói thế thôi chứ anh chẳng biết diễn đạt như thế nào

Anh đã định thật lạnh nhạt với em không quan tâm em nữa... để em thật hận anh...lúc đó anh sẽ ra đi...

Cứ tưởng mình đủ nhẫn tâm để có thể vô tình.

...Nhưng mà...

Anh không làm được. Nhìn thấy em ngày ngày vui vẻ anh không lỡ...

Nhưng....

Em đừng buồn. Cứ xem anh như một mảng kí ức đẹp. Kí ức thôi em nhé...

Em là một cô gái tốt. Đáng để yêu. Anh tin... sẽ có người thay anh yêu thương bảo vệ em... tin anh đi...

Dù anh chẳng muốn như vậy ... nhưng anh vẫn chúc em hạnh phúc. Nhớ rằng anh luôn ở bên em rồi theo em từng giây phút

Đừng tìm anh

Cho anh ích kỷ một lần em nhé.... anh muốn những ngày còn lại của cuộc đời thật yên tĩnh....

Dù có tìm anh cũng không cho em tìm thấy đâu...

Anh sợ mình sẽ không đủ dũng cảm đối mặt với thần chết. Vì anh... thực sự chưa muốn rời xa cõi đời này...

Nhưng mà....

Đành vậy thôi...

Anh yêu em...mãi mãi yêu em...

Tạm biệt em người anh yêu!

Kí tên

Trần Hải Anh ...”

Tuyết ngã gục xuống nước mắt của thể giàn giụa trên khuôn mặt thanh tú

25. Chap25: Anh Sẽ Đưa Con Chúng Ta Trở Về.

Nghe tiếng khóc nấc lên từ thư phòng mọi người đổ xô lên xem. Bảo còn nắm sẵn cái muôi múc canh mặt mũi đờ đờ sát khí chắc chắn rằng anh sẽ tấn cho thẳng ranh kia một trận nếu nó dám làm Tuyết khóc...

Riêng Nguyệt lại nghĩ khác. Hải Anh và ba đều là hai kẻ si tình giống như nhau nên không lý nào một kẻ yêu vợ như mạng lại làm người mình thương yêu bật khóc.

-Chị/Tuyết.... có chuyện gì vậy? Thiên Bảo ,Anh Nguyệt và Diễm My cùng lúc lên tiếng.

-An...Anh...Anh ...ấy...

-Nó bắt nạt em à? Nó đâu? Anh sẽ đập nó một trận trả thù cho em

Bảo nói. Đôi mắt tím linh hoạt nhìn xung quanh tìm kiếm đối tượng

-Anh... Anh ấy... đi đi... đi rồi.... bỏ... bỏ chúng ta.... đi rồi

Tuyết khóc nấc lên

My nhặt tờ giấy bên cạnh Tuyết rồi kéo nó ...

Ngôi biệt thự phủ một màu u uất.

Tuyết không chịu nổi cú sốc này... cô không thể chấp nhận được

Người yêu của cô sao lại ngốc nghếch như vậy.

Tuyết khóc đến ngất đi...

Trong cơn mê. Người con gái ấy liên tục gọi tên anh... liên tục khóc...

Nguyệt thất thần ngồi ngơ ngẩn như kẻ điên. Anh của nó.... tại sao anh của nó lại...

Anh ở đâu?

Anh ơi Nguyệt cần anh... Nguyệt cần anh mà....

My cũng chẳng khá hơn... con bé bộp chộp nhí nhảnh bay nhảy là thế... hôm nay lại tự nhốt mình trong phòng khóc ướ cả gối.

Bảo hít một ngụm khí lạnh... anh phải bình tĩnh... cái nhà này sắp chết chìm rồi.

Nhất định phải tỉnh táo... anh phải tìm thẳng ngu kia... phải vực hai von hăm dầy... còn phải an ủi Tuyết nữa...

Khổ thân con bé... chúng nó mới vừa hứa hẹn thề thốt bên nhau mãi mãi vậy mà bây giờ....

Nén tiếng thở dài...

Một ngày mưa bay lất phất rất nhiều người đổ ra đường không ngừng tìm kiếm một người.

Có rất nhiều người lo ột người

Trần Anh Phong siết chặt tay vợ... người phụ nữ này đã chết ngất khi nghe tin đứa con trai cưng bỏ đi khi trên mình lại đang mang bệnh

Nét mặt lo lắng hiện rõ trên khuôn mặt. Trần Anh Phong vừa lo cho con vừa xót vợ...

Hải Vi vốn thể lực không tốt giờ lại nghe tin này làm sao mà chịu nổi

Ngặt nổi... Trần Anh Phong bây giờ cũng đang lâm vào bế tắc

Bây giờ phải làm sao đây...con trai à... con ra một bài toán khó quá

Thiên Bảo huy động một lực lượng lớn nhân lực để tìm kiếm. Dù anh biết chắc chắn là Trần Hải Anh là một con trạch.... lần trốn rất giỏi sẽ rất khó khăn để tìm ra

Nhưng

Còn nước còn tát...

Lâm gia và Dương gia cũng tham gia giúp đỡ.

Nghe tin xấu của Hải Anh, vợ chồng nhà Tuấn Anh cũng gấp gấp khởi hành về nước

Hải Vi nắm chặt tay chồng, hai hàng nước mắt lăn dài... đôi mắt sưng đỏ vì khóc...

-Anh... ông xã.... tìm con về cho em... tìm về cho em

Trần Anh Phong nghẹn ngào ôm vợ vào lòng. Hơn ai hết nỗi đau này.... kẻ làm chồng như Anh Phong rất thấu hiểu

-Ngoan... nghỉ đi... anh hứa sẽ đưa con chúng ta quay trở về. Anh hứa....

*****.

* Cúi đầu *

So rì các nàng Hannie mới đi bổ xung thêm muốn ở biển về nên giờ mới đăng chap mới cho các nàng được mong các nàng thông cảm

Đừng có ghét Hannie .. tội nghiệp lắm đó

Vote ủng hộ Hannie nha...

Thanh kieu sâu mắc.... ^__^

26. Chap26: Anh Vẫn Ở Đây

2 ngày kể từ khi Hải Anh đi...

Tuyệt không còn khóc nữa mẹ Phương nói rất đúng. Điều quan trọng nhất bây giờ là tìm được tên ngốc kia...chứ không phải rúc vào một xó rồi khóc nên khóc xuống. Nước mắt chỉ làm cô thêm yếu đuối trong lúc này

Hải Anh cần cô...

Cô không thể để anh chịu đau thương một mình...vì cô là người con gái của anh

Nhìn chiếc nhẫn trên tay. Cô mỉm cười

-Đừng đẩy em ra. Em sẽ cùng anh vượt qua mọi khó khăn.

Tuyệt đã hỏi Hải bác sĩ phụ trách khám cho Hải Anh.

Lòng cô lại dấy lên khao khát

Cô nhất định sẽ cứu anh.

30 phút trước

-Giám đốc cô tìm tôi?

-Anh Hải! Tôi muốn hỏi về hồ sơ bệnh án của người yêu tôi...Trần Hải Anh....

-...Mọi người đã tìm thấy người có túy thích hợp cho anh ấy chưa? Hải hỏi. Anh vốn là người nhiệt tình rất trung thực nên khi Tuyết hỏi...anh đã quên bằng lời Soái Ca nhà họ Trần cần rặn mà tuôn ra hết

-Túy?????

-Thôi chết.... anh ấy nhận không được nói!!!!!!

Hải bưng miệng mặt tái mét

-Tôi đảm bảo anh không sao. Nhưng nếu anh không nói... tôi chắc chắn anh sẽ ăn chuối cả nải chén gà cả con đấy.

-Giám đốc làm khó tôi quá.

-Anh không nói...

Tuyết nhượng mảy, đôi mắt đen lầy trở nên sâu hun hút đáng sợ vô cùng

Hải toát mồ hôi lạnh...

Mọi ngày giám đốc dễ thương hiền lành là vậy sao trong giờ phút này lại đáng sợ đến vậy

-Tôi nói... tôi nói....

*****_*****

Cả nhà biết tin bệnh của Hải Anh có thể chữa được có vẻ tâm trạng có vẻ khôi sắc

Công cuộc tìm kiếm lão đại lại sôi sục hơn bao giờ hết

Chỉ còn 1 tuần....

Nhất định phải tìm thấy người trong một tuần

Tất cả những nơi có thể mọi người đều chia nhau đi kiểm

Một mình Tuyết lái xe 1 ngày một đêm tới Nha Trang

Biển rì rào xanh thẳm...

Bọt biển tung lên trắng xóa...

Em nhớ anh...

Trên nền cát mịn. Người con gái xinh đẹp bước từng bước chậm chạp...

Nơi này anh nói yêu em .

Nơi này chúng ta hứa bên nhau mãi mãi...

Nơi này tình yêu bùng nổ...

Nơi này yêu thương đọng đầy...

Nước mắt ai đó lại rơi.

Tuyết trở về khách sạn. Cảm giác như anh vừa ở đây thôi... hình bóng của anh vẫn ở đâu đó

Bên cạnh dõi theo cô...

Người con trai với đôi mắt lạnh đứng từ xa nhìn ngắm người con gái anh khao khát muốn ở bên

Nhìn cô hốc hác tiêu tụy trái tim anh như bị ai bóp nghẹn

Đau đớn . Căm hờn.

Tại sao? Tại sao lại để anh và cô trong tình cảnh éo le này.

Người ta được bên nhau mà sao ta phải xa nhau...
Anh vẫn ở đây bên em... nhìn em yêu vệt lên trong đau thương
Tuyệt gọi đồ ăn... cô ngồi chiếc bàn anh đã từng ngồi
Bữa ăn này sao cô thấy đắng quá...nhưng không. Cô phải ăn phải ăn mới có sức đi tìm anh...
Sự mệt mỏi xâm chiếm cơ thể .
Cô không thể gục ngã... không thể yếu đuối vì...
Cô là người con gái của anh.
Anh là ánh sáng đời cô... không có anh thế giới của cô u buồn
Không có anh cuộc sống của cô là địa ngục...
Yêu
Là dạng cảm xúc khó tả...
Khiến con người ta vì nhau mà hi sinh...
Vì nhau mà cố gắng.

27. Chap27: Cha Và Con

Còn 2 ngày...
Tuyệt sốt ruột, mọi nơi có thể cô và mọi người đã đi tìm hết vậy mà không có một chút ít thông tin gì về anh...
Rốt cuộc thì anh ở đâu???
-Con gái. Mọi chuyện sẽ ổn thôi
Phan Hồng Phương ôm đứa con gái bé nhỏ vào lòng
Hải Anh bị như vậy bà cũng sốt lắm chứ. Nhìn hai đứa nhỏ lớn lên bên nhau lại thấy chúng yêu thương nhau như mạng...
Vậy mà tại sao ông trời lại lỡ lòng chia rẽ hai đứa
-Cậu ổn chứ Phong ? Tuấn Anh đặt tay lên vai Phong hỏi
-.... Phong vuốt mặt gật gật ... 3 ngày nay ông không ngủ ngày đi tìm con đêm về lo cho bà xã đang mê man ở nhà. Liệu rằng có ổn????
Tuấn Anh cũng biết bạn mệt mỏi. Cái thằng cha cứng đầu vẫn cố tỏ ra mạnh mẽ.
-Hải Vi thế nào rồi?
-Vẫn vậy. Cô ấy không chịu ăn uống gì. Mình lo quá
-Mọi chuyện sẽ ổn thôi
-Mình muốn đến một nơi... chăm sóc Vi cho mình một lúc
-Đi đâu nữa 7 giờ tối rồi. Cậu phải ăn gì đi chứ??? Phong... phong...
Tuấn Anh bất lực gọi theo cái bóng dáng cao cao khuất dần sau dãy hành lang
Chiếc BMW gầm rú lao như điên ra khỏi biệt thự... men theo quốc lộ
Con đường trải dài thật trống trải... lẫn trong vị gió mùi sương lành lạnh .

****_****

Một chàng trai mang vẻ đẹp thiên sứ ngồi dựa vào thân cây đại thụ ngửa mặt nhìn lên bầu trời

Hôm nay nhiều sao quá...

Rồi mình cũng sẽ trở thành một trong những ngôi sao kia thôi...

Gió lạnh lạnh thổi qua. Vuốt ve những ngọn tóc màu nâu đỏ

Hải Anh nhắm nghiền

Nỗi đau trong tim lại dấy lên từng hồi...

Cái cuộc sống xô bồ lắm bon chen này bao nhiêu người muốn từ bỏ... ấy vậy mà trong khi kẻ tha thiết muốn sống tiếp như anh lại chuẩn bị rời xa...

-Anh định ra đi như thế sao?

Một giọng nam lạ hoắc vang lên . Từ trong bóng tối... vua quỷ xuất hiện như một cơn lốc mang màu sắc ma mị...

-Cậu là....

-Evil. Nhưng Nguyệt thích gọi tôi là Tùy Phong hơn.

Một đoạn kí ức chạy xoẹt qua bộ óc thông minh... Tùy Phong chẳng phải cái tên mà Nguyệt gọi lúc nó mới tỉnh . không lẽ....

-Chủ nhân “M”????

-.... Evil im lặng. Hắn luôn dõi theo bảo vệ bảo bối của hắn. Đương nhiên hắn biết và nắm rõ tình hình nhà họ Trần

-Cậu làm gì ở đây?

-Ra đi như vậy là rất hèn

-Đừng nhiều lời. Cậu muốn gì? Hải Anh cau mày đôi mắt hơi nheo lại để nhìn cho rõ khuôn mặt người kia... nhưng do trời khá tối cộng với việc hắn đeo mặt nạ che nửa khuôn mặt nên việc nhận diện rất khó

28. Chap28: Đấng Trượng Phu Không Chạy Trốn

Hải Anh hít một hơi dài lấy dũng khí...

Anh Phong mỉm cười khích lệ

-Mạnh mẽ lên nào con trai

Lớn bé già trẻ trong nhà đều kiệt sức. Một mối tuyệt vọng đang ăn mòn niềm tin của mọi người

Nguyệt vuốt mặt. Đầu đau như búa bổ

Rốt cuộc thì anh trai nó đang ở đâu cơ chứ

Vũ vỗ nhẹ vào vai nó như muốn an ủi...Nhìn nó đau lòng anh cũng chẳng khá khẩm hơn là bao

-Nếu em mệt. Hãy dựa vào vai anh nghỉ một lát

Nó mệt thực sự rất mệt. Phút giây này sao nó yếu đuối quá, ngu dốt quá. Nó gục đầu trên vai Vũ thở dài một tiếng đầy nặng nề

-Nếu không tìm thấy anh ấy... Tuyệt ghen ngào nói trong tiếng nấc nhẹ. Đôi tay run rẩy bầu chặt vào nhau... cảm giác sợ hãi này đang xâm chiếm niềm tin của cô...

Nếu anh ra đi như vậy làm sao cô có thể sống tiếp

-Chúng ta sẽ tìm ra nó! Nhất định

Bảo nói. Đôi mắt anh ánh lên sự kiên cường

Cửa chính từ từ hé mở... bóng dáng người con trai ấy hiện ra như một phép màu

Trong người nó như có thứ gì đó thôi thúc... Nguyệt chạy những bước siêu vẹo tới ôm chầm lấy anh trai mình... nó sợ... sợ đây chỉ là mơ.... sợ đây chỉ là ảo giác

-Anh...

-Anh xin lỗi. Hải Anh sót xa... cảm giác tội lỗi bủa vây... anh... là kẻ có tội...chính anh gây ra nghịch cảnh éo le này

Mẹ từ đâu đó cũng chạy tới ôm anh thật chặt rồi còn luôn miệng trách móc

-Anh... anh ác lắm... anh ác lắm... anh có biết mọi người tìm anh vất vả lắm không. Huhu...

Mẹ khóc...khiến tim ai đó dao động. Cứ tưởng cô bé chanh chua lắm cơ... hóa ra cũng chỉ là vỏ bọc

Hải Anh trầm mặc lướt nhìn mọi người một lượt... ánh mắt anh dừng lại ở chỗ Tuyết , cô đứng đó nhìn anh chăm chú... không vội vã chạy đến... không khóc nức nở

Cô ấy bình tĩnh đến lạ thường

.....

Tuyết nhìn thật kĩ người ấy. Anh gầy đi trông thấy da cũng xám lại nhưng thần thái vẫn không thay đổi. Vẫn vẻ ngang tàng, vẫn đôi mắt tinh tường... vẫn là người cô yêu

Hải Anh bước chậm chạp tới chỗ cô...nhẹ nhàng ôm cô vào lòng

Hít hà hương thơm trên tóc cô... là mùi hoa LyLy...

Anh đã muốn ôm cô như vậy bao nhiêu lần

-Tuyết!

-Không cần nói gì cả.... về là tốt rồi

-Anh...

-Em biết anh định nói gì... em hiểu!

Hải Anh ôm Tuyết chặt hơn như muốn hòa cô vào máu thịt...

-Tìm thấy nó ở đâu vậy?

Hiếu khoác vai ông bạn hỏi

-Bí mật cha con không tiết lộ được

Phong cười ôn hòa

-Lên thăm mẹ mày đi...mẹ mày lo tới ốm cả người đấy con ạ

Phong nói

Hải Anh ” Dạ ” một tiếng ngoan ngoãn cùng Tuyết đi lên lầu

Anh sợ nhất đối diện với mẹ...

Phải nói sao với bà đây.

Hải Vi ngồi dựa vào thành giường đôi mắt lơ đãng nhìn ra ngoài cửa sổ

Nghe tiếng mở cửa bà cũng chẳng buồn quay lại...

-Mẹ...

Tiếng gọi thiêng liêng ấy bật ra từ cổ họng nghẹn ngào của đứa con trai ngốc nghếch

Đôi mắt Vi rưng rưng

-.... Thằng giời đánh....

-Mẹ.... con xin lỗi

Hải Anh gục xuống vai mẹ mà khóc... khóc nức nở như một đứa con nít

-Nín đi con... nín đi.

Hải Vi nhẹ nhàng vỗ về

-Mẹ... con xin lỗi

-Biết mình có lỗi thì phải cố gắng mà sửa... đêm rồi. Nghỉ ngơi đi con

-....

-Tuyệt con hãy chăm sóc nó thay ta

-Dạ vâng...

-Anh... chúng ta ra ngoài để cô nghỉ ngơi.

Tuyệt nhẹ nhàng nói. Cả hai ra ngoài cánh cửa khép hờ

Một lúc sau Phong bước vào phòng

-Em đỡ mệt chưa

-Cảm ơn anh đã đưa Hải Anh trở về

Phong ôm vợ.

-Nó là con chúng ta. Anh có trách nhiệm lo cho nó, em không cần cảm ơn. Chúng ta là gia đình cơ mà

Hải Anh trầm mặc đứng ngoài ban công

-Gió... lạnh đấy anh

Tuyệt khoác lên người anh một chiếc áo

Anh ôm cô vào lòng

-Cảm ơn em....

-Hãy vì em mà sống. Anh nhé!

Tuyệt vui đầu vào vòm ngực rắn chắc mà thủ thỉ

-Anh sẽ cố gắng. Vì chúng ta.... vì có người đã nói. Đấng trưởng phu không chạy trốn số phận

29. Chap29: Bí Mật Hé Mở- 1

Tuyệt nắm chặt tay Hải Anh

-Anh sẵn sàng chưa?

Hải Anh gật đầu, trên môi vẫn in sâu nụ cười mê hoặc

Ở một phòng khác Anh Phong mặc một bộ quần áo bệnh nhân cỡ lớn

-Sao... thấy ba thế nào bé Nguyệt? Vẫn đẹp trai chứ??? Phong xoay một vòng trước mặt con gái rồi hỏi

-Già đầu rồi còn cà chớn. Hải Vi vừa sắp xếp lại chăn gối vừa liếc xéo ông chồng dở hơi của mình

-Ba đẹp trai nhất quả đất

Nguyệt vừa cười vừa nói tay chân búa khua phụ họa

-Bà xã... em đừng có chê. Chồng em đi ra ngoài đường cùng con trai người ta tưởng hai anh em ý

-Ông kiểm cái gương soi dùm tôi đi...

-Sao ba không để con hiến Tủy...

Nguyệt tự nhiên trầm lắng hẳn

Phong xoa đầu con gái khẽ cười

-Con là con yêu của ba. Ba sẽ không để con vào nguy hiểm. Hơn nữa, Hải Anh và ba sẽ cùng nhau chiến đấu vì những người phụ nữ chúng ta yêu thương nhất. chúng ta đều là những người đàn ông thực thụ mà

-Con...

-Hai mẹ con hãy chờ mà xem.

-Ba...

Nguyệt ôm chầm lấy ba. Ba của cô... rất rất vĩ đại.... rất rất thương con

Cả hai cha con cùng được đưa vào phòng phẫu thuật

Hải Vi im lặng nhìn chiếc băng ca đưa chồng mình đi...mặt bà lạnh tanh không chút cảm xúc nhưng lòng thì dậy sóng

Người che chở cho bà ...

Người bà muốn chở che....

Đều sắp đối mặt với tử thần. Một người là máu một người là tim... mất đi ai thì bà cũng không sống nổi chỉ biết thầm nguyện cầu cho cả hai được bình an

Tuyệt ngồi lặng ở một góc tường chăm chú nhìn vào cái đèn đỏ gắn ở ngoài phòng phẫu thuật

Cô không được tham gia ca ghép tủy vì mọi người sợ cô mất tập trung

Giờ cô mới hiểu được cái cảm giác lo âu thấp thỏm của người nhà bệnh nhân khi họ trở trước cửa phòng phẫu thuật

Lo lắng

Sợ hãi

Hoang mang...

Sốt ruột.

Cô lần lượt trải qua

My ,Bảo , Khả Viễn, Vũ và cả Nguyệt cũng nín thở tất cả đều rơi vào trạng thái lo âu ấy...

Im lặng đôi lúc thật đáng sợ

Giống như một con quái thú xâm chiếm sự ồn ào...tạo cho người ta một cảm giác ma quái rùng rợn

Vũ nắm lấy tay Nguyệt. Anh muốn tiếp thêm sức mạnh cho con bé... muốn cho con bé biết nó... không cô đơn...

Muốn cho nó một điểm tựa...

1 tiếng...

2 tiếng

3 tiếng

4 tiếng

.....

....

9 tiếng trôi qua....

Sự sợ hãi ngày một tăng...

Một bác sĩ vội vã chạy ra từ phòng phẫu thuật

-Bác sĩ... họ sao rồi?

-Bác sĩ... anh ấy sao rồi?

-Phẫu thuật thành công chứ?

..

....

Mọi người đổ xô đến hỏi han...

-Người nhà bệnh nhân bình tĩnh... có một chút chực chắc... bệnh nhân đang rất nguy hiểm.

-Cứu anh ấy.... phải cứu anh ấy...

Tuyết nắm chặt tay bác sĩ... cô không giữ được bình tĩnh nữa rồi

-Tuyết... bình tĩnh đi con... bình tĩnh

Phương ôm lấy con gái an ủi

-Để họ làm việc. Chúng ta phải tin họ.

Hải Vi nói. Giọng bà lạnh lẽo vang vọng khắp hành lang... mọi người từ từ ổn định

Ca phẫu thuật kéo dài thêm 4 tiếng thì ngừng...

Phẫu thuật thành công.

Cả nhà mừng rỡ ôm lấy nhau những giọt nước mắt lăn dài trên má thể hiện sự mãn nguyện

Hải Vi thở phào nhẹ nhõm

Tuyết vừa cười vừa khóc...

Em biết anh làm được mà... anh sẽ không bỏ em... sẽ không buông tay một cách dễ dàng như vậy

Cả hai bố con nhà họ được đưa xuống phòng hồi sức

Do sức khỏe tốt nên khả năng hồi phục của cả hai rất nhanh.

Tuyết nắm tay Hải Anh

-Cái nhà anh này làm tôi thót cả tim nhá. Mau mau tỉnh dậy còn nghe tôi mắng chứ

-....

-Em cảm ơn anh nhé

-....

- Cảm ơn vì anh không bỏ cuộc ... cảm ơn anh vì không bỏ lại em một mình.

-....

-Mau tỉnh dậy anh nhé...

Phòng bên cạnh

-Em lại nợ chồng rồi. Anh làm rầy tốt ông xã ạ.

Hải Vi mỉm cười.

Nguyệt đứng ngoài... như vậy là ổn rồi. Bây giờ đến chuyện của cô...

Tầng thượng trời đầy gió....

Bóng hai người con trai đổ dài xuống sàn...

Gió rít mạnh

Xem ra hôm nay lại là một đêm rông

Lâm Thiên Vũ đứng cạnh lan can đôi mắt hồ phách lạnh lùng.... khí khái hiên ngang

Những tia máu hằn sâu trong đáy mắt. Ánh mắt anh như ngàn viên đạn găm chặt vào người đối diện

... họ.... hình như có hiềm khích rất lớn

30. Chap30: Bí Mật Hé Mở -2

-Mày muốn gì đây?

Vũ hét vào mặt người còn lại. Máu trong cơ thể anh đang sôi sục

-Mày biết tao muốn gì mà phải không em trai?

Nguyệt giật mình... em trai? Vũ có anh sao? Chủ tịch Lâm chỉ có một đứa con trai thôi mà.

-Im đi... mày đã không còn là anh tao khi mày bước chân ra khỏi nhà rồi

-Tao quên mất đấy...

-Cút đi... cút về nơi vốn thuộc về mày

Vũ gằn giọng

-Tao chỉ muốn lấy lại những thứ vốn thuộc về tao

-Tất cả tao có thể ày nhưng Nguyệt thì không được. Cô ấy không thể ở cùng với một con quỷ như mày

-Nếu tao nói không?

-Đừng có mơ nữa.... Tùy Phong à không. Chính xác là Lâm Hoàng Vũ, cô ấy không thuộc về mày

-Nực cười. Mày lên nhớ, tao mới là người đính hôn với con bé mày chỉ là kẻ thế thân

31. Chap 31: Sự Thật

Nguyệt phóng xe như bay tới căn nhà sàn của Jim, Hùng và ông đang đánh cờ thấy nó Hùng tự động rút lui

-Thái Việt Kha... tôi cần biết một sự thật

-Ngồi đi. Chúng ta từ từ nói chuyện

Jim từ tốn nói.

-Chuyện là như thế nào? Tại sao hai anh em họ lại hận nhau như vậy? Nói cho tôi biết đi

-Cô bé. Cô biết tò mò rồi sao?

Jim cười

-Đừng dông dài nữa. Nói đi

-Được rồi. Chuyện này dài lắm. Evil tên thật là Lâm Hoàng Vũ -anh trai song sinh với Lâm Thiên Vũ, cả hai rất hòa thuận nhường nhịn nhau . Thiên Vũ có vẻ thân thiện và hòa đồng với mọi người còn Evil hoàn toàn ngược lại. Ngay từ nhỏ cậu ấy đã thể hiện con người tự lập, nghiêm túc như một quý ông. Họ có một đứa em gái tên là Trâm Anh kém họ 2 tuổi Vũ hết mực chiều chuộng em gái coi con bé như báu vật còn Evil thì cực kỳ nghiêm khắc. Dù Evil có nặng lời với con bé thì con bé vẫn cứ bám chặt lấy cậu ấy

Evil luôn hướng mình đến sự tự do. Cậu ấy làm theo những gì mình thích không nghe theo bất kỳ một ai
Ngừng một chút Jim nói tiếp...

-Chủ tịch và Evil liên tục cãi nhau. Ông ấy đã thẳng thừng từ mặt cậu Evil trước mặt mọi người . Evil ra đi không quay đầu lại với bản lĩnh và sự liêu lĩnh vốn có Evil nhanh chóng gây dựng được một sự nghiệp vững vàng khẳng định vị trí sức mạnh của mình ở hắc đạo. Song song với sự thành công của cậu ấy là kẻ thù... Evil có rất nhiều kẻ thù. Ngày đó của 1 năm về trước, khi Thiên Vũ, Trâm Anh và mẹ đến thăm Evil... vì Thiên Vũ quá giống Evil nên chúng nhầm... chúng tấn công họ. Mặc dù đã chống trả quyết liệt nhưng sức người có hạn một mình Vũ không thể đấu lại với mấy trăm người ...

-họ bị giết chết ngay trước mặt Vũ?

Nó lên tiếng

Jim nhấp một ngụm trà

-Phải. Lúc Evil tới đã quá muộn cậu ấy chỉ cứu được Vũ... ông Khánh cùng lúc mất đi cả vợ hiền con ngoan Vũ mất đi người mẹ và đứa em gái yêu dấu tất cả đều vì Evil... họ đổ nỗi cho cậu ấy .

Có thứ gì đó như vỡ ra trong đầu của cô công chúa nhà họ Trần. Nó uống một ngụm trà nhỏ, vị đắng lan tỏa nơi đầu lưỡi... nhưng khi nuốt xuống cổ họng lại thấy một vị ngọt dịu thanh thanh làm người ta có cảm giác dễ chịu

Nó mỉm cười

Nụ cười nhẹ nhàng khiến Jim khó hiểu. Đôi mắt đó giống như một hồ nước sâu thăm không bao giờ thấy đáy... càng nhìn càng mơ hồ

-Thầy... cậu chủ vừa gọi điện . Hùng e ngại nhìn nó

-Bảo gì? Cứ nói đi . Người nhà cả mà.

Jim nói

-Cậu ấy muốn thầy sửa lại phòng thông tin của tổ chức. Chuyển hàng sắp tới thầy cũng trực tiếp đi giao dịch cậu chủ có chuyện không đi được

-Được rồi. Nguyệt, muộn rồi đẩy để hùng lái xe đưa cô về

-Không phiền anh chứ? Nguyệt hỏi

Hùng gật đầu nhanh chóng cúi đầu xuống tránh ánh mắt mê hoặc của Nguyệt

Nguyệt không từ chối vì khi Jim đã mở miệng nói như vậy chắc chắn ông ta có dự ý cả.

Hùng ngồi vào buồng lái chăm chú lái xe. Nó cũng im lặng, dường như nó đang nghĩ thứ gì đó to lớn lắm

-Cô nghĩ xem có phải cậu chủ quá đáng với ngài Jim không? Ông ấy già rồi còn bắt ông ấy sửa sang phòng máy

Hùng mở lời phá tan sự ngọt ngào

-Vì anh ấy tin Thầy của anh. Phòng thông tin chính là đầu não của tổ chức. Một khi thông tin bị rò rỉ tổ chức sẽ gặp nhiều khó khăn. Đừng xem thường những gì nhỏ nhất

-Vậy còn chuyện tôi đưa cô về.... chắc không phải sợ cô thân con gái một mình về nhà chứ?

-Không. Jim muốn thông báo với Tùy Phong rằng tôi đã đến gặp ông ta...và để anh biết tôi an toàn

Hùng à lên một tiếng như hiểu ra tất cả

-Cô... hiểu cậu chủ quá hen?

-Chúng tôi giống nhau. Đều muốn tự do

Nguyệt nói xong cô ngược nhìn bầu trời đầy những vì sao lấp lánh

****_****

Sân bay.

Một cô gái thân hình bốc lửa đang khoan thai sải từng bước tự tin khiến bọn đàn ông nóng mắt

Theo sau là 2 tên to cao lực lượng đang kéo vali

-Chị. Chúng ta đi đâu?

-Về dinh thự. Tao muốn gặp anh yêu của tao

32. Chap32: Sống Chậm Lại Một Chút

Evil dựa đầu vào một ngói mộ nhìn lên bầu trời đen ngòm

-Mẹ. Con không làm sai phải không?

Đáp lại anh là một khoảng không im lặng. Sự cố năm ấy hơn ai hết anh cũng đau lắm chứ... đau đến không thở được ấy chứ... cùng một lúc mẹ và em gái ra đi ngay phút giây anh chạy tới...

Máu và nước mắt hòa chung với nhau.

Giống như một con dao vô hình đâm mạnh vào tim anh

Đâu phải anh không muốn cứu họ....

-Tôi biết anh sẽ đến đây mà

Evil nhú mày nhìn thân ảnh nhỏ bé đang dần hiện ra trong bóng tối

Bảo bối của anh, cô gái của anh, tình yêu của anh , trái tim của anh

Tại sao cô lại ở đây?

Câu hỏi ấy vô thức hiện nên trong đầu anh

-Đừng nói gì nếu anh không muốn. Tôi không hiểu rõ tất cả những tôi biết anh đau.

Nó nói

Evil đứng bật dậy nhìn nó... anh đang dùng chính bộ mặt giống Vũ như tạc nhìn nó

Em nhầm tôi với Vũ???? Em đến vì Vũ???? Tìm ai đó nói nên một cái... cái đó gọi là bị tổn thương sao?

Nó bước lại gần khuôn mặt gần như không chút cảm xúc...

Đối diện với ánh mắt màu hổ phách mơ hồ

Bất ngờ...

Cô gái nhỏ ôm chầm lấy anh ... vòng tay nó nhỏ bé nhưng ấm áp lạ kỳ.

Evil bất động trong vài giây. Anh bất ngờ. Không! Phải gọi là quá bất ngờ. Nhưng ngay sau đó một cơn đau dội vào tim...

Anh không phải Vũ....! Nhưng... trong lúc này anh thêm làm hẳn để được hưởng trọn vẹn cái ôm của con bé... muốn dành riêng ình một chút tình cảm mộc mạc thôi

-Tôi thích màu mắt tự nhiên, đeo les khiến anh trở thành người khác

-Em...

Evil bất ngờ, anh hơi đẩy nó ra rồi nhìn thẳng vào đôi mắt màu tím bí ẩn

Nó mỉm cười áp hai tay lên má anh

-Ngay từ lúc anh nắm tay tôi ở bệnh viện. Tôi đã ngờ ngờ anh không phải Vũ... mà giống một người tôi quen. Rồi tôi vô tình nhìn thấy gương mặt này của anh. Như vậy là quá đủ phải không.

-Em biết rồi sao?

-Ừ. Không phải lỗi của anh. Nó nhẹ nhàng nói

Evil ôm chầm lấy nó... cô gái của anh như nột thỏm trong vòng tay to lớn

Anh vui... rất vui...

Con bé đến đây vì anh.... cái ôm siết chặt ấy cũng dành để an ủi anh. Thật không thể tin được

-Trời lạnh rồi. Về thôi nào...

Nó tươi cười

Nụ cười như tia nắng ấm áp trong mùa đông giá lạnh...

Như cơn mưa mát lành xua tan cái nóng mùa hè

Chạm đến thành vách của sự rung động trong trái tim từ lâu đã được coi là sắt đá.

.....Đêm không sao...nhưng lấp ló sau áng mây đen kia là một vầng trăng sáng

Giống như em. Thanh khiết nhẹ nhàng

Đêm nay tôi không cô đơn

Đêm nay tôi có em là bạn

Đôi lúc cũng phải sống chậm lại để biết mình cũng xứng đáng được yêu thương

****_****

Căn phòng cũ ngập đầy mùi hương của lyly nhẹ nhàng và bạc hà mát lạnh

Tuyết hít một hơi sâu.

Căn phòng của hai đứa... sẽ mãi là như vậy

Tuyết nghĩ, cô nhanh chóng lấy quần áo rồi tắm rửa. Cô còn phải vào với anh, cô muốn người anh nhìn thấy đầu tiên khi tỉnh dậy là cô.

Nửa giờ sau tại bệnh viện

Tuyết bước vào phòng

-Cái nhà anh này ngủ kỹ gồm. Dậy cho tôi xử cái nào...

-.....

-Lão đại khôn... còn không mau tỉnh dậy?

-....

-Lão đại. Em thật sự không quen khi anh cứ im lặng thế này

...

.....

Nửa giờ nữa trôi qua

Phòng bệnh bên kia. Trần Anh Phong đã tỉnh còn đang khoác lác với vợ còn đòi sang thăm con trai nhưng vợ không cho nên đành ở lại...

Vợ là nhất mà. Lời vợ như thánh chỉ vua ban làm trái ý vợ là bị đem ra chém đầu

Tuyết lo lắng. Đáng lẽ ra giờ này Lão Đại phải tỉnh rồi chứ...

Tuyết cuống cuống xem khắp người anh. Tim mạch bình thường.

Huyết áp bình thường.

Chức năng gan thận bình thường

Tuyết đặt tay lên ngực Hải Anh ...

-Bác sĩ... anh không bị đau ở đây

Tiếng người con trai vang lên làm cô vỡ òa trong sung sướng

Anh tỉnh rồi

Anh ấy tỉnh rồi

-Nha đầu ngốc. Em khóc gì chứ. Anh còn chưa chết mà

-Cầm! Em cấm anh không được nhắc tới từ chết nữa. Nếu không em không quan tâm anh nữa...

Tuyết quệt nước mắt

-Anh hứa. Được chưa. Khóc nữa xấu gái trở thành quý bà bà là tôi không yêu nữa đâu

-Anh này

Sống chậm lại để biết mình được yêu thương nhiều như thế nào...

Để cảm nhận mình quan trọng ra sao

My hơi cười. Như vậy là tốt rồi. May quá...thật may quá

-Này

My giật mình quay lại nhìn khả Viễn bằng ánh mắt kì thị, Khả Viễn gãi đầu ngượng nghịu

-Chuyện gì? My nhú mày hỏi

-Muộn rồi. Tôi đưa cô về .

-Cám ơn. My nói, có mỗi thể thôi mà tên này làm cô thót cả tim

-Không.... không có... không có gì...

Tự nhiên anh cảm thấy bối rối khi đứng trước con nhỏ

Cả hai ra xe

Chiếc Audi chạy chậm chậm trên đường. Sự mệt mỏi đặc quật ngã tam tử của Tam thiên hội...

Cô ngủ gục...

Viễn chỉnh lại tư thế để cho con bé có thể ngủ thoải mái nhất

Nhìn kỹ... con bé cũng xinh thật đấy

Viễn đưa tay chạm vào cánh môi nhỏ... nhưng bất chợt rút tay lại...

Mặt mũi đỏ bừng

Sao thế này... mình bị sao thế....

Sao tim mình đập loạn thế này

Không lẽ mình đã....

Đại bản doanh của “M”

-Khốn nạn chủ nhân đi đâu mà cũng không biết sao? Lũ vô dụng

Một cô gái xinh đẹp nổi cơn tanh bành

Chửi mắng những người đáng bằng tuổi cha mình như chó...

Đôi mắt cô t đỏ ngầu

-Cáo

-Dạ chị?

-Tìm tung tích con hồ ly kia. Chắc chắn anh Evil ở cùng nó

-Vâng... em ...em làm ngay....

-Đ** , chó má... con chó ghê... dám quyến rũ anh ấy. Khốn nạn

33. Chap33: 3 Ngày Mưa

Dinh cơ của tập đoàn sát thủ “M”

Một cô gái thân hình nóng bỏng , khuôn mặt khả ái đang đập phá đồ đạc

-Cái gì? Không tìm ra... mà thật vô dụng có một con nhỏ cũng tìm không ra. Cô nàng hét vào mặt thằng đàn em

-Chị, con bé đó đâu phải đứa bình thường. Nó là Thiên sứ địa ngục.... có phải nói tìm là tìm được ngay đâu cơ chứ

Thằng đàn em uất ức rống lên phản đối

-Mày còn dám cãi tao?

Cô gái tức giận rút khẩu súng lục ở ngang hông rí vào thái dương thằng đàn em

-Chị.... chị dừng...

Tên đó hốt hoảng

-Út thôi đi. Mày đang làm gì thế? Đây là chỗ để mày tùy tiện giết người à?

Ryal từ ngoài bước vào, đôi chân mày nhíu chặt đôi mắt đen láy nhìn cô gái với vẻ không hài lòng

-Anh hai... anh Evil đâu? Có phải ở cùng với con ả thối kia không?

-Quỳnh... mày im mồm. Cậu Evil mà biết thì mày xác định con ả

Ryal nói

-Anh cả thương em nhất anh ấy không nở đâu. Chẳng qua bây giờ anh bị con ả đó mê hoặc nên u mê bất ngộ... em biết anh cả yêu em mà

-Quỳnh.... mày điên à? Mày đừng mơ tưởng nữa. Cậu ấy không không thích mày đâu

Ryal gất nên. Con nhỏ này u mê quá rồi đông tây y đều bó tay với cái tính của nó, phen này nó sẽ quậy điên đảo chỗ này à xem

-Anh im đi. Anh biết cái đéo gì! Ngu dốt.

-Mày hỗn nó vừa thôi. Nếu mày không phải em kết nghĩa của tao tao sẽ không ngần ngại bắn nát sọ mày Ryall bực mình.

Thường ngày anh bình tĩnh lắm nhưng cái con điên này nó làm anh ức chế quá

-Anh hai. Anh nói cho út biết đi anh cả đang ở đâu?

-Mày không đấu lại cô ấy đâu. Hơn nữa, nếu cậu Evil không phải lòng cô ấy thì cũng là một người khác không phải là mày đâu. Mày đừng mộng ảo nữa.

Ryal đặt tay lên vai con nhỏ chân thành khuyên bảo

Nó nghiêng răng nghiêng lợi hất tay anh ra rồi xả vào mặt anh một tràng

-Không giúp thì thôi tôi cóc cần. Anh ấy là của tôi. Là của TÔI.

Xong nhỏ bỏ đi. Jim từ trên lầu bước xuống nói với Ryall

-Kệ nó. Tự làm tự chịu.

Ryal cũng chỉ lắc đầu cho qua. Kệ mẹ nó. Mạng nó nó không giữ thì anh đây cũng chịu

Evil đưa nó đến một căn nhà nhỏ ở ngoại thành... bên ngoài trời tối om như mực

Evil mở cửa với tay bật công tắc đèn

Căn phòng nhỏ bừng lên ánh sáng

-Vào đi

-Đây là đâu?

-Nơi chú ngụ cuối cùng

Nó nhìn quanh. Điểm dừng là bức ảnh gia đình treo trên tường

Trên kệ tủ cũng có ảnh một cô gái trẻ khoảng 17 tuổi đang cười rất vui vẻ

-Con bé đấy... tên nó là Trâm Anh

Hơi thở ẩm áp phả vào gáy không khí chợt trở nên ngượng ngùng

Ngoài trời sấm đánh đùng một cái...

Mưa rơi.

Cả hai người giật mình một cái rồi cùng bật cười

-Chỗ này vẫn rất sạch. Anh thường đến à?

Nó hỏi

-Một tuần 2 lần. Đói không?

-Tôi đợi câu này mãi...

Nó nháy mắt rồi xộc thẳng vào căn bếp nhỏ

Evil lắc đầu. Bảo bối thật đáng yêu nha.

Nó nôi ra cả một đồng rau củ và thịt bò

-Làm gì?

-Bít tết với salad... nhanh thôi đợi tôi một chút

Nó nói

Với nó mỗi món ăn đều là một bức tranh nghệ thuật rất đặc sắc đầu bếp chính là một nghệ nhân.

Đang vu vơ ngu ngơ nghĩ về ẩm thực từ đằng sau một vòng tay khẽ ôm lấy vòng eo thon nhỏ...

Mùi anh đào thơm dịu dịu quện với mùi thơm của hoa hồng

Evil vùi mặt vào mái tóc nâu đỏ đặc biệt hít hà hương thơm mê hoặc

-Anh làm gì vậy? Buông ra cho tôi còn làm đồ ăn chứ

-Tôi đâu có giữ hai tay của em. Em nấu nướng là việc của em. Tôi ôm em là việc của tôi. Đâu có liên quan

-Khùng

-Ừ. Khùng

Nó không thấy... có một người đang cười

Lần đầu tiên trong đời. Evil đá văng cái gọi là lạnh lùng để dành riêng ình chút ấm áp của người ấy...

Yêu nó là thế à?

Nâng nâng hạnh phúc. Vui bất ngờ và buồn vu vơ...

Điện thoại của nó vang lên hồi chuông thúc giục

-Alo...

-Mày ở đâu thế? Anh mày vừa tỉnh mà mày không hỏi thăm à? Con vô tâm kia

Đầu dây bên đó. Giọng ông anh trai oang oảng mắng nhiếc

-Mắng khỏe thế này thì còn lâu mới chết.

Nó trêu đùa

-Con em khốn nạn . Mày đang ở đâu?

Nó chưa kịp nói thì Evil đã nhanh tay giật lấy nói với tốc độ ánh sáng

-Ở cùng tôi. Xong đập máy.

Hỏi Anh ngơ ngẩn. Cậu ta....????

Rồi tự nhiên anh cười

-Lão đại. Khuya rồi ngủ đi...

-Dạ vâng thưa phu nhân

.....

Dưới ánh đèn vàng bữa ăn thật lãng mạn với salad, bít tết và rượu vang

Cảnh này sẽ đẹp hơn nếu... nó không bị con kí sinh trùng kia bám lấy

-Bỏ tôi ra

-Không thích.

-Tôi đói lắm rồi đây

-Thì em ăn đi

Evil thản nhiên ngồi xuống ghế còn nó đang ngự trên đùi anh

Ngượng chết

-Ăn đi. Người đâu mà ốm như con nghiện

Cái gì... hần chê nó giống con nghiện... đùa à? Thân hình cong có thẳng có.... ba vòng chuẩn thể này mà dám nói....

-Này tôi không gầy... sao lại có thể ví một người đẹp như tôi giống con nghiện được. Mắt thẩm mỹ của anh có vấn đề à?

Nó nói rồi cắn một miếng bít tết to... nó tưởng tượng nó đang cắn Evil đấy mà...

Evil bật cười véo mũi nó một cái

-Ăn đi... em không giống con nghiện chỉ hơi giống thôi

Miếng bít tết chưa kịp trôi xuống dạ dày thì đã nghẹn ứ ở cổ... nó vuốt vuốt ngực cho xuôi

-Này. Em đang câu dẫn tôi đấy à?

Nó muốn đâm cho hần một phát quá cơ

Xong nghĩ bụng lại thôi. Gắp một miếng bít tết nhét vào miệng hần

Ăn xong là phải rửa bát nha...và đương nhiên nó vẫn bị tên kí sinh trùng kia bám chặt

-Anh định ôm tôi đi ngủ luôn đấy à?

-ừ

Một câu trả lời thản con mẹ nó nhiên làm nó suýt cắn phải lưỡi

-nam nữ thụ thụ bất tương thân

Nó nói

-Trước em bị thương. Chúng ta cũng ngủ chung đấy thôi. Em tự tin về thân hình mình thể à?

Nó kinh động nhìn hần

Gì chứ... thân hình chuẩn đấy thể mà hần dám chê... khổ nạn không cơ chứ

Nó trả thềm cãi...

Ngủ thì ngủ... nó chả sợ. Nó tin hần không phải dạng sở Khanh...

Evil mỉm cười. Tin anh thể cơ á?

Mưa dầm dề suốt 3 ngày liền. Đương nhiên không thể ra ngoài

3 ngày liền bị hần bám như sam...

Trừ lúc đi vệ sinh và tắm thì hần dính lấy nó 24/24

Thể có chết không cơ chứ. thân gái gìn giữ 18 năm nay mà hần lại tùy tiện ôm ôm ấp ấp này nọ... thật quá đần lòng...

Hần khỏi nói sướng điên người. Được ôm bảo bối cơ mà...

Nó mặc áo của hần dài ngang đùi cứ như trên người ý... tức lắm cơ... làm hần phải kìm nén lắm.

Sau này... nhất định không cho con bé mặc đồ ngắn để tránh gây hại cho trai nhà lành...

*_**_**_**

Đang hơi muộn nhưng mọi người thông cảm nhé... mình bị sốt virus đang nằm bẹp dí trong bệnh viện đây...hic hic...

34. Chap34: Quỷ Nữ Và Thiên Sứ

Nắng sớm ghé vào phòng nhẹ nhàng đánh thức hai con người với vẻ đẹp kiệt xuất

Evil nhăn mặt đôi mắt xanh lơ lạnh giá từ từ hé mở

Hít một hơi dài.... sáng khoái thật

Đã lâu rồi anh mới thấy cuộc sống này đáng sống... đời bình yên lạ thường

Ai đó vùi đầu vào ngực anh tránh ánh sáng. Lười nhác không chịu thức dậy giống như một con mèo nhỏ

Evil hôn nhẹ lên trán con bé ôm chặt con bé vào lòng

Bình yên là khi anh được ở bên con bé.

Nó ngủ chán chê rồi cũng thức dậy.

Bị ôm cứng ngắc nó nhú mày rồi ngược nhìn Evil vừa hay chạm ngay vào đôi mắt đang có ý cười của anh...cơ hồ có chút ngại ngùng

Thấy khuôn mặt ửng hồng nét xuân của bảo bối Evil khẽ cười.

Bàn tay to lớn nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn

-Tôi đói.

Evil hơi nhú mày cóc nhẹ đầu con bé rồi trách yêu một câu thật lòng

-Em rất biết cách làm hồng không khí lãng mạn

Nó xoa xoa đầu phụng phịu

-Tôi đói thật chứ bộ

- Tạnh mưa rồi

Evil nói... một câu chẳng liên quan

Nó có vẻ hào hứng lắm

-Thế ra ngoài ăn nha ... nha

Ai đó nhìn ai đó bằng đôi mắt long lanh con cún

Evil xoa đầu nó.

-Ừ

Cả hai chuẩn bị xong xuôi thì vi vu trên chiếc Lamborghini chạy thẳng đến thiên đường ẩm thực Lucky

Evil nắm tay nó đường đường chính chính bước vào nhà hàng trước con mắt của vạn người

Hà... sinh đôi cũng có cái lợi nhĩ....

Trong mắt mọi người anh đâu phải là Evil- chủ nhân của tập đoàn sát thủ đáng sợ

Trong mắt họ... anh là Lâm Thiên Vũ vị hôn phu của con bé...

Nếu nữ có người chụp ảnh đăng báo anh cũng chẳng sợ vì những người nhìn thấy mặt thật của anh đều đếm trên đầu ngón chân

-Anh ăn gì?

-Như em.

-Ồ. 2 xuất mì ý và salad

Nó nói với nhân viên phục vụ

Một cô gái trẻ mặc váy bó màu vàng chanh bước vào nhà hàng cặp kính đen đắt tiền che gần hết khuôn mặt Evil nhíu mày

Sao út Quỳnh lại ở đây?

Quỳnh ngồi gần bàn của nó và anh

Bàn tay nhỏ siết chặt

Nha đầu thối. Có chút nhan sắc bèo bọt mà dám quyến rũ Anh cả...

Đã muốn chết như vậy. Cô cho nó toại nguyện, Evil là của cô chỉ có cô mới xứng với anh.

Phục vụ mang đồ ăn ra

Nó vui vẻ ăn uống, Evil có chút băn khoăn nên không được tự nhiên nếu Út Quỳnh qua đây làm rùm beng lên thì...

Nó nói nhỏ

-Cô ta không qua đâu . Anh ăn đi

Xong gấp tờ đĩa của mình cho anh một miếng thịt

Evil rất tự nhiên há miệng để con bé đút cho rồi ăn ngon lành

Út Quỳnh kinh động nhìn anh...

Anh cả của cô nổi tiếng sạch sẽ không bao giờ ăn chung uống đựng với ai...vậy mà... lại ăn ngon lành thứ thức ăn từ đĩa của con nhỏ kia.

Thật là cô tức chết mà

Ăn xong nó bắt Anh chờ đi hóng gió xe của Quỳnh cũng bám sát ngay sau

Cả hai cùng rẽ vào bãi đất trống cạnh sông

Quỳnh biết mình bị phát hiện rồi nên hùng dũng bước xuống đi về phía đôi nam nữ kia

Nó và Evil quay lại...

Khiến Quỳnh xùng xờ lắm.

Nhìn gần nó đẹp quá... một vẻ đẹp đáng ghét

Nó và Evil như đôi tiên đồng ngọc nữ... so với nó . cô chẳng là gì cả

Lòng đỏ kị dâng lên đánh thức con quỷ trong lòng Quỳnh

-Anh cả

-Sao mày về?

-Em không về để con hồ ly này nó cướp anh đi sao?

Quỳnh day nghiêng đôi mắt hằm hằm nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống

Nó bật cười thành tiếng

-Mày cười gì?

Quỳnh quát

-Anh ấy chưa bao giờ là của cô có gì bảo tôi cướp. Như vậy không nực cười sao? Với lại người này là hôn phu của tôi tính ra anh ấy là của tôi sao biến thành của cô được nhỉ

-Nói láo... con chó mày im mồm...

Quỳnh chỉ tay vào mặt nó mà quát mà chửi

-Quỳnh... xin lỗi Nguyệt

Evil nói.

-Em không sai. Nó nói láo.

Quỳnh cố chấp

-Tao sẽ nói chuyện với mày sau. Đừng để tao phải ra tay với mày. Mày hiểu rõ tao nói gì phải không

Đôi mắt xanh lơ lạc đi trong miền băng giá

Xong anh kéo nó đi...

Quỳnh khụy xuống đôi nước mắt rơi lã chã

Anh vì con nhỏ đó lớn tiếng bắt cô xin lỗi

Vì con nhỏ đó đe dọa cô...

Được....

Cô sẽ cho nó biến mất để xem còn đứa nào dám quyến rũ người đàn ông của cô...

Evil vừa lái xe vừa tủm tỉm cười

-Cười gì mà cười. Nó mắng

-....

-Này... tôi chỉ nói thể thôi mà...

-....

-Này...

-Em hứa lấy tôi rồi đấy.

-Ai bảo

-Ồ hay cái nhà cô này cô ban lấy chả lớn tiếng nhận " anh ấy là của tôi " còn gì. Đấy em phải chịu trách nhiệm với đời trai của tôi.

-Ồ...

-Quyết định thế. Ui trời hôm nay đẹp nhẽ

Xong ai đó cười tặc

35. Chap35-1: Quay Trở Lại

Evil ngang nhiên bước vào nơi mình đã gia đi.

Nơi này vẫn như xưa không có gì thay đổi

-Cậu chủ... cậu ra ngoài lúc nào vậy?

Evil phẩy tay ra hiệu cho quần gia để hấn yên xong ung dung vào nhà...

Vũ từ trên tầng đi xuống định bụng đi kiểm con bé mời nó đi ăn

Bước chân anh khựng lại đôi mắt hồ phách nhìn người giống mình như đúc một cách căm thù

-Vũ. Anh nghĩ gì mà đứng đực ra thế?

Chủ tịch Lâm lên tiếng trêu chọc thằng con trai. Nhưng... hình như không có tác dụng.

Nhìn bàn tay Vũ siết chặt lan can cầu thang, ông khẽ nhủ mày.

Đôi mắt ông nheo lại nhìn theo hướng Vũ.

1 giây sau

Máu trong người chủ tịch Lâm Gia Khánh như sôi sục

Đôi mắt như muốn giết chết kẻ trước mặt

Evil vẫn bình thản thả vào mắt 2 người đối diện một ánh mắt thương hại

-Mày tới đây làm gì? Mày mang họa cho cái gia đình này còn chưa đủ hay sao?

Chủ tịch giận dữ

-Hai người quên hôm nay là ngày gì à? Hôm nay là sinh nhật Trâm Anh.

Nói xong Evil bước đến bàn thờ thấp lên nén hương trầm cho đứa em gái bạc mệnh

Chủ tịch Lâm đỡ dẫn tim như bị ai bóp nghẹt. Con gái ông, cô con gái xấu số của ông... nó chết thật oan uổng quá

Vũ cũng cảm thấy khó thở... anh đã quên mất. Sinh nhật của con bé...

-Con bé thích hoa lưu ly xanh các người nên tặng nó một bông chứ... tôi thật thất vọng đấy

-...

-Tôi sẽ còn quay lại

Bóng evil khuất dần sau cánh cửa gỗ mộc

Mùi hương trầm lan tỏa sự tội lỗi

Ông Khánh lẳng lặng bước vào phòng khuôn mặt thoáng buồn

Ngồi xuống bàn làm việc ông khẽ đưa mắt nhìn bức ảnh gia đình được đóng khung kỹ lưỡng

Trâm anh khoác tay hai thằng anh nó cười tươi lắm

Con gái ông xinh đẹp lắm.... đáng yêu lắm

.....Vậy mà...nó bỏ ông mà đi

Khẽ ôm tấm ảnh vào lòng ông lẩm nhẩm trong miệng lời xin lỗi

-Ba xin lỗi con gái yêu.

Vũ lái xe đi tới hết tiệm hoa này tới tiệm hoa khác đi khắp các cửa hàng hoa trong thành phố mới mua được một bó lưu ly xanh...

Trâm Anh là đứa bé bướng bỉnh nó thích làm theo những gì nó cho là đúng. Nó... cũng giống như hân ta... rất cao ngạo...

Ngoài Evil... nó không nghe lời bất kỳ ai . Kể cả anh người yêu chiều nó nhất... nhưng anh không phủ nhận Evil mới là người hiểu em gái anh nhất

Lặng lẽ mang bó hoa đến mộ nhỏ em... Vũ ngỡ ngàng khi thấy ở đó. Một bó hoa lưu ly xanh nằm ngay ngắn tấm thiệp nhỏ ghi 3 chữ ” Tặng Trâm Anh”

Sống mũi Vũ cay xè... anh vuốt mặt. Đặt nhanh bó hoa xuống mộ em gái rồi bỏ đi.

Anh Nguyệt sau 3 ngày mất tích nay đã mò về

Diễm My ngồi chễm chệ trên sofa nhìn nó như người sao hỏa khóa thân xuống trái đất

-Nhìn tao ghê vậy?

-3 Ngày qua mày đi đâu?

My hỏi

Nhỏ sẽ tra ra thằng nào có khả năng kéo con bạn trăm năm không ra khỏi nơi cư ngụ một lần

-Tao ở nhà của Tùy Phong!

-Tùy Phong là thằng đếch nào?

My cau mày

Định bụng nếu nó không khai cô lập tức cho nó nếm mùi lợi hại

-Chủ nhân “M”

-WTF??????

-Nguyệt vào anh bảo

Hải Anh vội tay gọi con em chết tiệt bỏ anh theo trai

Nó gạt đầu quăng vào mặt con nhỏ một câu

-Im lặng tao với mày sẽ nói chuyện sau.

Xong nó vào phòng Hải Anh

Tuyệt, nó , Hải Anh cùng đối mặt với nhau

-Mày... với cậu Tùy Phong đó...

Nó ra dấu cho Hải Anh ngừng lại rồi ra ngoài nôi sông sộc Diễm My vào phòng

-Con điên thả ra... Mày vùng vẫy

-Nghe tao nói chuyện của Tùy Phong đây

-.....

-Anh ấy tên thật là Lâm Hoàng Vũ chứ không phải Tùy Phong. Và...là... Anh trai song sinh của Lâm Thiên Vũ

Nó nói

Hai người còn lại kinh ngạc. Song sinh? ????

-Mày nói rõ ra đi Nguyệt.... chuyện này....

Hải Anh cau mày

-Phải đấy Nguyệt. Sao có thể cơ chứ? Điều này thật phi thực tế... hư cấu.... rất hư cấu

Vương Tuyết nói

Lâm gia lại có liên quan đến hắc đạo????

Con trai cả của Lâm Gia Khánh lại chính là ông trùm của tập đoàn sát thủ xuyên quốc gia?

Thật không thể tin được

-Chuyện đó là sự thật... chuyện là vậy bla... blu... bla...

Bắt đầu kể tường tận

Trong đầu 3 kẻ của Tam Thiên Hội tha hồ cho chí tưởng tượng của mình bay cao bay xa...

*****_

Dinh cơ của “M”

-Út Quỳnh...

Evil gọi

-Anh cả

-Mày thật không biết điều.

-Anh ơi nhưng nó...

-Tao không muốn ra tay với mày đâu. Đừng cho tao cơ hội

Evil nói khuôn mặt điển trai lại núp sau cánh mặt nạ

Út Quỳnh nghiêng răng nghiêng lợi “Dạ” một tiếng lấy lòng Anh cả

Trong lòng lại nghĩ trăm phương ngàn kế hãm hại Anh Nguyệt

Nó không có được anh. Cũng đừng con nào mong được ở bên anh.

Nhỏ không cho phép

Cứ chờ mà xem nhỏ sẽ cho con nhóc đó biến mất

36. Chap35-2: Cái Ôm Ấm Áp

Khi bạn mệt hãy tựa vào vai tôi...

Khi bạn buồn hãy gọi cho tôi..tôi sẽ lắng nghe những nỗi buồn sâu thẳm

Khi bạn ngã gục đừng sợ hãi bởi vì tôi có tôi ở bên bạn ,tôi sẽ vực bạn dậy...

Khi bạn yếu đuối tôi sẽ tiếp thêm cho bạn sức mạnh...

Cuộc sống này vốn không như mơ

Nhưng....

....

.....Hãy để tôi bên bạn...

Khóc cùng bạn....

Để tôi là người lắng nghe những tâm tư của bạn...

Đừng e ngại.

....bởi vì....

.....

.....chúng ta là bạn...

My, Tuyết và Hải Anh gật gù như hiểu ra sự tình...

Éo le thay...

-Tất cả đều có thể trách một mình Tùy Phong của mày. Ông chủ tịch thật là....

My chán nản lắc đầu

Hải Anh cũng gật gù đồng ý

-Chuyện này thật rắc rối. Hoàng Vũ.... Thiên Vũ... Tập đoàn “M”... Lâm gia...

Tuyết bóp chán

-Liệu mà giải quyết. Thu xếp làm sao cho ven toàn đôi bên

Hải Anh dặn dò

Em gái nhỏ của anh chắc chắn sẽ bị cuốn vào cuộc chiến của hai anh em song sinh kia...

Anh lo nhiều hơn cho Vũ... vì linh cảm của một người anh trai cho anh biết trái tim con bé đang dần bị Lâm Hoàng Vũ nắm giữ

Nó gật đầu nhìn anh

Căn phòng nhỏ trở nên im lặng khác thường

Tĩnh tĩnh

Nhạc tin nhắn vang lên thu hút mọi sự chú ý . My cười trừ....

-Haha... bạn em nhắn tin

-Bạn?? Bạn nào đấy?

Nó cau mày. Con My dạo này khùng điên lắm nhá... từ khi anh Bảo về Nhật là nó không có ai quản trị tung tởn tác...

-À... bạn mới của tao

My cười

-Trai à? Tao biết không? Nó hời hợt đôi mắt tím biếc như đang đe dọa

Lướt nhìn Hải Anh và Vương Tuyết. Diễm My nuốt nước bọt cái ực... hai vợ chồng nhà này đồng tâm hiệp lực nhìn nhỏ với anh mắt ” Không nói cô xác định”

Tự nhiên nhớ Bảo đại ca tha thiết, nếu anh ở đây chắc chắn anh sẽ bảo vệ nhỏ

Nuốt sự tủi hờn vào trong bạn trẻ nào đó mặt đỏ ửng đáp lại

-Là Khả Viễn

-À....

Cả 3 người còn lại “À” lên một tiếng rồi nhìn nhỏ bằng ánh mắt nguy hiểm

Nó tiếp tục tra khảo

-Lạ nha mày . Trước giờ tao toàn thấy mày gọi hần là não phăng hay tên điên này nọ sao hôm nay tình cảm thế? Khai đi có phải đồ người ta rồi không?

Nó cười

Nhìn nụ cười của nó mà nhỏ thấy nguy hiểm quá...

Vội lấp liếm

-Làm.... làm gì ... gì có

-Điều. Mắt mày đang đỏ ửng lên kia kìa.

Nó cười như con dở hơi bẹo má Diễm My . Con nhỏ hốt hoảng đặt hai tay lên gò má ửng hồng

Lòng gàò thét. Chẳng lẽ lại rõ ràng thế?

-Tao với mày quen nhau từ khi nọt lòng nhớ...mày nói dối không qua được mắt bốn tiểu thư đâu. Mày có nói không hay để tao hỏi anh ta...?

Nó hất mặt

-Bọn tao quen nhau được chưa.

Bạn trẻ nào đó bị dồn đến chân tường đành lòng gàò to tướng rồi lao ra khỏi phòng

3 kẻ xấu xa còn lại ôm bụng cười nghiêng ngả...

Quen biết Phạm Diễm My lâu nay mà giờ mới được chứng kiến khuôn mặt xấu con mẹ nó hổ của nhỏ....a... tức cười quá

Nó còn bồi thêm một câu rõ to

-Chúc mừng mày thoát kiếp FA...

Khỏi nói bạn trẻ kia có cảm giác thế nào

Chỉ biết có một người cả ngày hôm ấy chui trong phòng không nó mặt ra tới hành lang

*****_*****

Chiều nó lái chiếc mui trần màu sữa định bụng tới Lucky xem thử tình hình thì khựng lại khi thấy ai kia đang thất thiếu đi trên vỉa hè

Có vẻ say sấn...

Vũ bước từng bước siêu vẹo... bật cười ngô nghê như thằng hề trong rạp xiếc

Buồn.

Tại sao anh buồn?

Tại sao...???? Tại sao nhỉ... ha ha...

Vì anh là một thằng anh tồi...

Ha ha đúng rồi.

Anh là một thằng tồi...

-Vũ...

Bước chân Vũ ngừng hẳn lại như có một ma lực vô hình níu anh ở lại

Giọng nói này nghe thật quen nha

-Vũ??? Đi theo tôi nào...

Một bàn tay nắm lấy tay anh kéo đi

Vũ nhìn như thôi miên vào dáng người mảnh khảnh nhỏ bé của con bé...

Tại sao cô ấy ở đây? Trời ơi sao lại để cô ấy thấy anh trong hoàn cảnh này....

-Anh say rồi

Vũ im lặng không đáp... anh bặt lăm bặt ngắm cô nên quên cả câu trả lời

Nó lại cứ tưởng anh buồn nên không muốn đáp lại

Nó lái xe tới nhà hàng rồi nôi tòng tộc anh vào phòng nghỉ ngơi riêng của nó...

-Anh say rồi nghỉ ngơi đi tôi đi pha trà giải rượu cho anh

Nó ấn Vũ xuống giường rồi nhanh chân đi pha trà

Vũ bật cười anh say... nhưng chưa say đến mức độ không biết trời trăng là gì

Nhìn dáng vẻ nhỏ nhắn đang núi húi pha trà tự nhiên anh thấy ấm lòng

Cô gái này quả thật rất đặc biệt. Có thể làm người ta thấy ấm áp chẳng trách Evil nhất quyết tranh dành cô với anh

Anh chợt nghĩ tới Trâm Anh. Đứa em gái nhỏ cũng chăm sóc anh như vậy.... vậy mà nó đã...

Vũ vò đầu ...

Nó mang trà đến nhìn khuôn mặt đau đớn của Vũ hơi chạnh lòng

Nó đặt tách trà nóng hổi xuống bàn rồi vòng tay ôm lấy anh

Cái ôm an ủi của một người bạn

Nó muốn anh cảm thấy mình không cô đơn. Rằng anh luôn có bạn

Đơn thuần vậy... như cách nó an ủi bất kỳ người bạn nào của nó

Nhưng...

Vũ thì khác....

.....anh bất ngờ

-Đừng buồn. Mọi chuyện qua rồi

Nó an ủi dù chẳng biết nỗi buồn của anh là gì... nhưng mẹ dạy nó...

Hãy cho người ta một vòng tay ấm áp

Vũ vòng tay ôm lấy nó

Đôi mắt nhắm nghiền.

-Nó đã chết. Ngay trước mặt anh... nó đã chết

Vũ nói nước mắt chảy ra từ khóe mi khô cạn

Nó hiểu Vũ đang nói đến cái chết của Trâm Anh, nó vỗ nhẹ nhẹ vào tấm lưng rộng lớn

-Mọi chuyện qua rồi

Vũ mệt mỏi gục trên vai nó... trên vai nữ thần chiếm trọn trái tim anh...

Nó lặng lẽ nhìn Vũ suy tư...

Tách trà thơm nghi ngút hương vị ấm áp tô thêm nét thanh thản trên khuôn mặt người con trai đang dần chìm sâu vào giấc ngủ

37. Chap36: Anh Ấy Đã Ở Đây

Vũ mơ màng tỉnh dậy đập vào mắt anh là khuôn mặt của thằng bạn thân

-Thằng cờ hó ... cũng chịu dậy rồi à

Khả Viễn ký đầu Vũ một phát

-A... thằng điên. Nguyệt đâu? Sao mày lại ở đây?

-Cô ý gọi tao đến trông mày. Thấy bảo có việc bạn vợ tao cũng đi cùng luôn

Vũ nhú mày.... Dương công tử đào hoa phong lưu khắp trấn đã từng tuyên bố trước 30 tuổi không muốn lấy vợ.

Thế... cô vợ kia từ đâu chui ra nhỉ??? Chuyện lạ thế kỷ 21 chẳng? Hay Dương công tử nói đùa?

-Vợ ở đâu vậy? Tao nhớ mày từng nói....

-Thế thời thay đổi thời thế đổi thay nên bạn mày cũng suy nghĩ lại rồi Vũ ạ...

Khả Viễn vừa nói vừa vỗ vai Vũ

-Nói thử cho bổn thiếu gia biết con gái nhà ai mà xấu số vợ phải tên chẳng hoa ong bướm nhà người

Vũ hất cằm

-Ê. Lấy được tao là phúc là đức đấy đừng có khinh.

Viễn phản bác

-Thế rốt cuộc là vị tiểu thư nhà nào nọt vào mắt sói của mày?

-Mày cũng biết đấy...

-Hong à?

-Không

-Vân?

-Không

-Trang, Hà ,Ánh... Kiều Oanh?

-Không phải

Vũ xoa cằm mặt mày cau có

-Linh hử? Em đấy được phết

-Không phải nó

Vũ nhìn Viễn với vẻ mặt nguy hiểm

-Đừng nói là Nguyệt nha? Tao thiên mày liền

-Mày bị dở hơi à? Tất cả đều không phải. Thông minh thường xuyên tự nhiên ngu dốt xuất. Thế éo nào mà mày điều hành được cả một công ty nhỉ?

Viễn cả kinh nhìn Vũ

Khuôn mặt điển trai xuất hiện vài vạch đen thui...

-Mày muốn chết?

-Ấy tao còn vợ trẻ ở nhà đừng có mà manh động. Nhà tao 8 đời đơn truyền đấy

Khả Viễn vừa co một chân vừa để tay thủ thế tránh thẳng bạn nổi điên mà một cước đá văng anh từ lầu 4 xuống đất...

-Rốt cuộc thì là ai?

Vũ bực mình

-Bạn thân của hôn phu của mày ấy.... My My đó

-Cái gì????? PHẠM DIỄM MY HẢ?

Vũ hét lên. Khuôn mặt hiện nên 4 chữ “không thể tin được”

-Mày bắt đầu khôn ra rồi đấy

Viễn cười cười

-Thế đéo nào mày lại yêu nhỏ??? Hư cấu vãi.... thật éo thể tin được. Mày đùa à??? Buồn cười lắm đấy

Vũ lắc đầu nguây nguẩy

Viễn thở dài...

-Đến tao còn thấy thật hư cấu nữa là mày...

Viễn nhớ lại

Từ hôm đưa con nhỏ từ bệnh viện về ai đó cứ bị ám ảnh mãi... nụ cười. Giọng nói, hình dáng, mùi hương....

Tim cứ đập tung bừng khi gặp nhỏ lại còn đỏ mặt nữa... Khả Viễn anh công tử đào hoa, bên cạnh biết bao hoa thơm cỏ lạ, một lách mấy em kinh nghiệm tình trường dày dặn mà lại ngượng trước một đứa con gái

Sau đó anh còn chơi đại đi khám bác sĩ khiến ông ta cười cho thối mũi... vì cái tội yêu mà không biết mình yêu còn tưởng mình bị bệnh nữa chứ

-Chúc mừng chú đã vớ được một bà vợ đầu đội trời chân đạp đất.

Vũ khảng khái chúc mừng ...

Đời mày coi như xong rồi Viễn ơi

****** ...***

Nó và My đang đi trên đường thì bị một số người bịt mặt chặn lại

-Các người muốn gì? My lên tiếng hỏi

Nó nhú mày nhìn hình xăm trên tay trái của một tên... “M”

Người của “M”

Chắc chắn không phải người do Tùy Phong phái đến...

Có thể là thuộc hạ của cô gái lần trước. Đánh ghen????

Vụ này hay đấy.

Nó nhếch môi cười rồi thì thầm với My. Nhỏ gạt gù rồi hơi nùi lại mấy bước

-Ra mặt đi. Cô muốn gì nào

Nó nói

Bốp bốp...

-Khá khen cho cô. Khí khái nhỉ?

Út Quỳnh vừa vỗ tay vừa đi đến. My nhú mày nhìn thật kỹ đứa con gái trước mặt

-Công chúa sát thủ. Nhỏ thốt lên

-Cũng tinh đấy. Quỳnh nhếch mép tự đắc

-Không xinh như lời đồn. Rõ thật là... toàn đồn thổi sai sự thật

My lắc đầu chán ghét

-Mày...

-Cô muốn gì đây?

Nó nên tiếng

-Liệu hồn cút xa xa ra khỏi nơi có anh Evil không đừng trách tao. Thứ chẳng có gì đặc biệt như mày không xứng ở bên anh cả

Quỳnh gằn giọng

My tức... cái gì mà không có gì đặc biệt. Bạn cô xinh đẹp như thiên thần, quyền quý như nữ hoàng còn không có gì đặc biệt sao? Vô lý

Nhỏ định ra mặt nhưng bị nó cản lại. Trần Anh Nguyệt cười nhẹ đáp lại như

-Ồ... vậy tôi may mắn quá...kể không có gì đặc biệt này lại được anh cả của các người ưu ái. Người xinh đẹp quyền quý như cô bám mãi mà còn không được đoái hoài

-Mày....

-Cô phải nhớ là anh ấy tìm tôi chứ không phải tôi tìm anh ấy

-Vậy... nếu mày biến mất thì sao nhỉ? Con ả thôi. Trước khi ày chết tao sẽ hủy dung nhan mày để xem còn tên đàn ông nào bị mày quyến rũ không. Ha ha... tụi bay xử lý nó cho tao

Quỳnh ra lệnh

Một người con trai vội vã định lao tới ngăn cản thì bị giữ lại

-Jim.... cứu họ đi không út sẽ...

Ryal lo lắng

-Đừng lo. Cô gái đó có cách thoát thân rồi

Jim mỉm cười.

Nó và My nhìn nhau... xong chủ yếu là phòng thủ bọn người này được huấn luyện bài bản sức chịu đựng cao khả năng ứng chiến mạnh mẽ. Muốn áp đảo bằng sức xem chừng rất khó...

36 kẻ chuồn là thượng sách

Cả nó và My đang cố tìm ra sơ hở

-Kết thúc đi...

Quỳnh ra lệnh

Bịch một tiếng động thu hút tất cả

-Làm gì mà vội thế... chúng tôi xin một vé góp vui nhé

Hoàng Thiên Bảo nháy mắt

Bên cạnh là 3 chiến binh khác

-Nhóc con vui như vậy lại thiếu phần Anh Chị sao?

Hải Anh trêu đùa...

-Mẹ Kiếp... tụi bay xử luôn đi để chúng diễn tuồng à

Quỳnh thét lên...

Trận cuồng phong 6 chọi 25 diễn ra khốc liệt

Thiên Bảo vừa về nước liền nhận được tín hiệu cầu cứu của nhỏ liền tức tốc kéo người yêu đi tiếp ứng vừa đến nơi thì gặp Tuyết và Hải Anh

Cũng định ra tiếp ứng sớm nhưng mà cũng muốn xem hai đứa noi nhoi này chống đỡ ra sao...

Về phần nó và My để tránh mất sức cả hai quyết định phòng thủ không tấn công để chờ cứu viện

Được tiếp ứng cả hai như hổ mọc thêm cánh nhanh chóng áp đảo đối phương

Khỉ thật chỉ tại bọn phá đám làm hỏng việc lớn của cô

Quỳnh ném cho nó một cái lườm sắc lạnh rồi ra lệnh rút lui.

My còn nói với theo

-Này. Công chúa... lần sau rè chừng tôi sẽ cho cô lo thuốc thần làm đẹp.... đảm bảo một trăm phần trăm Axit nguyên chất

Bóng người con trai khuất dạng . khuôn mặt lạnh lùng ẩn sau chiếc mặt nạ...

Bước chân lạnh lẽo vang vọng trong ngõ vắng

Âm hưởng khúc dạo đầu của kẻ tước linh hồn

Ma quái rừng rợn

Gió rít mạnh như tăng thêm vẻ hãi hùng

-Anh ấy đã ở đây

Nó nhìn quanh... đôi mắt lo lắng thấy rõ

-Ai cơ?...

My nhú mày

-Tùy Phong...

38. Chap37: Không Ăn Được Thì Đạp Đổ

Gió lan man hòa với vị biển, hơi thở mạnh mẽ phả vào người lạnh buốt

Người con trai được thiên nhiên ưu ái cho vẻ đẹp oai hùng. Từng cơn gió vô hình thổi bay mấy ngọn tóc , ôn tồn hòa một nhịp với hơi thở đều đặn của người con trai

Quỳnh ngây ngốc nhìn dáng hình anh trên bờ biển

Giống như một vị vua

Giống như một vị thần

Anh... chính là sản phẩm hoàn hảo nhất của bóng tối, là người cao cao tại thượng trong lòng cô

-Anh cả... Út tới rồi

Quỳnh bẽn lẽn

Evil lạnh nhạt nhếch môi một cái. Đôi mắt xanh lơ phóng tầm mắt ra tí tắp ngoài biển cả . Đến nhìn anh cũng không buồn nhìn cô lấy một cái

-Mày nhớ nơi này chứ?

Evil mở lời. Chất giọng đặc trưng của kẻ cai trị

Sóng vỗ ầm ầm vào bờ thở cái vị mặn mòi của biển như muốn tô thêm sự sắc lạnh trong giọng nói của một kẻ đôi tay đã nhuốm đầy máu tươi

-...Em....

Quỳnh hơi run , cơ hồ có chút hoang mang. Chẳng lẽ anh đã biết?

Là con ả đó nói sao????

Khốn nạn .

-Nơi tao và mày gặp nhau lần đầu tiên. Khi đó mày còn rất nhỏ..

-Anh...

Tự nhiên anh nhắc lại chuyện cũ... có ý gì đây? ???

-Mày có muốn tao kết thúc tất cả tại nơi này không?

-Anh... em... em

-Mày đã làm trái lệnh của tao

Evil từ từ xoay người nhìn xoáy vào mắt út Quỳnh...

Đôi mắt xanh lơ của quỷ đang dần dần Quỳnh vào ngõ cụt. Sợ hãi. Bế tắc. Hoang mang

Cô quỳ vội xuống nền cát vàng mịn màng ôm lấy một chân của Evil liên tục cầu xin.

Nếu không cầu xin nếu anh không mủi lòng. Cô có thể chết trong vòng chưa tới 5 giây...

Cô chết con hồ ly kia chính được lợi nhá... nó sẽ rất hả hê... không được. Không được. Cô không cho phép

-Anh cả... em sai rồi.... anh cả tha cho em.... anh cả....

Út Quỳnh cầu xin , nước mắt chảy ra từ khóe mắt...

Evil vẫn lạnh tanh không có một chút rung động

Nước mắt phụ nữ cũng có tùy loại. Với anh Mẹ, em gái và bảo bối, nước mắt của họ là pha lê, ngọc bích, là kim cương ...nhưng thứ vô cùng giá trị

Còn lại tất cả chỉ là một thứ chất lỏng đáng căm thù

Ai đó không nhân nhượng đá văng Quỳnh ra 2 mét.

Nói Evil là kẻ máu lạnh

.....đúng.... không sai.....

Chỉ cần một cái chớp mắt anh có thể đoạt đi sinh mạng của bất kỳ ai

Giết út Quỳnh với anh dễ như trở bàn tay

Nhưng anh sẽ không giết ả... vì....

Bảo bối không muốn thế....

Tại sao anh biết ư????

Vì đôi mắt thích thú khi vờn mồi của bảo bối

Nếu giết ả bảo bối sẽ không vui... vậy cứ để bảo bối chơi chán đã... coi như bố thí cho ả một chút thời gian

Bảo bối của anh đích thị là một thiên thần

Nhưng.....

Là thiên thần xa ngã...mang trong mình dòng máu ác quỷ...

.....để cô ta sống không có nghĩa anh không trừng phạt

Trong chớp mắt

Viên đoạn thoát ra khỏi lòng súng gim thẳng và bả vai Quỳnh

Các dây thần kinh xúc giác mau chóng làm nhiệm vụ lan truyền cơn đau tới bộ não...

Quỳnh quần quai như đĩa phải vôi... đau đớn vô cùng

-Đừng có ngu xuẩn nữa. Không có lần thứ 2 đâu

Evil nói rồi lặng lẽ quay bước

Thật tình anh nhớ bảo bối nha...

Quỳnh nhìn theo bóng lưng anh khuất dần trong lòng dấy lên một cảm xúc căm hận....

Hứa Ngọc Quỳnh cô thề... cô còn thì Trần Anh Nguyệt phải chết

Thế giới này không thể cùng tồn tại hai người

Cô ôm vết thương lái xe thật nhanh... cô cần sống để giết con tiện nhân kia... nó phải trả giá đắt cho việc ngày hôm nay

Còn Evil... anh sẽ hối hận vì chọn con nhỏ đó mà không chọn cô....

Hủy diệt

Cô sẽ hủy diệt

Không thể ăn được vậy đạp đổ

Thứ Hứa Ngọc Quỳnh này không có được thì chẳng kẻ nào có được

Vũ lăng xăng ôm một bạch bông ngô lớn và hai cốc co -ca co- la hớn hờ chạy về phía nó

-Phim tâm lý xã hội??????

Nó kinh ngạc nhìn Vũ. Anh cười rồi nói cô vào trong.... phim dài gần 3 tiếng mà loại này dễ gây buồn ngủ nha...

Lâm thiếu anh sẽ nhiệt tình để cho cô một chỗ dựa...anh sẽ tha hồ được ngắm cô...

Haha... tuyệt chiêu

Vũ cười thầm

Nó không thích đi xem mấy bộ phim này. nhưng do có người nâng nặc muốn trả ơn nên miễn cưỡng đi...

Cả hai ngồi vào phòng chiếu...

Bộ phim nhằm chán bắt đầu chiếu...

Có lẽ thật lãng mạn cho những đôi đang yêu nhau nhưng với Trần Anh Nguyệt đây quả là một cực hình...

Phim chiếu được một phần ba... đã có người ngủ gục...

Nếu bạn đoán đó là Anh Nguyệt của chúng ta thì bạn sai rồi...

Tuy nhìn lên màn hình nhưng tâm trí cô nhóc lại để một nơi khác ,nó bận rộn với ngàn câu hỏi...

Không hề để ý tới bộ phim một chút... còn Vũ... giống như bị thôi miên , đôi mắt khép chặt dần dần đi sâu vào giấc ngủ

Anh tựa đầu lên đôi vai gầy mảnh khảnh

Nó cứ nhiên đẩy anh ra chỉnh lại tư thế cho anh rồi nhìn....

Quả thật khi ngủ... anh ta rất giống Tùy Phong...

Nhắc Tùy Phong cô mới nhớ ... tại sao lúc đó anh không lộ diện?

Đột nhiên...

Một bàn tay nắm chặt vai cô

Trần Anh Nguyệt cổ trần tỉnh nhanh chóng quay lại dùng một quyền nhanh chính xác đánh mạnh vào yết hầu người kia nhưng đòn đánh này của cô ngay lập tức bị hóa giải dễ dàng

Cô kinh ngạc.... có chút hoảng khi cả hai tay đều bị người đó giữ chặt

-Em không phải đối thủ của tôi

Âm thanh sắc lạnh truyền đến khiến nó thở phào...

Là...anh... là Tùy Phong

Đôi mắt tím hơi ngước lên vừa vận nốt thỏm trong đáy mắt mơ hồ có ý tình của người kia... phút chốc khiến nó mê mẩn

Cái này có được tính là rung động không????

-Bảo bối, nhìn đủ rồi thì đi theo tôi

Khoe môi Evil hơi nhếch lên như đang có ý cười...

Nó nín anh lại khó khăn nhìn Vũ đang say ngủ

-Kệ nó. Đi

Xong nó bị người nào đó bắt cóc....

Người ở lại vẫn ngủ như chết, trong mộng đẹp còn khiến anh cười ngây như kẻ điên

Tình tình ái ái...

Thế gian ngàn câu hỏi

Yêu là khổ ải một đời người

Vậy...

Yêu hay không yêu???

Tình....

Một chữ đơn côi ngàn khó hiểu.

Hiểu được chân tình lòng bình yên

Không yêu sẽ không hận....

Lòng sinh lửa hận chính do yêu...

Tình tình ái ái.... ai ý hiểu

Trăm năm vạn kiếp vẫn không hiểu hết tình yêu.

....

.....

.....

Xin lỗi m.n vì đăng muộn Hannie tiêm quá nhiều nên hai tay rất đau rất khó đăng chap .n.

Hiểu ình nhé... rất cảm ơn!

39. Chap38: Trở Lại Dinh Cơ Ứng Phó Quý Nữ

Ryal xem xét vết thương xong giúp út Quỳnh băng bó.

-Mày buông tay còn kịp đấy

-Anh chả hiểu cái gì. Em yêu anh cả và chỉ có em mới xứng với anh ý con nhỏ đó là cái thá gì

Ryal lắc đầu

-Dựa vào việc cô ấy đã chiếm hết trái tim cậu chủ, dựa vào dòng máu quý tộc tôn quyền nhất bản đang chảy trong người cô ấy, dựa vào trí tuệ hơn người và gia thế quyền lực, dựa vào vẻ đẹp thiên sứ ... tất cả cô ấy đều hơn đứt mày.

-Anh....

Quỳnh ghen hòng... tên Ryall thôi còn dám ca tụng con hồ ly thối kia

-Tao chỉ nói sự thật, mày lấy cái gì so sánh với người ta. Với danh hiệu công chúa sát thủ sao? Người ta là thiên sứ địa ngục kia kia. Khiêm tốn một chút người ta đỡ khinh mày

Ryal châm biếm

-Đủ rồi đấy anh muốn ăn kẹo đồng à? Tôi không ngại cho anh thử một viên đâu

Quỳnh cay cú, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Ryall với ánh mắt căm thù

-Mày dám sao? Kể cả có dám thì mày cũng không đủ bản lĩnh. Ngu dốt, mày thật không phải con em kết nghĩa tao từng quen nữa

Ryal trừng mắt.

Chắc phải như Jim nói để con điên này tự sinh tự diệt

Chiếc BMW chạy thẳng đến nhà Evil, ngôi nhà nhỏ với bao nhiêu ầm ập

-Sao lại đến đây?

Nó ngạc nhiên hỏi

Evil không đáp chỉ nắm tay nó kéo vào nhà rồi đi thẳng xuống bếp

-Em nấu cơm đi

-Ngọt ngào nhỉ? Anh bắt cóc tôi tới để nấu cơm à?

Nó nhú mày

Evil thản nhiên gạt đầu, anh ôm lấy vòng eo nhỏ siết chặt con bé trong lòng...

Người con bé mềm mềm âm ẩm , lại còn rất thơm ôm rất thích nha.

-Anh khùng hả? Buông ra coi

Nó tận lực đẩy khối thịt gần 80 kg cao khoảng 1 mét 85 này ra khỏi người mình nhưng càng đẩy nó càng bị ai đó siết chặt, hai người sát hằn vào nhau

Sự to lớn bao bọc sự bé nhỏ

Sự mạnh mẽ ôm gọn cái dịu dàng

-Đừng lộn xộn, đứng yên một lúc

Evil mở miệng. Cái cô gái đáng chết này định biến anh sói chắc, dám khiêu khích anh... đáng chết đáng chết...

-Vậy anh buông tôi ra , buông ra nếu không tôi tiếp tục vùng vẫy

Nó ụ hiếp

Evil thở mạnh đầu hơi cúi xuống cắn nhẹ vào tai nó rồi thì thầm

-Em dám châm lửa tôi sẽ bắt em dập lửa

-Anh.... biến thái

Nó xấu hổ gắt lên hai gò má phấp phồng nhìn chỉ muốn cắn

Evil cười nhẹ hôn lên gò má nóng ửng của nó khiến nó càng xấu hổ

Ở cùng anh không lâu mà hết cảm tay, ôm ấp, lại còn hôn... thử hỏi còn ra thể thống gì... lão cáo già...

-Bảo bối, không cần xấu hổ không cần xấu hổ cũng không phải lần đầu hôn nhau nha...lần trước em ngủ không những hôn má tôi còn hôn ở đây

Evil vừa nói vừa đưa tay miết nhẹ lên đôi môi gợi cảm của ai kia

-A... đại sắc lang...đồ biến thái... sao anh dám.... anh... anh.... anh...anh...

Nó cảm phần nhìn anh sau đó ngừng lại... vốn không có khả năng. Bởi vì Trần Anh Nguyễn là người rất nhạy cảm, nên chuyện này hoàn toàn không thể

-Anh nói dối

-Em không tin? Được tôi thử lại cho em xem...

Nó chưa kịp ngón hết ngôn từ người kia nói ra đã thấy môi mình ươn ướt..

Ai đó mạnh mẽ ma sát, mạnh mẽ cắt đứt...anh hôn nó....anh đang hôn nó...

Nó bị ép chặt...

Tấm lưng ngọc ngà dựa hẳn vào tường phía trước bị Evil nắm gọn...

Evil bá đạo ép cô gái bé nhỏ há miệng ngay lập tức anh đưa lưỡi làm càn trong khoang miệng quăn quít với lưỡi con bé...

Ngọt ngào... đích thị là vậy.

Nó vụng về theo anh đi...

Evil đưa nó từ lễ của sự run rẩy đến ngọt ngào cao trào triền miên ngây ngất

Từ sự dịu dàng như nước đến mãnh liệt như lửa...

Từ rìa cảm xúc rung động đến đỉnh cao của sự yêu thương

Khiến nó cuốn theo mạch cảm xúc băng khuâng không nổi thoát, bị anh giam cầm trong vòng tròn tình ái

Rất lâu rất lâu sau... ai đó mới buông tha cho nó

Trần Anh Nguyệt hơi thở hỗn loạn dựa hẳn vào ngực người kia

Điện thoại reo. Evil trầm mặc nghe rồi nhìn cô gái trong lồng ngực cười cười

-....Chúng ta về dinh cơ. Xem ra không được ăn món em nấu rồi

-.....

-Đi thôi.

Nó còn chưa hoàn hồn đã bị người ta bế ra xe

-Anh.... anh.... thả tôi xuống

-Em ... vẫn còn hăng nhỉ? Evil cúi thật thấp nhìn khuôn mặt đỏ ửng của nó

-Đáng chết

Nó cau có đẩy khuôn mặt đẹp trai hái ra tiền của Evil cách xa mình...

Nha... xấu hổ chết đi được tên trơ chèn này

Evil véo má ní 1 cái rồi lẳng lặng lái xe

Cả hai vừa vào tới nơi thì gặp út Quỳnh

Nó khá ngạc nhiên khi thấy rình cơ của Evil... tuy không phải lần đầu đến đây nhưng lần trước cô bị bịt mắt hơn nữa còn ngấm thuốc ngủ ...không ngờ nơi này đẹp như vậy

-Cô... sao... anh... sao anh cho cô ta tới đây?

Quỳnh trừng mắt

-Không tới lượt mày quản

Evil lạnh lùng nói. Chẳng biết hấn óp cái mặt lạ từ khi nào nhưng nhìn cứ thần thần bí bí

-Anh... cô ta....

-Chỗ này không phải của cô mắc mớ cô cấm tôi

Nó ngạo mạn nói

-Cô...đừng quá đáng

-Nếu tôi thích như vậy thù sao? Cô sẽ giết tôi ?

Nó thích thú nhìn khuôn mặt từ đỏ sang tím của Quỳnh

-Cậu Evil...

Ryal và Jim bước đến

Nó hơi cúi đầu thay cho lời chào

-Cô Nguyệt!

Ryal vui vẻ

-Chào anh. Lâu rồi không gặp.

-Vâng...

Quỳnh nhìn thái độ cung kính của Ryal mà ngứa cả mắt ... anh ta thực sự nghĩ con hồ ly đó sẽ trở thành phu nhân của “M” sao???

Không còn một ngày Hứa Ngọc Quỳnh còn sống điều đó sẽ không bao giờ xảy ra

Nó hơi cười như đọc được những gì Quỳnh nghĩ...

Jim lặng thinh. Cô bé lại muốn đỡ trò gì đây

40. Chap39:em Lại Để Anh Ở Lại

Chap này Hannie tặng cho bạn @đề cập đến một người dùng thanhha29699 . Cảm ơn bạn vì đã động viên khích lệ Hannie. Mình cũng muốn cảm ơn tất cả các bạn đã và đang theo dõi truyện của mình. Mình đã khỏi ốm nên sẽ cố gắng ra chap sớm cho các bạn.

*****_*****

Quỳnh chăm chăm nhìn theo mọi cử chỉ của Evilthái độ của anh dành cho con ả kia khiến cô ghen tị

Nó nhìn khuôn mặt hần học của Quỳnh mà cảm thấy sảng khoái vô cùng.

-Chơi đùa có chừng mực không một ngày nào đó em sẽ bị nó cắn

Evil vuốt nhẹ mái tóc nâu đỏ khẽ nói

Nó nhú mày nhìn anh xong lại ngay lập tức mỉm cười tươi tắn

-Anh không để nó cắn tôi đâu.

-Khẳng định ?

Evil hỏi lại

Nó gật đầu

-Chắc chắn!

Evil hơi nhếch môi. Bảo bối đã nói vậy anh đây cũng sẽ phải tận lực bảo vệ

-Cậu Evil, đây là hàng mới cậu xem đi

Ryal đưa cho Evil một khẩu súng lục có chiều dài hơn 20 cm lòng súng được làm bằng bạc trên thân có khắc kí hiệu “M”

Evil không đáp đưa bàn tay to lớn lăm lăm lấy khẩu súng

Nhưng có người nhanh hơn ngay lập tức lên lòng nhắm thẳng bình sứ trên kệ cách đỉnh đầu của Quỳnh 1cm
Pằng!

Viên đạn thoát ra khỏi họng súng xé toạc không gian

Quỳnh chỉ chớp mắt ra nhìn và đợi...

viên đạn bay theo một quỹ đạo nhất định

Choang...

Chiếc bình sứ vỡ tan tành nhưng tuyệt nhiên không có mảnh sứ nào văng trúng người Út Quỳnh

Jim gạt gù.

Kĩ thuật không tồi.

Ryal choáng... kẻ cầm súng nhiều hơn cầm dao mổ như anh còn không thể căn chuẩn xác như vậy... “con gái gió” quả nhiên không hề tầm thường

Quỳnh vẫn còn choáng váng.

Cô không phải sợ chết....

Mà... cô nhận ra một điều người con gái kia thực sự đang trêu đùa cô...coi cô như một món đồ chơi...

Một công cụ tiêu khiển

-Cô tại sao cô dám

Uất hận Quỳnh lao tới như muốn xé nó thành hai mảnh nhưng nó lại nhẹ nhàng lách sang một bên khiến Quỳnh mất đà ngã chúi vào chỗ mấy người hầu

-Chỉ thử thôi mà. Làm gì mà xúc động thế?

-Cô... cô....

-Thôi đi. Evil lên tiếng

-Anh cả...

Quỳnh uất ức rống lên

-Khẩu lực bạc không đủ tiêu chuẩn . Thân nặng khả, lòng súng hẹp làm giảm độ bay của đạn . Độ giạt cao dùng lâu sẽ làm tổn thương cổ tay

Nó vừa ngắm nhĩa cây súng vừa nói

Ryal lại được phen bất ngờ. Cô gái này am hiểu thật còn có thể chỉ ra từng sai sót khi chỉ bắn một phát đạn một cô gái mỏng manh như thế lại có thể có thể sử dụng M499 mới chế tạo quả phi thường

-Cải tiến ! Evil lạnh lùng ra lệnh

-Tùy Phong... tôi muốn uống nước

Nó nói

-Chúng ta đi

Evil ôm lấy vòng eo nhỏ dẫn nó về phía phòng mình

Lúc lướt qua Quỳnh có người còn cố tình nháy mắt trêu chọc

-Con chó... cứ đợi đấy

Quỳnh bực bội bỏ đi trong lòng như có ngọn núi lửa trào dâng

Evil véo má nó

-Vẫn chưa chán?

-Chưa. Không phải rất vui sao?

-Vui thì tốt rồi

-Cô ta là của tôi.

-Được, cho em toàn quyền

Nó thích thú nhảy chân sáo... muốn tìm được út Quỳnh không dễ. Nó cũng không phải kẻ chán nản mà nói người khác ra trêu đùa...

Vì Út Quỳnh dám hại My. Đứa bạn thân từ hồi nổi khố

Truyện nay cách đây 2 năm. Khi My đi giao dịch với khách hàng, Quỳnh đã thẳng tay ra lệnh cho đàn em cướp hàng giết người

Bên My lực lượng mỏng và khả năng chiến đấu không bì được nên tổn hại nặng nề

My mình đầy thương tích vẫn cố gắng chiến đấu để bảo vệ anh em kết quả bị Quỳnh đập gãy 2 tay

Sau vụ đó My phải điều trị hơn 1 năm để có thể hoạt động như bây giờ. Nhưng mỗi khi trời trở gió vết thương cũ vẫn hành hạ nó....

Trần Anh Nguyệt đã thề sẽ khiến út Quỳnh chịu đau khổ hơn gấp 10 lần...

Bây giờ mới chỉ bắt đầu thôi...

Cứ chờ đi.

Nó sẽ khiến cô ta sống không bằng chết

Vũ giật mình tỉnh dậy khi tiếng nhạc phim vang lên

Anh vuốt mặt nhìn sang ghế bên cạnh...

Một khoảng trống vô hình nuốt trọn tầm mắt anh

-.....

-Thiếu gia... cô gái đi cùng với người nhấn lại cô ấy có việc gấp cần đi ngay

Người quản lý đưa cho Vũ mảnh giấy

“Xin lỗi. Hẹn anh dịp khác. Chào anh”

Em lại để anh ở lại....

41. Chap40: Thật Giả Giả Thật

Trong lúc nó đang hoan hỉ bên sự hả hê của chính mình thì Vũ lại vui mình vào bữa tiệc toàn cồn và rượu

Anh thất vọng

Rất thất vọng

Viễn vừa vào quán anh vỗ vỗ vai Vũ

-Sao không tìm cách bồi dưỡng tình cảm với người ta mà lại ở đây nâng chén tiêu sầu thế?

-Tao chán.

Vũ đổ thứ chất lỏng cay nồng vào miệng lần thứ n+1

.... lạ thật anh uống tiêu sầu...

Sao càng uống càng sầu thêm nhỉ?

-Sao chán?

-Cô ấy không thích tao.

Vũ chán nản nói. Thời gian ở bên cạnh Nguyệt của anh chẳng có nhiều, hai đứa cũng chẳng có dịp nói chuyện được bao nhiêu

Đã thế... tên đáng ghét kia cobf tuyên bố thẳng thừng là sẽ dành lại con bé... hần có ơn với Nguyệt chắc chắn cô ấy sẽ nghiêng về phía hần nhiều hơn. Càng nghĩ cơ hội của anh càng một mong manh...

-Mày tỏ tình bị từ chối à? Hay có kẻ thứ 3?

-....

-Bao nhiêu sĩ khí của mày đi đâu hết rồi? Đứa nào to mồm tuyên bố sẽ bảo vệ người ta. Nếu có kẻ thứ 3 thì thẳng chân đá chết con mẹ nó đi, mày chả lẽ không có tí chất xám nào để bày mưu kéo người ta về à?

Khả Viễn bĩu môi

Vũ nhú mày... trong đầu tự dưng có cái đèn sáng trưng

Sau khi được thẳng bạn thân thông suốt đầu óc tự dưng anh thất tinh thần tăng vọt

-Này nhìn mặt mày kinh bố mẹ. Đang âm mưu gì thế?

Viễn hỏi

Vũ nhếch môi khuôn mặt hiện rõ hai chữ gian tà làm kẻ nào đó lạnh hết sống lưng

-Mày có phải là bạn tao không?

-Mẹ thằng điên hỏi linh tinh. Phải... bố không phải bạn mày thì bố ở đây làm đéo gì...

-Tốt. ...

-Khoan .. trước khi nói mày tránh xa tao ra. Tao là hoa đã có chủ đừng thân thiết quá không người ta hiểu nhầm... mày đừng có lưu luyến tao...tao biết mày có tình cảm với tao nhưng Vũ à tình cảm ngang trái tao xin mày đừng cố gắng níu kéo...tao và Mỵ sẽ không vui đâu

Viễn thống khổ nói

Vũ nghiêng răng

Thằng quỷ mở quạ... mồm mép bốc mùi ăn nói lung tung

-Mày muốn ăn đòn ?

-Dạ. không! Nhưng mày đừng nhích lại gần tao... giữ khoảng cách thôi nha.

Viễn đưa hai tay vừa đẩy Vũ ra xa vừa nói

-Mày có nghiêm túc không đấy?

Viễn vuốt mặt....

Chà muốn chọc cho thằng bạn cười thôi mà nó còn phun mưa vào mặt anh thế này đây... đau lòng quá...

-Rồi mày nói đi tao sẽ ngoan ngoãn khoanh tay lên bàn mắt nhìn mày liên tục... ngồi ngoan ngoãn nghe lời mày bày gian kế

Vũ tròng mắt...

...khổ thân thằng bé hôm nay ra ngoài quên chưa uống thuốc giảm tăng động

-Mày phải giúp tao....

*****_*****

Tổng giám đốc Trần thị nhìn người yêu chần chối...

Từ hôm phẫu thuật về vợ yêu lên hẳn lịch trình ăn uống nghỉ ngơi làm việc cho anh...

Bữa ăn chính của anh gồm món chính là rau, đậu đỗ các loại hạt và hoa quả tươi cá thịt chỉ thêm tý tỉnh... không được ăn mặn quá... không được ăn cay và không được uống rượu

Đùa... anh sắp cùng họ với động vật ăn cỏ rồi...

Ngày nào cũng như ngày nào cô vợ tương lai bé bỏng lại chạy đến công ty bắt anh uống nước ép hoa quả đã vậy 1 tuần phải đi khám tổng thể 1 lần do chính cô phụ trách

Lý do là để triệt tiêu mầm mống của bệnh ung thư

Tổng giám đốc coi như bị cầm đầu xích cổ

-Lão đại...

Hải Anh xanh cả mặt.... lại đến à... cô định cho anh uống cái gì đây

-Nha đầu cái gì vậy? Hải Anh trợn mắt nhìn thứ nước màu xanh lục đang liên tục đổ ra cốc

-Nước ép rau má... tốt lắm uống rất mát ruột nha

Tuyết vui vẻ nói

-Ha... anh chưa khát... em để đó nha...

-Uống

-A... anh...

Ừc ừc....

Thứ nước có mùi vị quả thật rất... khủng khiếp vừa đắng vừa có mùi rau sống lại khó uống liên tục đổ vào miệng anh

Tuyết thẳng thừng bóp miệng giúp người yêu uống hết thứ chất lỏng đáng sợ kia...

-Rồi xong anh không được nôn ra... tiếp tục làm việc. 6h em sẽ qua anh đợi em chúng ta cùng nhau về

Hải Anh không nói lên lời... cố bưng miệng để không bị nôn ra ngoài... đau đớn thay....cái này còn dã man hơn tra tấn

Đợi Tuyết đi khỏi Bảo mới lò dò bước vào

-Nhất mày nhá. Vợ chăm sóc từng li từng tý...

-Thôi... đừng điếu cợt nữa em sợ chết khiếp đây này

-Còn Nguyệt đi đâu mà không tới công ty, anh gọi qua nhà hàng cũng không có

-Nó đi chơi rồi

-Con này dạo này ăn chơi lắm phải chỉnh đốn ngay

Bảo nói

-Nó lớn rồi để nó tự quyết đi

-.....

Hải Anh nhìn xa xăm anh mất rơi vào khoảng không vô định

Bảo hứ lạnh... anh ứ thềm quan tâm nữa... giờ anh sẽ đi chơi với Miyuka (bạn gái ổng đó mà)

****_****

Tối... chiếc xe thể thao dừng lại trước cổng biệt thự

Evil nhanh chóng mở cửa xe cho nó

Mỹ vừa về đụng ngay nó và “Vũ”

Con bé nhăn mặt

-Anh là Vũ hay Tùy Phong?

Evil nhoẻn môi cười rồi đáp

-M

Xong phóng xe đi thẳng

Mỹ chớp chớp..M thế...là Tùy Phong à?... mẹ... giống nhau vãi ra. Bố đứa nào biết được hai kẻ này.... đóng giả nhau cũng dẻo ai nhận ra.

.

.thật giả giả thật....khó mà phân biệt

42. Chap41: Cô Nàng Chịu Chơi

Nắng rơi trên hiên nhà lặng lẽ lướt qua gương mặt xinh đẹp kiều diễm của nàng thiên sứ

Chạm vào bóng dáng ngất ngưỡng của người đứng đầu tập đoàn thế kỷ.

Hắn trên áo người con gái một vết cắn thù. Hôm nay sẽ là ngày cuối cùng mày sống trên cõi đời này... tận hưởng nốt đi con chó

Trần Anh Nguyệt nhắm mắt hít một ngụm khí trong lành

Lâm Thiên Vũ theo đó ghi lại hết thấy các động tác của “vị hôn thê”

Nó có thứ gì đó rất cuốn hút anh giống như ăn mòn trong tâm trí, ngấm sâu vào máu , khắc tạc trong tim khiến anh ngày đêm nhớ đến

Đôi mắt tím đột nhiên mở lớn thao tác nhanh nhẹn ôm lấy Thiên Vũ lùi sang bên trái hai bước đủ tránh đường đạn bay

-Có kẻ ám sát

Sau đó nhanh chóng khoát khẩu súng mini trong tay áo rộng xong bắn liền 2 phát

Trước uy lực mạnh mẽ của súng Hỏa Kim hai viên đạn ngược chiều chạm nhau tạo ra một tiếng nổ lớn trong không trung

Viên đạn thứ hai lao đi chậm hơn 0,2 giây gim thẳng vào bàn tay cầm súng của kẻ bắn nén

Quỳnh hoảng hồn...

Sự việc xảy ra chưa đến 2 phút.

Thân thủ không tồi có khi phản xạ còn nhanh hơn sát thủ chuyên nghiệp. Kẻ sát thủ cô chọn là kẻ bắn tỉa tốt nhất trong đám tay chân vậy mà con ả đó dễ dàng vượt mặt

-Em có sao không?

Vũ vội hỏi, đưa anh mắt hoảng hốt nhìn khắp người nhỏ

-Rất ổn . Tôi không sao...

-Kẻ đó....

Vũ chưa nói hết câu nó đã nhảy vào chặn họng

-Không được nói cho anh tôi hay bất kỳ ai. Chuyện này tôi sẽ tự giải quyết

-Được. những em phải hứa có bất cứ điều gì cũng phải nói anh nghe

Vũ nắm lấy vai nó

Trần Anh Nguyệt thở dài gật gù, tên này nhiều chuyện như anh Bảo vậy

Hoàng Thiên Bảo đang uống nước thì bị hắt xì nước trong miệng văng tung tóe khiến anh được cả một đồng người chú ý

Nhìn người sang chảnh thế kia lại vô ý vô tứ... thật không nên trông mặt mà bắt hình dong

****_****

Tổng công ty Trần thị

-Giám đốc có Cậu Vũ tìm anh

Thư ký nói qua điện thoại

Trần Hải Anh nhíu mày, Thiên Vũ đến đây làm gì? Không phải sáng nay nó đi cùng con Nguyệt sao?

Tuy hơi thắc mắc nhưng anh vẫn mời vào

Cửa mở người con trai mặc âu phục màu đen đeo mắt kính nhìn anh, mái tóc đen hơi xòa xuống như muốn che đi đôi mắt hút hồn

-Ngồi đi.

-....

“Vũ ” im lặng ngồi xuống sofa đối diện Hải Anh

-Cậu là Hoàng Vũ phải không?

Đôi mắt lục bảo ánh tím chăm chú nhìn theo bàn tay đang tự động rót trà mời khách

Evil không hề có chút ngạc nhiên khuôn mặt đẹp đẽ tựa hồ không chút cảm xúc

-Lâu rồi không gặp

-Tìm tôi có chuyện gì?

Hải Anh vừa đặt tách trà xuống trước mặt Evil vừa hỏi

- Tôi muốn đưa Nguyệt đi .

-Cậu chắc chắn đem cả mạng sống bảo vệ em gái tôi?

-Tôi chắc

Evil đáp mà không tốn nửa giây suy nghĩ.

Anh đã xác định cả đời này sẽ ở cạnh quan tâm chăm sóc bảo vệ bảo bối dù để mình thương tích đầy mình cũng không để con vé chịu bất kỳ tổn thương nào

-Con bé có đồng ý không?

-Cô ấy chắc chắn đồng ý

Evil nói. Kể cả cô không đồng ý anh cũng sẽ khiến cô đồng ý

-....

Hải Anh đột nhiên trầm mặc

-Còn Thiên Vũ

Evil hơi nhướng mày

-Tôi không quan tâm. Đôi khi cũng cần ích kỷ một chút. Cơ hội không đến lần thứ hai nó không biết nắm giữ ,với lại tôi là kẻ sòng phẳng đối với tình cảm cũng vậy không có khái niệm san sẻ hay nhường nhịn. Cho dù nó là em tôi

Evil nói rất rõ ràng quan điểm của mình. Trong hắc đạo tranh đoạt là thứ người ta cố gắng nâng lên để tăng quyền lực vị thế. Tình yêu cũng vậy muốn người con gái thuộc về mình phải giành lấy trái tim của họ trước ngàn kẻ khác

Khoan nhượng với kẻ thù là tàn nhẫn với chính mình

*****..

Vũ lái xe đưa nó đi chơi công viên nước

Cả hai chơi rất vui, nó cười rất nhiều dường như con bé đã quên việc mình bị ám sát thấy con bé vui Vũ cũng an lòng

Lúc con bé bị ám sát anh sợ chết khiếp

May mà nó không sao

-Nguyệt

-Hử

Nó chăm chú nhìn vào máy chơi game can bản không thèm liếc Vũ một cái

-Cuối tuần công ty anh mở tiệc. Em đi cùng anh nhé?

-Được. Nhưng trả tiền chơi game cho tôi xong đưa tôi đi chơi một vòng nữa

Nó mặc cả

Vũ nghe nó nói mừng quýnh gật đầu lia lịa.

Chuyện nhỏ... nhưng mà cô nàng nsyf cũng chịu chơi ghê chơi hoài mà không biết chán luôn

Trông như đứa con nít vậy.... thật đáng yêu

Nụ cười trên môi Vũ càng sâu thêm

Nó hơi cười nhìn anh song lại kéo tay anh đi chơi hết chỗ này đến chỗ khác

Quýnh siết chặt tay thành nắm đấm nhìn chăm chăm vào nó và Vũ... cô... nhằm Vũ với Evil... máu hoạn thư sôi sùng sục

Anh cả lại cười tươi thế kia sao???? Không được cô phải nhanh chóng hành động

Anh cả sẽ quay lại yêu cô...

Quýnh nghiêng răng

TRẦN ANH NGUYỆT cô đã thích chơi như vậy tôi và cô sẽ cùng chơi một trò chơi....

Quýnh nhếch mép, khuôn mặt hiện rõ vẻ yêu tà

Như kăng định muốn đưa nó vào trò chơi sinh tử....

43. Chap42: Thiên Sứ Nổi Giận

Diễm My vừa đi vừa cần nắn tên bạn trai dở dở ương ương của mình... trời ạ nhỏ đây chỉ nói chuyện với bạn học cũ có chút xúu thôi mà cái tên Dương thiếu hăm hăm dở dở lại giận mới chả dỗi , ghen tuông vớ vẩn . Mà nhỏ làm đủ trò ra sức lịnh bộ , ra sức lấy lòng nũng nịu cũng làm qua mà tên chết tiệt này không thèm đếm xỉa đến

Được muốn giận hả , đã thế Phạm Diễm My này bơ luôn

Dương Khả Viễn khoan khoái nghe giọng điệu khấn trương luống cuống của cô bạn gái bé bỏng mà mát lòng mát dạ

Dám bỏ anh nói chuyện với trai à... còn đẹp trai ngang ngửa anh nữa chứ.... ghét...

Giận anh giận cho biết mặt từ sau cấm chỉ không được bỏ anh theo thằng khác cô theo thằng nào anh cho thằng đấy bầm dập

Còn My My bảo bố nhà anh hư rồi phải dạy dỗ lại ngay tức khắc. Lén phéng là có thằng hót tay trên của anh ngay

Nhưng mà.....

Đếch đùa đâu cứ thử ve vãn ” vợ ” anh xem

Dương thiếu này nhất định học tập hoạn thư, anh chả ngại đánh ghen cũng chả ngại đi tạt axit hủy dung nhan trời ban của những thằng đẹp trai hơn anh mà dám tỉnh tò với vợ bé bỏng.

Đi được một đoạn mà không thấy con ong chăm chỉ nài nỉ xin lỗi bỗng sốt ruột Dương thiếu vội vàng quay lại

Phạm Diễm My hất tóc ngoảnh mặt đi theo hướng ngược lại

Dương thiếu chửi thề

-Chết mẹ quá đà....

Xong lại xoắn xít chạy về phía người yêu khoác vai bá cổ

-Ê người yêu giận anh à?

Dương thiếu choàng tay lên vai My bị con bé thẳng thừng hất ra một cách phũ phàng

-Bỏ ra, đéo chơi với anh nữa tôi về

-Ế... người yêu làm gì mà nóng thế... anh quạt anh quạt cho.... mới đi chơi có xú em về anh biết làm sao

-Kệ mẹ anh. Anh lảm fan lảm cơ mà đi mà tìm lũ fan hâm mộ ý

-Anh cần mỗi người yêu thôi mà....

Kẻ dễ dàng được chuyển thành kẻ được dễ dàng

Sau một hồi luyên thuyên chém gió lạnh hót cộng dọa nạt Dương thiếu cũng làm người yêu bé nhỏ bật cười
Ở một góc khuất

Cái bóng cao cao lấp ló chiếu cái nhìn cay nghiệt

Thiên Bảo nhú mày nắm tay người yêu đi thẳng vào công ty

Hải Anh trầm ngâm xoay xoay chiếc bút bi

Tuyệt thờ dài vò đầu bứt tóc mãi không thể nghĩ ra lý do tại sao mấy ngày nay có những kẻ áo đen theo dõi
Cách ...

Thiên Bảo đẩy cửa bước vào hòng hổ đập bàn

-Mày cho người theo dõi anh hả?

-Kìa anh... MiyuKa vội kéo tay người yêu

-Anh cũng bị theo dõi??? Hải Anh ngạc nhiên

Bảo nhú mày

-Không phải người của chú à?

-Không!

Tất cả rơi vào lặng câm... trong đôi mắt cơ hồ phẳng lặng như hồ của Hải Anh bỗng ánh lên lo sợ

Trong bộ cánh lịch lãm nhất

Lâm Thiên Vũ tự đánh bóng mình bằng sang trọng như một ông hoàng

Đứng cạnh chiếc xe thể thao chờ người đẹp trông anh thật lãng tử

Dưới ánh trăng ảo mờ người con trai hơi nhường mày ... nhìn người Vũ như soi chính dáng hình của mình...

Trần Anh Nguyệt bước xuống như một thiên thần, một thiên thần nổi bật với chiếc váy trắng hai tà áo thướt tha như đôi cánh trắng tô thêm vẻ thuần khiết cho người con gái được thiên nhiên ban cho sắc đẹp hơn người

Có hai người con trai mê mẩn ngẩn ngơ ngẩn nhìn....

Thiên sứ....

Em chính là thiên sứ....

Em chính là nữ thần của trái tim anh....

Là hơi ấm xua tan sự lạnh lẽo trong trái tim anh...

-Chúng ta đi thôi

Nó khẽ nhắc nhở

Vũ mỉm cười nhanh chóng ổn định tinh thần

Anh mở cửa xe cho nó

Cả hai nhanh chóng đi tới bữa tiệc, những con người sang trọng quyền quý, những con người máu mặt trên thương trường

Tất cả đều hướng đôi mắt ngưỡng mộ đến cặp đôi được mong đợi nhất...

Trong cây véc xám khiến Lâm Thiên Vũ như một quý ông

Sánh bước bên anh là một người con gái ôn nhu như nước , hồn nhiên như gió dạt dào như mưa

Xinh đẹp như tiên nữ

Cả hai là ngôi sao sáng nhất đêm nay... đêm quyền quý...

-Chào các con

Ba Phong mỉm cười hiền hậu

-Hai đứa bay xứng đôi lắm

Ba Khánh ngúc ngắc hài lòng . Hảo con dâu hảo con dâu...

Nhạc nổi lên ...

Lâm Thiên Vũ nghiêng mình chìa tay ra trước mặt nó

-Nữ thần... anh có thể mời em cùng gòá mình vào điệu nhạc này

Trần Anh Nguyệt cười mê hoặc

-Rất sẵn lòng

Họ cùng hòa mình vào điệu nhạc cùng đắm chìm trong giai điệu ngọt ngào...bay bổng

-Em đẹp quá....

Vũ mỉm cười chìm đắm trong đôi mắt gợi tình

Nó cười tươi cùng anh hòa vào vũ điệu mê hoặc

Điệu nhảy ngọt ngào kết thúc trong sự thỏa mãn của mọi người

Nó và Vũ lẩn ra ngoài tìm không gian thoải mái

-Em khát không? Anh đi lấy nước

Vũ hỏi

-Vậy phiền anh.

Vũ vừa đi thì điện thoại của nó có tin nhắn....

Đôi tay thiên sứ siết chặt

Cô ta dám một lần nữa chạm vào người chị em của cô

Hận

Tôi nhất định cho cô sống không bằng chết

44. Chap42: Hi Sinh Vì Nhau-1

Chiếc Audi gầm gừ lao vun vút trong khoảng không đầy gió cuốn theo vị của hương vội vã cảm hồn

Mang chút lý trí chôn vùi trong biển hận.

Nghe mùi máu ngọt lịm bên trong huyết quản đang sôi sùng sục đẩy lên trong người dư vị ngông cuồng

Thiên sứ áo trắng thoáng ẩn thoáng hiện thoáng qua đâu đây, mạnh bạo như một làn gió điên cuồng

Vũ quay lại với ly nước cam ngọt lịm

Nụ cười anh cứng đờ trên môi... Cô lại bỏ đi???

Khoan khoan.... đó chẳng phải là điện thoại của Anh Nguyệt?

Chẳng lẽ con bé bị bắt cóc...

Vũ nhào người chạy ngư kễ điên đến phòng giám sát lùng sục đoạn Video... sâu trong đôi mắt anh một niềm lo lắng vô cùng

-Cậu Vũ... cậu

Người dám sát hốt hoảng nhìn Vũ nhưng anh đâu quan tâm

Lâm Thiên Vũ xô người giám sát dạt sang một bên trực tiếp kiểm tra các máy quay

Đôi mắt màu hổ phách nhíu chặt nhìn vào một màn hình hơi mờ...

Người con gái xinh đẹp tựa như thiên sứ giáng trần sau khi đọc xong tin nhắn bỗng thay đổi chóng thay đổi sắc mặt ùng ùng nổi giận đập vỡ điện thoại rồi lao vút đi...

Ruột gan Vũ nhộn nhạo khó chịu, Nguyệt chắc chắn có chuyện

Vũ luống cuống , anh phải tìm được con bé...

Nhưng....

.....tìm ở đâu?

....tìm ở đâu? Giữa đất trời mệnh mông này

Một hình ảnh lóe lên trong đầu vị giám đốc trẻ

Lâm Thiên Vũ tức tốc rời khỏi bữa tiệc nhanh chóng đến biệt thự phía ngoại thành

My và Viễn mơ màng tỉnh dậy sau trận “thử” doi da của đàn em Út Quỳnh

Viễn sốt xa nhìn thân thể chỉ chút những vết nằn trên nànvda trắng nõn nà hằn lên những vết bầm dập của người yêu mà đau lòng chỉ vì anh ngang ngược kéo cô đi chung lên mọi chuyện mới thành ra như vậy. Nếu không vì anh cả hai sẽ không bị bắt

Cô cũng không cần chịu đau khổ như thế này

Tam tiểu thư kiêu ngạo ngẩng cao đầu, mặc cho đầu tóc rũ rượi toàn thân đã rời đau như cắt

Nhưng cô không hề hé răng kêu đau...

Phạm Diễm My dương đôi mắt ngàn lần không khuất phục nhìn út Quỳnh

-Mày khác trước nhiều phết đấy

Út Quỳnh nhếch mép nắm chặt cằm nhỏ nâng lên

-mày vẫn như xưa... không bằng chó nhà tao

My cay nghiệt nói

Út Quỳnh nheo mày tát 1 phát đau điếng

-Đừng có đánh cô ấy nữa

Khả Viển hét lên hai bàn tay gồng cứng còng bị dây thừng siết chặt

-Mày không có tư cách ra lệnh cho tao. Có trách thì trách con Nguyệt của chúng mày. Nó dám chống đối tao , quyền rũ người đàn ông của tao... đ*t mẹ... con hồ ly không biết liêm sỉ

Quỳnh nhỏ toẹt nước miếng ra đất ra vẻ khinh thường lắm

Ha ha ha

Ha ha ha....

Phạm Diễm My cười như điên dại

-Công chúa sát thủ à. Mày thật vô dụng ... hần bỏ mày yêu chị em của tao là rất đúng . Cái thứ bẩn thỉu như mày yêu để ô uế danh dự sao?

-Con mồm chó. Câm mồm cho tao

-Hahaha....Mày đến chó còn không bằng lấy gì ra lệnh cho tao...

Phạm Diễm My cười

Bản chất của một đứa nhoi vẫn không thể thay đổi dù trong mọi hoàn cảnh

Miệng lưỡi sắc bén khiến đối phương mất tự chủ

Mặt út Quỳnh đen như đất nòi cháy uất không thể ngay lập tức hạ một dao cho nó chết luôn

-Muốn giết tao à? Giết đi... giết đi

My gần giọng nói

-Rồi mày sẽ chết

...

....

.....

Quỳnh ngồi chễm chệ trên ghế thưởng thức sự đau đớn của đôi trai gái

Chiếc Audi lao như điên xuyên qua cả hàng rào dài kiên cố. Đâm thẳng trực tiếp vào cánh cửa im lìm

Vài kẻ giật mình ngã nhào xuống đất

Thiên sứ địa ngục bước xuống nhuộm một màu trắng tang tóc ma quái

45. Chap43: Hi Sinh Vì Nhau-2

Đôi mắt tím biếc nhìn chú mục vào đôi trai gái đang bị chói chặt trên ghế đàn hương

Như có mũi dao vô hình khoét sâu một lỗ lớn trong trái tim non nớt của đứa con gái 18 tuổi

Người bạn... người chị em cùng sống chết với mình ở kia...

Với cơ thể chẳng chịt những vết thương

Máu... máu vàmáu....

Mùi tanh nồng đượm lẫn vài gió lẩn quẩn bên nó như muốn trêu chọc

Út Quỳnh nhếch môi

-Cũng nhanh đấy

-Thả họ ra

Nó lạnh nhạt ra lệnh, đôi tay nhỏ siết chặt thành nắm đấm những đường gân xanh nổi hẳn lên trên làn da trắng nõn

Ha ha ha...

Út Quỳnh cười giả lả

-Tao mới là người ra lệnh.

-....

Quỳnh bật con dao găm túm giập mái tóc vàng kim óng ả của My kề dao vào cổ nhỏ của nhẹ một đường dài... không sâu nhưng để lại vết máu dài

Khả Viễn hoảng hồn hai mắt trợn trừng

-Cô... đừng có làm vậy

-...Mày uống cốc nước đó. Nhanh lên

Quỳnh hất cằm về phía cốc nước lọc trên bàn

-Nguyệt,... đừng uống

My vừa nhìn vừa lắc đầu, dù không biết trong cái cốc nước chết tiệt kia có chứa cái đéo gì nhưng nhất định nó không tốt

Cô nhất định

Nhất định không đồng ý cho con nhóc khờ khạo kia uống...

-Đừng uống. Nghe tao...

My nén đau đớn gần từng chữ, đưa đôi mắt kiên quyết nhìn con bạn thân

Nó hít một ngụm khí lạnh đưa đôi mắt nhàn nhạt lắc đầu

Đôi tay trắng nõn không nhanh không chậm cầm lấy cốc nước nâng lên trước mặt từ từ uống hết

Trong nước có Warfarin... chất làm loãng máu...

Ti tiện thật... cô ta biết mình có khả năng lành vết thương nhanh hơn người bình thường

Quỳnh hài lòng

Hất mặt ra hiệu cho đàn em trói nó lại

Trần Anh Nguyệt bị trói trên một giá chữ thập... giống như chúa

-Thiên sứ gãy cánh...tao muốn mày thử cảm giác bị đóng đinh...

Nghe Quỳnh nói xong Nguyệt phải gồng mình lên hứng chịu cơn đau dội thẳng vào lòng bàn tay...
 Máu từ vết thương ứa ra chảy dài trên chiếc váy trắng tạo ra cảnh tượng kì dị... như một thiên thần xa ngã bị trừng phạt
 Giống như một bông hoa hồng bạch kiêu hãnh bị nhuộm đỏ bởi máu tươi...
 Hai chiếc đinh lớn đâm sâu vào hai bàn tay nó...
 Quỳnh chưa thỏa mãn. Cô không muốn nó chết ngay... cái chết từ từ luôn đau đớn
 Trong căn phòng ngập tràn mùi máu... tiếng roi quất xuống da thịt con người nghe mà buốt lạnh
 My gào lên phẫn uất
 Xót cho đứa bạn
 Xót cho người chị em không cùng máu mủ...
 Nguyệt bất tỉnh sau hơn 1 giờ bị hành hạ...
 Con dã thú điên loạn không chịu dừng tay một mực muốn hành hạ con mồi cho đến tan xương nát thịt...
 -Tạt nước muối cho nó tỉnh
 Quỳnh ra lệnh
 Muối ngấm vào những vết thương còn đang rỉ máu... khiến nó quặn nên từng hồi đau buốt vô cùng
 -Vẫn chưa kết thúc mà
 Quỳnh thích thú nhìn khuôn mặt xinh đẹp kia đang trắng bệch nhăn nhúm vì đau đớn...
 Cô thích nhất hành hạ người khác

 7 chiếc ô tô gào rú lòng xục cả đêm...
 Vũ sốt ruột không yên. Nếu con bé có mệnh hệ gì.... anh làm sao chịu nổi...
 Hải Anh cố trấn tĩnh anh đang cố định vị con chip trong chiếc vòng cổ hình mặt trăng của Nguyệt
 Đó là món quà sinh nhật lần thứ 17 của con bé...

 Ryal cũng đưa người đi kiểm
 Evil đã nổi cơn tanh bành
 Giết...
 Nếu hắn bắt được út Quỳnh hắn sẽ giết.
 Sẽ giết chết cô ta...
 Ban cho cô ra cái chết đau đớn nhất thâm độc nhất

 Trần Hải Anh mừng rỡ khắp khối lao xe như bay đi cứu em gái...
 Rầm... rầm. .. rầm
 Hàng rào thép bị đâm thủng lỗ chỗ ...
 Rất nhiều người bát nháo chạy vào bên trong...
 Út Quỳnh giật mình rụt vội bàn tay nắm lấy con dao đang cắm sâu vào bụng Nguyệt

Mỵ và Khả Viễn bị chới chặt trên ghế. Đau đớn nhìn đứa bạn đang chết dần chết mòn...
Tất cả mọi người xững lại vài giây trước cảnh tượng hãi hùng trước mặt
Tim Vũ như sắp vỡ ra thành trăm vạn mảnh...
Người con gái anh yêu người con gái anh luôn muốn bảo vệ ... toàn thân là máu.... máu và máu...
Quỳnh sợ hãi nhìn mọi người
Hắn hai anh cả....
Chẳng lẽ.....
....Evil bước từng bước dài đến gần con bé...
Bảo bối của anh...
Xin lỗi em...
Nó... vì mất máu quá nhiều đã rơi vào trạng thái mất nhận thức
Quỳnh mở to mắt nhìn...
Cô lùi lại dí súng vào thái dương nó đe dọa...
-Đứng lại...
-Tránh ra....
Evil ra lệnh đôi chân dài vẫn bước
-Em sẽ bắn. Anh cả....
-Tùy mày.
Evil đáp.
Đôi tay Quỳnh run rẩy chìa mũi súng về phía Evil.
Anh bắt chắp bước qua
Pằng....

46. Chap44: Chấp Nhận Kẻ Đứng Ngoài

Pằng....
Viên đạn thoát ra khỏi họng súng gim thẳng vài ngực Evil...
Máu từ vết thương chảy dòng...chiếc áo sơ mi đen như bị ướt
Khuôn mặt Evil vẫn vô cảm như thường bước chân vẫn bước đều tiến thẳng về phía nữ thần của lòng anh
-A.... anh....bước thêm một bước em sẽ bắn chết anh....
Quỳnh run run tay nắm chặt súng
Ryal nhân lúc Út Quỳnh lơ là liền nhào tới khống chế cô ả
Evil đưa bàn tay to lớn áp vài má con bé...
Cảm nhận cái tê dại trong tim. Hơi thở phập phồng đứt quãng, người con gái ấy trong phút giây ấy yếu ớt
nhường nào... đau đớn nhường nào...

Tim Evil như bị người ta xé toạc ra thành nhiều mảnh, trong lòng anh như có những mũi dao điên cuồng cắt xé...

Giọng nói khàn đặc vang lên trong cổ họng đắng ngắt

-Bảo bối... đừng sợ . Có anh ở đây rồi

Hải Anh ,Vũ cùng mọi người mau chóng cõng cho Mỹ và Viễn, Ryal sau khi không chế được con em kết nghĩa thối nát kia cũng mau chóng sơ cứu vết thương cho chủ nhân và người chủ nhân yêu

Vương Tuyết cũng lao vào phụ một tay...

Nửa đêm hôm ấy trong phòng cấp cứu của bệnh viện đa khoa lớn nhất nước có những bác sĩ miệt mài

Vết thương của Trần Anh Nguyệt khá nặng... mất máu nhiều... dẫn đến hôn mê sâu

Còn Evil tuy bị trúng đạn nhưng không nguy hiểm Ryal đã lấy được đầu đạn ra .

Mọi người trầm mặc

Nhất là Vũ... anh nhìn như thôi miên vào cặp trai gái kia...

Một người lạnh lùng như băng nhưng sâu trong mắt anh lại là một biển trời thương nhớ ưu tư...

Ngập trong đáy mắt là sự lo lắng

Đôi tay ấy lúc nào cũng nắm chặt bàn tay của người con gái kia... như sợ

Chỉ cần nhẹ buông tay một chút cô gái đó sẽ biến mất.

Vũ lặng người

Lần cuối cùng anh để cô ở cùng hân

Lần cuối cùng anh cho phép mình thất bại

Lâm Thiên Vũ anh lần đầu tiên âm thầm để họ bên nhau... chấp nhận trở thành kẻ ngoài cuộc

Lặng lẽ như một cái bóng

Evil nắm lấy bàn tay nhỏ đã được băng một lớp băng dày...

Bàn tay này có sao lại...

Con người này có gì cố chấp đến thế... chẳng phải biết nguy hiểm chấp chùng tại sao vẫn như con thiêu thân lao mình vào nơi nguy hiểm... ngốc... thật là ngu ngốc

Hải Anh nén tiếng thở dài.

Em gái anh có phúc đức gì tại sao lại có được cả hai trái tim của hai người con trai ấy...

Anh nên làm gì đây?

Cố gắng lờ đi để con bé bước tiếp

.....hay can thiệp

Để nó nhận ra sau lưng nó vẫn có người âm thầm quan tâm

Vấn đề này nói dễ không dễ nói khó không khó.... chỉ có thể thuận theo ý trời...

Vương Tuyết đặt tay lên vai Hải Anh...nhìn vào phòng bệnh khẽ lắc đầu

Chuyện càng ngày càng vượt qua vòng kiểm soát

Ngày mai... không biết cô bé này sẽ gặp khó khăn gì

Hận yêu lẫn lộn

Khó khăn trùng trùng

...

....

Chap này ngắn. Mình sẽ bù chap sau nha... nhớ vote và cmt ủng hộ Hannie nha!

47. Chap45: Tỉnh

Nắm chặt tay anh nhé....

...Sẽ chẳng bao giờ rời xa nhau

Ở bên cạnh anh nhé....

....cùng nhau bước trên con đường phía trước

Yêu anh nhé...

....đừng lo sợ bất kỳ điều chi

vì...khi em còn muốn nắm....

Thì.... bàn tay này sẽ chẳng bao giờ buông

....nếu một ngày....bàn tay anh vô dụng không thể giữ em lại

Thì...

....đôi chân anh vẫn mãi bước phía sau

*****&&&&&&*****

Trần Anh Nguyệt nằm lì 2 ngày không có động tĩnh gì. Mọi người sốt ruột lắm ấy mà vẫn có một kẻ ngồi im lặng bên giường bệnh nắm chặt tay con bé khuôn mặt vô cùng lạnh nhạt .

Ryal rất lo ngại về sức khỏe của chủ nhân. Evil mất máu nhiều như vậy lại còn không ăn uống, không nghỉ ngơi suốt hai ngày dù có sức voi cũng khó chịu nổi

Sức mạnh của tình yêu đúng là mãnh liệt quá...

Ai mà ngờ được chủ nhân M cao cao tại thượng, lạnh lùng vô cảm lại sống chết trông cậy si với một cô gái bé nhỏ

Bàn tay Trần Anh Nguyệt khẽ động đậy.

Evil không nhanh không chậm nhồm người dậy...

Anh là muốn người đầu tiên bảo bối khi tỉnh dậy nhìn thấy là anh....

Đôi mắt tím biếc nheo lại mở một cách khó nhọc....

-Chối quá...

Đôi môi khô khề mấp máy thành lời

-Bảo Bối. Nhìn rõ anh là ai?

Nó nheo mắt khề đáp

-Không có bị mất trí nhớ. Anh là Tùy Phong

Đôi môi ai kia không tự chủ mà nhếch lên tạo ra một nụ cười mê hoặc

-Cô ta đâu rồi? Con Mỹ có sao không?

Nó hỏi

-A đầu gối. Tự xem mình thảm bại như thế nào rồi còn lo cho kẻ khác

Evil bực bội mắng

Anh vì cô không ngại gian chân lao vào nguy hiểm còn linh tron viên đạn mà có kẻ không thèm hỏi han...
vừa tỉnh đã hỏi bạn hỏi kẻ thù

A đầu đáng chết

-Chẳng phải vẫn còn sống sao?

-Bảo bối chẳng lẽ em muốn chết?

Evil cau mày đôi mắt xanh lơ sâu hun hút

Nó hơi cười đưa bàn tay bằng bó kĩ lưỡng trông khó coi của mình chạm vào má Evil...

Trái tim ai đó được phen nhộn nhạo

-Anh sẽ không để tôi chết.

-Biết là tốt. Trần Anh Nguyệt em có chết cũng phải chết trong vòng tay này

Nguyệt nghe Evil nói hai lỗ tai liền lùng bùng

Có thể coi đó là áp đặt đem cô gán chặt vào cuộc đời hắn không?

-Ngây ngốc gì chứ?

-Ai ngây ngốc. Ảo tưởng

Nó nói xong liền quay về hướng khác

-Đồ ngốc

Evil nói rồi xoay người bước ra ngoài. Cơ thể mệt mỏi như có thêm sức mạnh...

Trên mặt hiện rõ sự vui mừng

-Cậu....

Hải Anh ngạc nhiên nhìn Evil...

-Tĩnh rồi. Cho cô ấy ăn thanh đạm một chút , tôi sẽ quay lại đón cô ấy

-Hoàng Vũ

Evil ngừng bước những không quay lại

Lâm Thiên Vũ nói vọng tới

-Đừng quay lại.

-Mày không có quyền cấm tao. Em trai

Evil gằn giọng. Không ai có quyền chia cắt anh và bảo bối

Anh cũng sẽ không để chuyện đó xảy ra...

Con bé là của anh

Chỉ mình anh

Vĩnh viễn chỉ riêng anh

Kẻ nào muốn chen chân vào mối quan hệ này chỉ có một kết cục.... CHẾT

-Cậu Evil

Jim cúi đầu chào

-Chuẩn bị xe chúng ta tới Ngục Quỷ Âm

Evil ra lệnh

Jim gật đầu. Đôi mắt già lua khê lướt nhìn người trong phòng bệnh

“Cô gái... người thật may mắn”

Vũ ngồi bên giường chăm sóc nó từng chút nhưng tuyệt nhiên im lặng không nói lời nào. Nó cũng chơi trò im lặng. Mãi một lúc mới lên tiếng

-My đâu?

-Nghỉ ở phòng khác bị thương không nặng lắm

Vũ trả lời

-Anh giận tôi ? Xin lỗi nhé. Vì bỏ đi mà không nói lời nào

-Lần sau đừng ngốc nghếch như vậy. Có chuyện gì hãy nói với anh chúng ta cùng nhau giải quyết

-Được...

Nó gật đầu. Vũ cười nhẹ xoa xoa đầu nó

Một cảm giác ấm áp như được che chở

Lần đầu tiên nó nhìn vào đôi mắt ấy...

Tóm được vài ánh nhìn buồn bã...lo lắng cả sợ hãi

Tại sao???? Tại sao nhỉ????

Anh ta bị bệnh? ????

Bị bệnh sao????

-Nhóc con... xem ra đã khỏe rất nhiều

Hải Anh dựa lưng vào cửa

-Cảm tạ ca ca quan tâm. Muội đây phúc lớn chưa có chết

-Cái con dần. Mày muốn chết luôn hử? Để Anh tiễn mày ha

Bảo hùng hổ nhảy vào cốc đầu nó một cái cho bõ ghét...

Dám để anh lo lắng à

-Anh ... em còn là bệnh nhân a

Nó suýt xoa.... đau chết mất

-Đau lắm hả?

Vũ lo lắng xoa xoa chỗ bị cốc cho nó

-Tụi bay đóng phim tình cảm à?

My trong bộ quần áo bệnh nhân chạy vào hóng chuyện

-Mày hình như bỏ quên cái gì đó

Nó gợi ý

Nhìn âm hồn không tan đằng sau Phạm Diễm My mà nó lạnh cả gáy...

-Quên? Không có nha....

-Có.... em quên anh!

Nghe sao mà lạnh quá đi... điều hòa hỏng rồi sao??

-Hơ... hơ... người yêu

My vội khoe răng khỏe răng đẹp...

Ấy ra... ban lầy nghe con lợn iu tỉnh nhỏ quăng luôn đồ xô ngã cả y tá , bỏ cả tiêm với thuốc chạy đến với con lợn xinh đẹp nhà mình

Còn vô tình quăng thẳng người yêu vào một xô không thêm ngó luôn

-Em đâu có...

My thanh minh

-Anh sẽ phạt em sau. cứ đợi đấy

Bọn này tiến chuyển nhanh như tàu siêu tốc ý

Đếch ai ngờ chúng nó yêu nhau

-....

Đúng là chuyện đời khó đoán

Chiếc BMW chạy chậm rồi dừng hẳn tại một biệt thự xa hoa

Evil bước xuống

Hai hàng người lập tức cúi chào

-Ông chủ

-Chuẩn bị xong chưa?

Ryal cúi đầu

-Rồi ạ. Chỉ cịn đợi người ban lệnh

-Đưa cô ta tới phòng dùng hình

Nơi lãnh khốc được nguy trang tráng lệ một tòa lâu đài...

Nhưng đâu ai biết dưới mặt đạo xuyên xuống lòng đất của biệt thự chính là nơi địa ngục trần gian

Satan dụng hình...

Quý sai chém giết

Quái thú cắn xé...

Ma quỷ hành hạ....

Đau đớn vạn bội phần

Những bước chân lãnh khốc vang lên trên dãy hành lang tử thần...

Nơi này...

Máu chảy thành sông

Tiếng la ai oán cô hồn...

Nơi chúa quỷ ra tay trừng phạt ...

48. Chap46:trả Giá

Kẻ dám làm tổn thương bảo bối của Lâm Hoàng Vũ này nhất định không có kết cục tốt

Làm tổn thương con bé bao nhiêu anh sẽ trả lại trên người kẻ đó gấp mười lần như thế

Ngoài anh ra không kẻ nào được ức hiếp con bé

Kẻ làm tổn thương con bé... chết

Dù kẻ đó là ai với thân phận gì

Chỉ cần anh muốn cái mạng hắn dù có trốn lên trời anh cũng cầm chân kéo xuống.

Trốn xuống địa ngục anh cũng cầm đầu kéo lên ...

-Đưa người tới

Evil lạnh lùng ra lệnh

Công chúa sát thủ muôn người tung hô được kéo xênh xịch vào...

Út Quỳnh cắn răng... tới Ngục Âm Quỷ cô biết mình không thể sống trở ra được. Anh cả sẽ bày ra nhiều hình thức phạt khiến cô sống không bằng chết

Út Quỳnh ngược lên nhìn khuôn mặt lạnh lẽo của Evil như khăn cầu

-Giết em đi!

-Dễ dàng như vậy sao?

Evil nhếch môi khinh miệt

-Anh...

-Dám làm dám chịu

-Nể tình anh em bao nhiêu năm. Giết em đi

Út Quỳnh cầu xin...

Nếu mũi lòng thì anh đâu còn là Evil...

Đâu còn xứng với chiếc ghế cao nhất của thế giới bóng tối...

-Tao đã từng cảnh cáo mày. Cũng đã từng tha ày một mạng...

-Em sai rồi... anh cả... chỉ vì ... chỉ vì em quá yêu anh

Evil nhàn nhạt nói

-Muộn rồi. Cơ hội cuối cùng mày cũng không muốn tận dụng. Vậy... chịu trừng phạt đi.

-Anh....

-Đãi tiệc cho nó đi

Evil ra lệnh...

Quỳnh kinh hãi nhìn những miếng thịt đỏ lòm dính đầy máu...

Mùi tanh tươi nồng đượm

Bên cạnh còn là một bát canh máu...

Một đĩa bọ cạp , châu chấu sống nguây nguẩy

Ryal cho thuộc hạ cắt nhỏ tảng thịt người

Dịu dàng nói với Út

-Anh hai giúp mày ăn lần cuối

-Không.... không.... không...

Quỳnh lắc đầu liên tục... quyết mím chặt môi nhất định không chịu dùng bữa...

Ryal là bác sĩ biến thái... hẳn rất thích thú với vẻ mặt hoảng loạn của con mồi , tận hưởng một cách thích thú...

Giống như út Quỳnh bây giờ. Điên loạn quấy đạp trong vô vọng

Từng miếng thịt đỏ nôm được nhét tận cổ họng cô ...

Vị máu mặn nồng tanh tưởi đổ trong khoang miệng những con bọ cạp châu chấu, vùng vẫy thoát ra trích đốt trong khoang miệng khinh tởm...

Út Quỳnh chỉ biết cắn răng nhai nát bọ còn trùng kia ầm ứ nuốt xuống bụng

Nước mắt cứ thế tràn ra nơi khóe mắt

Evil chưa thỏa mãn...

-Đóng đinh tứ chi... cắ đứt gân chân ,tay. Tiêm thuốc giảm đau... ta muốn để cô ta thấy từng miếng thịt trên người bị cắt ra như thế nào

-Anh.... anh... thật độc ác...

Quỳnh gào lên điên loạn... đau đớn. Kinh hoàng

Cô ta đã yêu một con quỷ...

Một con quỷ đội nốt người.

-Đầu tiên là đùi... cổ đó nhiều thịt nha...

Ryal đưa đôi mắt cuồng bạo thích thú... cắt một mảng thịt lớn đỏ hồng... dơ lên trước mặt quỳnh...

Nhìn máu chảy đầm đìa từ vết thương nhưng lại không cảm thấy đau...

Sự hành hạ này... thật quá nhẫn tâm

Út Quỳnh nghiêng chặt răng cắn lưỡi tự tử

Ryal mất hứng hơi xụ mặt xuống như đứa trẻ

-Cậu chủ. Nó cắn lưỡi chết rồi

-Ném xác xuống động xà lang làm mồi cho rắn độc

-Dạ

Evil nhanh chóng trở lại bệnh viện.

Lúc này con bé vừa ngủ.

Khuôn mặt đã hồng hào trở lại...

-Anh biết em giả vờ ngủ

Evil lên tiếng

Đôi môi xinh đẹp khẽ cười, đôi mắt tím biếc linh hoạt nhìn anh

-Ở bệnh viện rất là chán...

-Một thời gian nữa. Sẽ đưa em đi

Evil xoa mái tóc nâu đỏ nhẹ nhàng vuốt ve gò má trắng hồng

-Cô ta đâu?

-Chết rồi!

-Thê thảm không?

-Thê thảm

-Vậy tôi hài lòng rồi.

-Bảo bối. Lần sau, không được chơi đùa kiểu đó. Anh sẽ rất đau lòng

Evil ôn nhu ôm lấy nó. Trái tim bé bỏng đập nhanh hơn bình thường

-Ngủ ngoan

Evil hôn lên trán con bé rồi đỡ nó nằm xuống, kéo chăn đắp cho nó

Trần Anh Nguyệt ngoan ngoãn nằm xuống nhắm mắt lại

Nhìn biểu hiện đáng yêu của đứa nhóc búng bình này người nào đó không nhịn được mà chạm môi một cái...

Gió tạt vào phòng...

Trần Anh Nguyệt hai má phây phây phớt hồng, trái tim đập phồng cườm trộm một cái giống hệt kẻ điên

Tên khoa học của loại bệnh này là tương tư...

Chính xác... cô công chúa nhí này đã mắc căn bệnh thế kỷ mang tên “Yêu”

Hải Anh ngược mắt lên cao nhìn những vì sao lấp lánh

Anh... sẽ luôn ủng hộ con bé...

Anh sẽ trở che cho nó...

Bất kể nơi nào... ở đâu

Vì... nó là em gái bảo bối của anh

Vì...anh là người thân yêu của nó...

Vương Tuyết ôm lấy anh từ phía sau

-Anh yêu. Lão đại... anh sao thế

-Tuyết. Chúng mình kết hôn đi

Hải Anh xoay người lại nắm lấy hai bả vai Vương Tuyết nói rất nghiêm túc

Tuyết bất ngờ

-Em...

-Đồng ý chứ? Hải Anh hỏi

Qua nhiều chuyện như vậy, anh muốn chăm sóc bảo vệ Tuyết. Người con gái vì anh mà sống chết bao nhiêu lần

Vương Tuyết ôm lấy thắt lưng anh, dựa vào khuôn ngực rắn chắc khẽ gật đầu

Từ đầu... cô đã xác định chỉ gả cho anh...

Cuộc đời cô cũng chỉ yêu mình anh...
Anh... tình đầu mãnh liệt
Cũng chính là tình cuối bất diệt của đời cô
-Lãng mạng quá...
3 đứa bệnh nhân (khả Viễn, My và Nguyệt)
Cùng cặp đôi hóng hớt (Thiên Bảo và Myuka)
Thêm tên gốc Thiên Vũ...
Cùng nhau thốt lên...
Nhìn trong đáy mắt họ... ai ai cũng một niềm hi vọng khát khao cháy bỏng

49. Chap47: Chiếc Xe Lạ

Chuyện ngày nọ...nhà nào đó trang hoàng lộng lẫy kẻ trên người dưới nhộn nhịp tay quét tay rộn cười nói rôm rả
Trần Anh Phong cười đến ngoác cả miệng , tay chân không lúc nào ngơi chỉ chỗ liên tục
Hoàng Hải Vi tấp nập thu xếp chỉ bảo người làm
Chà... chờ mãi mới đường đường chính chính đón dâu về nhà không vui sao được
Ai ai cũng bận rộn chỉ mỗi Nguyệt phải ngồi an dưỡng một chỗ... rất là nhàm chán nha
Bóng người lướt qua ôm nhẹ lấy thân hình bé nhỏ...
Đôi mắt xanh lơ mị hoặc
Nó nhú mày...
-Vũ...đừng đùa nữa
Lâm Thiên Vũ cười nhạt
Trong bộ dạng này... đôi mắt này ngay cả ba anh cũng không thể nhận ra ... vậy mà...
-Sao em biết? Anh hóa trang tệ như vậy sao? Cả màu tóc dáng điệu anh cũng làm rất giống mà.
Vũ xì mặt xuống nhìn rất đáng yêu nha
Nó cười nhẹ...dùng cái tay băng kín cụm đầu anh một cái
-Đừng lừa tôi. Hai người ai thật ai giả tôi nhìn xơ cũng nhận ra
-Nói dối
Vũ bĩu môi. Không thể nào... anh giống hần từng mini mét cơ mà
-Tùy Phong không bao giờ dứt tay phải vào túi.
Vũ à lên một tiếng
Cô gái này... tiểu tiết như vậy cũng nhớ rất rõ.
-Đưa tôi ra ngoài nhé... ở nhà chán quá...
-Em đang ốm. Không được, phải ở nhà tĩnh dưỡng

Nó xị mặt xuống vùn vè hai gấu áo
Hai mắt rưng rưng
Nước mắt như sắp trào ra nơi khóe mắt
Ai đó xót... liền mủi lòng ngay
-A... được rồi anh đưa em đi chơi. Đừng khóc
-Anh hứa rồi đấy nhé
Nó ngược đôi mắt mọng nước nhìn Vũ
Anh thở dài gật đầu. Đến bó tay với con nhỏ này
Nó vui vẻ mỉm cười. Vũ thiếu gia thật dễ bị lừa nó chỉ cần diễn một chút là anh mủi lòng ngay...

Chiếc Audi âm thầm rời khỏi biệt thự nhà họ Trần
Nguyệt thích thú vươn tay ra nắm gió...
Những ngọn gió trẻ trung tinh nghịch nhảy nhót trên mái tóc nâu đỏ
Nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt thanh tú yêu kiều
Chạm vào đôi môi quyến rũ
Hôn nhẹ lên mi mắt xinh xắn
Nắng vui mừng tô thêm nét xuân hồng trên gò má hồng
Dịu dàng dang đôi tay ôm ấp đứa con của tạo hóa
Vũ nghe trái tim đập liên hồi...
Thiên thần....
Em chính là thiên thần... một thiên thần xinh đẹp được chúa đưa tới khuấy đảo cuộc sống của anh...
.... anh biết con bé...từ lúc nó ngang bướng hống hách
lúc nó vui vẻ hoạt bát
Lúc lạnh lùng kiêu ngạo
Lúc trầm ngâm không thích ồn ào
Lúc láo nháo nhí nhảnh
Đến lúc nó khiên cưỡng không chịu phục...
Giống như gió... không xiềng xích nào trói nổi chân con bé...
-Chúng ta đi đâu đây người đẹp
-À... đi hóng gió tắm nắng như vậy thôi chúng ta về đi
Vũ nhíu mày. Con bé này... đòi đi bằng được giờ lại dở chứng đòi về thật không hiểu nổi
Nguyệt chăm chú nhìn gương chiếu hậu...
Nó biết mình bị theo rồi. Hôm nay Thiên Vũ lại ăn mặc giống với phong cách của Tùy Phong như vậy
...không tránh khỏi bị hiểu lầm
Chiếc BMW phía sau
-Cậu chủ. Họ đang quay về Trần gia

-Con gái gió... cô ta hay lắm. Rất thú vị. KIN chúng ta về

-Dạ...

Nguyệt thở phào. Chiếc BMW chắc phát hiện mình bị lộ nên chuồn lẹ... cũng tốt...

Nhẹ cả người. Nó nhìn sang Vũ, khuôn mặt anh dịu dàng vô cùng

Giá như... chỉ là giá như.... lý trí thắng được con tim...

Có lẽ...

Nó sẽ yêu Vũ!

50. Chap48: Zero? Hắc Là Ai???

Kin nhú mày nhìn khuôn mặt nửa vui nửa kinh ngạc của chủ nhân. Anh thật không hiểu cậu chủ mình đang nghĩ cái gì

-Cậu chủ. Tại sao không hành động

Kin hỏi

Zero mỉm cười dịu dàng

-Hắc không phải Evil

-Hả? Sao có thể? ... rõ ràng...

-Hắc chỉ mang vẻ ngoài giống Evil...

-Vậy... có thể hắc là...

Kin thoáng nghĩ.

...chiếc BMW từ từ khuất bóng trong lòng thành phố xô bồ

Người con trai với một nét quyến rũ mê hoặc đắm chìm trong vẻ đẹp của nắng. Mái tóc màu tím than như tôn thêm phần quyền quý

Hắc đang nghĩ về con bé đó... một người con gái lạ lùng

Hắc xoay chiếc nhẫn trên ngón trỏ... đôi môi khẽ nở một nụ cười tinh quái

Hắc là ai???

Hắc chính là kẻ duy nhất dám đối đầu trực tiếp với Evil...

Hắc chính là điểm xuất phát của nơi tạo ra thiên đường máu...

Hắc... Zero... kẻ thống lĩnh của "G"

*_*_*_*_*_*_*

Nhạc đám cưới đinh đinh doong doong...

Hai tiểu thiên thần cười tươi cùng nhau tung những cánh hoa hồng đỏ ngọt ngào... bên cạnh chú rể

Phù rể cũng hồi hộp chẳng kém...

Cánh cửa gỗ từ từ hé mở...

Vương Tuyết khoác tay Vương Tuấn Anh vào lễ đường.

Nhìn con gái yêu tìm thấy hạnh phúc của riêng Tuấn Anh cũng thấy vui lòng

Phan Hồng Phương sụt sùi, hôm nay con gái bà lấy chồng.

Vui chứ... bà phải vui chứ... sao bà lại khóc thế này

Trang Hiểu Linh thở dài

-Sao vậy bà xã? Em mệt à?

Hiếu lo lắng hỏi vợ

Bà Linh lắc đầu

-Đến bao giờ con My nhà mình mới được như vậy

-Bà Xã, con nó còn bé mà

-Bé cái gì nữa. Con này không gả sớm thì ế

-Con My nhà mẹ không bị ế nhà. Mẹ Trang mẹ khinh thường con quá. Đây... trân trọng giới thiệu với mẹ Trang bố Hiếu... Dương Khả Viễn người yêu con

Phạm Diễm My khoác tay người yêu vênh váo nói

Trang Hiểu Linh tròn mắt kinh ngạc

-Con chào cô chú

Viễn lễ phép

Dù sao cũng là lần đầu ra mắt nhà vợ... phải cẩn thận một chút

-Đúng con gái bố... giỏi

Hiếu khen ngợi hết lời

-Uầy... con yêu. Mày vớ đâu ra chàng ngon lành vậy hả My? Con ơi mày chúng số rồi.... cực phẩm là cực phẩm a...

Bà Linh vui mừng thiếu chút nhảy cẫng lên

My đến xấu hổ

-Nói gì kì vậy?

-A... cháu à... à mà không, con rể tương lai à... con giữ nó cho chặt vào... giữ đi con bố các thêm tiền cho... con thích đô la , tiền việt?

Hiếu hỏi rồn

-Bố Hiếu

My trừng mắt

Viễn toát cả mồ hôi, anh nên vui hay nên buồn đây?

Bố công anh chuẩn bị biết bao nhiêu là câu trả lời hóc búa

Hóa ra lại không cần. Được cả chì lẫn chài luôn cơ...

Hải Vi nắm tay Phương

-Trước là bạn giờ là xui gia. Tao hứa sẽ chăm sóc, đối xử thật tốt với Bé Tuyết

Phương mỉm cười, vỗ vỗ bàn tay đứa bạn

-Cầu cho chúng nó hạnh phúc trăm năm

-Cầu cho chúng nó bên nhau tới bạc đầu

Nhìn con hạnh phúc trong gia đình mới bé nhỏ.

Lòng của những người cha người mẹ cảm thấy thật an lòng khi con trai con gái mình tìm thấy bến đỗ hạnh phúc

Nguyệt cười nhẹ...

Anh chị trải qua bao nhiêu sóng gió cuối cùng cũng ở bên nhau...

Vũ nắm lấy bàn tay con bé, đôi môi mỉm cười, hai mắt vẫn theo dõi những nhân vật chính

Một ngày nào đó.... anh có thể sẽ nắm tay con bé trong lễ đường luôn vào ngón tay con bé chiếc nhẫn cưới xinh đẹp...

-Anh sao vậy?

-À...

Vũ bối rối, khuôn mặt đỏ ửng nhưng rất tiếc nó không hề nhìn thấy

Nó bận... nó vừa nhìn thấy bóng một người khác. Một người nó vẫn luôn đợi...

Một người luôn làm trái tim nó thổn thức.

-Tôi ra ngoài một chút.

Vũ đành buông bàn tay nhỏ bé, cái bóng nhỏ khuất dần sau những bức tường cao cao...

Những bước chân vội vã

...nó tìm kiếm ...

Tìm một hình bóng luôn quấn quanh tâm trí...

Anh ở đâu?

.....anh đang nơi nào?

Một vòng tay nhẹ ôm lấy nó

Hơi thở lạnh phả vào gáy khiến nó rùng mình

-Bảo bối , anh nhớ em!

Hương hoa anh đào thoang thoảng. Lấn vào gió vị ngọt ngào ấm áp

Là anh... chính là anh!... cơn gió em luôn kiếm tìm

Evil vui mặt vào hõm cổ trắng nõn nà , hít hà hương thơm mê hoặc từ con bé...

Hôm nay con bé xinh quá. Giống như một thiên thần trong bộ lễ phục màu trắng tít...

-Anh tới đón em, bảo bối!

Cha tuyên bố

-Trần Hải Anh, Vương Tuyết hai con chính thức là vợ chồng

Hải Anh mỉm cười ôm lấy người vợ nhỏ...

Anh yêu cô ...

Rất yêu cô...

Đời đời kiếp kiếp chỉ mình cô...

Vương Tuyết ngẹn ngào trong niềm hạnh phúc vô bờ bến

Anh... tình yêu của đời cô...

Cô và anh... hai người sẽ cùng nhau xây dựng tổ ấm mới...

Sẽ cùng nhau vui vẻ

Cùng nhau buồn

Cùng chăm sóc những tiểu thiên thần bé nhỏ...

Giờ phút này đây...

Cô chính là người con gái hạnh phúc nhất thế giới.

-Con gái mẹ trao lại cho con

Phượng nói. Đứa trẻ này... bà tin rằng sẽ mang lại hạnh phúc cho con gái bà

-Con sẽ cùng cô ấy khóc khi buồn, cười khi vui, cùng nắm tay vượt qua khó khăn gian khổ, thừa mẹ...dù còn sống một ngày... con sẽ khiến cô ấy hạnh phúc một ngày... chỉ cần con còn thở, con gái mẹ sẽ hạnh phúc

Hải Anh nói

Bước chân Evil dừng hẳn lại

Trước mặt anh là Vũ....

Người em trai hằm hằm sát khí...

51. Chap49: Anh Yêu Em

Nguyệt im lặng nhìn biểu tình trên mặt của anh em họ Lâm. Nó không muốn chuyện xảy ra ngoài ý muốn trong ngày trọng đại của anh trai mình

-Mày định đưa cô ấy đi đâu?

Đôi mắt hổ phách đục ngầu một màu ghen tuông

-Tao không cần báo cáo với mày

Evil chậm rãi nói

-Hai người thôi đi, đây là lễ đường của anh trai tôi đừng làm loạn.

Nó khó chịu nói

-Nguyệt.... mau theo....

Bốp...

Vũ thấy choáng váng hình ảnh mờ nhạt, có tiếng người nho nhỏ sau đó anh lịm đi không còn biết gì nữa

Ryal đỡ Vũ để anh ta dựa vào tường xong cung kính đứng chào hỏi

-Cậu chủ, tiểu thư... xe đã chuẩn bị xong

-Còn anh ấy? Nguyệt lo lắng nhìn Vũ đang bất tỉnh

-Không sao đâu. Bảo bồi chúng ta đi

Evil ôm chặt eo con bé dẫn ra ngoài

Nguyệt ngoái lại nhìn Vũ, lòng cô dâng lên một nỗi niềm lo lắng

-Không chết đâu. Yên tâm

-Nhưng cứ vất anh ấy ở đây sao?

-30 phút nữa nó sẽ tỉnh

Evil nói

Anh không thích con bé quan tâm đến người đàn ông khác đặc biệt là Vũ...

-Tùy Phong anh sao thế?

....Nó hỏi nhưng Evil không trả lời.

Mình đâu có làm gì để anh ta giận phải giận! sao vô lý thế nhỉ

Ryal chán nản lắc đầu

Cô gái này... người đàn ông của mình ghen tức cũng không biết thật không hiểu nổi cô

Ryal lái xe vào dinh cơ của M

Evil chẳng nói chẳng rằng kéo tuột con bé ra khỏi xe

Jim đang tĩa cây gậy đó liền đi lại hỏi

-Cậu chủ đẹp trai của chúng ta làm sao thế? Có vẻ tâm tình không tốt nha

Ryal nhìn theo bóng lưng của hai con người kia thở dài

-Cậu Evil ghen... phu nhân dám quyến luyến người đàn ông khác trước mặt cậu ấy... lần này không biết sống nổi không

-Người lần đầu với mà. Khó trách

Với một sát thủ... tình yêu là gông cùm xiềng xích

Là nắm mồ chôn thân

Là gánh nặng nhọc mùi tang tóc

.....

....là đau là khổ sao người ta cứ lao vào...

Để rồi bật cười ngậy ngô trong đau khổ ngập tràn...

Để rồi nước mắt tràn mi.

-Cậu cũng tìm tình một mối tình mới đi... jame đã không còn hi vọng tình lại rồi

Jim nói, ông thương Ryal..

Ông cũng không muốn thằng nhóc cứ chờ đợi mái con gái ông

Jame đã nằm bất động hơn một năm rồi ...

Cái chết với con bé cũng nhanh thôi...

-Tôi tin có phép màu

Ryal cười gượng gạo

Tình đầu của anh... tình yêu vĩnh cửu của anh chính là Jame... người con gái có chiếc răng khểnh duyên dáng, nét nhí nhảnh yêu kiều

Cô mất ý thức sau vụ tai nạn hơn một năm trước. Tỷ lệ tỉnh lại không còn...

Nhưng anh tin. Với tình yêu của mình... ông trời sẽ cảm động cho cô tỉnh lại...

Evil kéo một mảnh con bé lên phòng ngủ

Cánh cửa phòng đóng rầm một cái khiến nó giật mình

Evil ép nó vào cửa

Đôi mắt trừng phạt thật lạnh lùng

-Trong đầu em chỉ cần có một mình anh là đủ.
-Anh nói gì vậy?
-Không được có ý nghĩa tới bất kỳ tên đàn ông nào
Nó trầm ngâm dương đôi mắt to tròn long lanh nhìn Evil...
Đây là anh ghen sao?
-Tôi không thể
Nó nói... làm sao loại anh trai điên cùng bố đẹp trai ra khỏi đầu được
-Cái gì?
Giọng Evil khản đặc mùi nguy hiểm
-Nói lại
-Những người thân của tôi. Không thể không nghĩ về họ
-Trừ số đó
-....
-Được hay không?
Evil siết chặt eo mảnh
Nó đau... rất đau nha...
Trọc phải tên cầm tjis này bây giờ là không tốt... nên lựa lời lựa lời thì hơn
-Được. Tôi hứa
Nhìn cơ mặt Evil hơi giãn ra nó mới thở phào
-Nhẹ một chút... rất đau. Tôi còn chưa khỏe hẳn
Nó vỗ vỗ vào bàn tay đang đặt trên eo mình
Evil lập tức lới lỏng vòng tay...
Nhìn con bé yếu ớt có vẻ không cam lòng...
Anh ôm nó vào lòng
Gục đầu trên bờ vai xương xương ,khẽ thì cắn vào vành tai tinh sảo... mãi một lúc mới lên tiếng
-Còn đau?
-Một chút...
-Tôi gọi Ryal vào kiểm tra cho em!
Nó lắc đầu
-Không cần! Tôi ổn
Evil “Ừm” một tiếng mệt nhọc
Ôm con bé ngồi lên ghế sofa trong phòng
-Phong! Tôi muốn hỏi anh!
-Sao nào bé con?
Evil yêu chiều nhìn người trong vòng tay
-Tại sao anh tốt với tôi như vậy?

Nó hỏi

Đôi mắt xanh lơ thoáng ngạc nhiên

Nhìn cô bề ngoài thông minh giỏi giang như vậy mà...thực chất lại cũng ngốc nghếch gớm...

Anh tưởng mình đã thể hiện rất rõ ràng rồi chứ

-Còn không hiểu sao cô ngốc? Có kẻ nào tự nhiên cứu một người không quen ? Có kẻ nào ngủ cùng với người mình không thích? Có kẻ nào rảnh rỗi lặn lội tìm người không quen nói nhớ? Em nói xem như vậy là có ý gì?

Nó chớp chớp đôi mắt sáng như sao.

-Anh thích tôi?

-Anh yêu em

Evil sửa lại... nhanh chóng dùng đôi môi nóng bỏng áp chế người kia...

Trần Anh Nguyệt toàn thân run rẩy mềm nhũn trong lòng anh...

Lòng rung động một cách khó tả

Tình yêu!

Thứ men say kì diệu nhất

Chất kích thích gây nghiện từng ngày...

Mang cho con người đủ thứ vị của cuộc đời

Tình yêu

Hoặc đau khổ

....hoặc hạnh phúc

Nước mắt và nụ cười chỉ cách nhau một sợi chỉ...

Anh Nguyệt không hiểu nổi chính mình....

.... nó không còn là chính nó....

Trái tim hoang dại cứ vì người con trai này mà đập liên hồi

Phải chăng....

....yêu????

.....yêu anh sao?????

.....nó... yêu anh sao???????

52. Chap50: Làm Khách Quý

Nó ngẩn ngơ ngây ngốc gọn nỏn trong vòng tay Evil...

Nhìn gò má phần hồng của con bé không tự chủ được có người liền cúi xuống cắn nhẹ một cái

-Đau!... anh... biến thái

Nó nhăn mặt

Evil hơi cười mặc kệ con bé cau có vẫn ôm nó gât gao hơi thở trầm ổn...

Bên con bé... rất bình yên

-Sao anh không hỏi tôi có thích anh không?

Nó thắc mắc, nếu Evil có hỏi bây giờ thì nó cũng chẳng biết trả lời ra sao... nhưng mà!

Vẫn tò mò nha

-Tại sao phải hỏi?

Chân mày Evil hơi nhăn lại

-Anh không muốn biết?

Nó tò mò

-Anh biết mình thích em là đủ. Còn em không thể không thích anh. Vấn đề chỉ là thời gian

Evil lơ đãng nói

-Anh dám chắc?

Nó kinh ngạc, anh ta không cần phô trương như vậy chứ...

Evil lười nhác gật đầu

-Nếu tôi nói không thích...

-Anh sẽ khiến em phải thích

Evil nói. Ngừng một chút anh tiếp lời

-Từ lúc em gặp anh, cuộc đời em đã định gắn liền với anh dù em có chạy đến chân trời góc biển anh cũng tóm bằng được

Nó cả kinh... tên này....tính chiếm hữu còn cao hơn cả bố đẹp trai (hắt xì.... ai nhắc ta vậy? Trần Anh Phong đảo mắt kiểm tìm)

Nó đã hiểu được cảm giác của tôn ngộ không khi bay mãi cũng không thoát khỏi lòng bàn tay phật tổ ...

-.....

-Em hãy ngoan ngoãn trở thành người phụ nữ của anh trở thành chủ mẫu của nơi này...

-Nếu không?

-Anh dù có phải chói , anh cũng chói cả đời em bên cạnh anh. Anh sống em sống anh chết em chết

Trần Anh Nguyệt không biết bây giờ nên kinh sợ hay xúc động

Người này... vừa cho cô rung động vừa để cô sợ.... anh.... chính như vậy...

Giống kiểu vừa đấm vừa xoa.... vừa dọa vừa dỗ

Thật không hiểu nổi

Vũ lắc đầu cho tỉnh hẳn.

Nhìn sảnh không bóng người

Anh chán nản. Hẳn lại bắt em đi rồi...

Nguyệt! Anh phải làm gì để em ở lại?

Nén tiếng thở dài xuống đáy lòng từng bước chân anh nên thật nặng nề

-Con Nguyệt đâu?

Hải Anh cau mày hỏi

Vũ mệt mỏi đáp

-Evil đưa cô ấy đi rồi!

-Cậu tham ngăn thở dài cái gì? Không tự tin vào bản thân cậu đã thất bại một nửa rồi

Hải Anh nói rồi bỏ đi

Con Nguyệt ở chỗ Evil chắc chắn hắn sẽ bảo vệ con bé thật tốt vì hắn là kẻ có bản lĩnh... và hắn sẵn sàng bỏ cả mạng sống của mình để cứu con bé... vì thế anh không hề lo lắng

Vũ thì khác, tên nhóc này càng ngày càng tụt dốc nếu không cho hắn chút ý chí... anh sợ hắn suy sụp mất hết lý trí....

Tình yêu ơi là tình yêu

Người khéo léo mang ánh sáng cho cuộc đời tối tăm của một con người

Lại nhấn tâm hủy hoại sự vui vẻ của một người

Thật bất hạnh siết bao... thật may.... ỉnh vì trong mắt Nha đầu Vương Tuyết ngoài anh ra chẳng ai người đàn ông nào khiến cô rung động

Hải Anh tự thấy mình thật may mắn

Hoàng hôn vàng ruộm ấm áp người nào đó nắm tay nó đi dạo trong hoa viên

Ryal hơi cười

Cuộc đời cậu ấy cũng có lúc thanh bình như vậy sao?

Thật kỳ diệu...

A... rảnh vậy anh nên đi thăm Jame chắc cô cũng nhớ anh rồi

Ryal mỉm cười đi sâu vào căn phòng cuối hành lang

-Tôi khát nước

Nó nắm tay Evil như đứa trẻ con nũng nịu

Evil xoa đầu nó

-Đợi ở đây, anh đi lấy nước

Nó ngoan ngoãn gật đầu.

Căn bản với một người có tỷ vốn liếng công nghệ cao như nó không khó nhận ra nơi này được bao phủ hệ thống laze chỉ cần phát hiện đối tượng khả nghi ngay lập tức sẽ phóng ra tia lửa vô hình đốt cháy hết tất cả cho chúng trở về với cát bụi

-Nước

-Cám ơn!

Nó đỡ cốc nước từ tay Evil uống một ngụm nhỏ

-Lần này anh giữ tôi bao lâu?

-Ý em là sao?

Evil nhúm mày

-Tôi không nhàn rồi.... nhà hàng

-Em muốn sao?

-Tôi muốn bàn giao lại công việc. Tiện thể báo cho Hải Anh tôi bình an

-Được, mai xe dẫn em đi

-Thật?

-Ừm

Evil tiến đến ôm lấy vòng eo nhỏ khê khàng thì thầm

-Tối giờ ăn tối rồi bảo bối

:) :) :)

Trần Anh Nguyệt khó chịu nhìn Evil... cô không phải có thể tự ngồi ghế sao...

-Bất mãn?

-Tôi muốn tự ngồi ghế.... tư thế này... ách muội

-Em vốn là người của anh, không phải ngại vài lần sẽ quen.

Evil thản nhiên nói

-Quen cái shit ý... mặt anh dày vậy... không biết liêm sỉ

Evil nghe những lời mắng hung hăng của nó không những không tức giận còn mỉm cười

-Anh chính là không biết niêm sỉ

Nó kinh hãi nhìn anh... thật không ngờ anh lại thừa nhận

Evil hôn lên hóm cổ trắng ngần để lại trên cổ nó dấu hôn đo đỏ

Nó biết rồi... không nên chọc vào tổ kiến lửa này hấn phát tiết thì người thiệt nhất chính là Trần Anh Nguyệt cô

Thấy Trần Anh Nguyệt đã ngoan ngoãn ngồi trong lòng mình Evil liền hài lòng

Một lúc cả Jim và Ryal đều xuất hiện ngồi đúng vị trí của mình

Nó ngượng ngập nhìn Evil hai gò má đã phớt hồng

-Ăn cơm

Mọi người chẳng ai bảo ai liền động đũa

-Đút cho anh

Evil ra lệnh

Suýt chút Ryal sắc rượu còn Jim cần phải lười....

Trời ơi... nó muốn kiếm cái chỗ nào trốn quá

Tên đàn ông này thật vô sỉ

Ryal và Jim quyết trở thành tượng sáp... chuyên tâm ăn uống

Nó luống cuống đưa thức ăn nên miệng người kia

Evil ôm nó khuôn mặt có vẻ rất thỏa mãn

Hơn 10h tối...

Người nào đó ôm người nào đó đi ngủ

Giống như cây leo nó ôm lấy Evil ngủ ngon lành cành đào một mực biến anh thành chiếc gối ôm cỡ lớn

-Tiểu yêu tinh, đừng nộn xộn không anh sẽ không kiềm chế được mình

-....

Nghe lời cảnh báo nó nằm im ngoan ngoãn .không lâu sau chìm sâu và giấc ngủ

Evil hôn nhẹ lên chán nó khẽ nói

-Người con gái của anh ngủ ngon

\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$

Sớm hôm sau

THIÊN ĐƯỜNG ẨM THỰC

Nó ký một số giấy tờ bàn dao xong định gọi cho Hải Anh nhưng chưa kịp gọi thì bị người tay chụp thuốc mê ngắt đi....

-Tùy... Phong

Môi nó mấp mái...

Zero khựng lại nhìn người trong lòng 1 giây xong liền ổn định tinh thần đưa vị khách quý ra xe

Evil nhúu mày....

Con bé lâu quá... anh đợi quá 15 phút rồi

Chẳng nghĩ thêm người nào đó đẩy cửa bước vào liền đá ngay chiếc điện thoại trên sàn....

Evil nhúu mày... từ không khí sộc vào mũi một mùi thơm nhè nhẹ, ngay lập tức anh nín thở

-Mẹ kiếp... con bé bị bắt rồi

53. Chap51: Cướp Người Về

Chap này tặng bạn @đề cập đến một người dùngHunhThuDiu như Hannie đã hứa

*****.....*****

Nguyệt mơ màng tỉnh dậy.... đôi mắt tím biếc ngạc nhiên

Căn phòng này tràn ngập một màu vàng ấm áp , ánh sáng dịu từ chiếc đèn chùm khiến có cảm giác rất thư thái

Không phải mình bị bắt cóc sao???

Tại sao lại ở trong căn phòng hoa lệ như vậy!

Nó tự hỏi

Nguyệt chống tay xuống tấm đệm êm ái ngồi dậy khuôn mặt thoáng chút mệt mỏi

Cạch

Tiếng mở cửa khiến nó chú ý, người con trai khẽ mỉm cười mái tóc màu tím than ánh lên dưới trong ánh sáng màu vàng ấm khiến anh ta trở nên tuần mị

-Cô đã tỉnh? Có đói không?

Zero ân cần hỏi

Nó nhúu mày nhìn anh chăm chú như tìm kiếm cái gì đó khác biệt con người

-Tại sao lại bắt tôi?

Thanh âm trong trẻo như đi thẳng vào tim Zero khiến nó rung động kịch liệt

Không được rồi

Cô gái này đang khiến anh mất tập trung

....

-Mời em đến đây làm khách thôi cô gái

Zero cười, lơ đãng nhìn vào đôi mắt xinh đẹp kia... đôi mắt màu tím biếc sáng long lanh giống như trong đó cất giữ những vì tinh tú trên bầu trời

Một đôi mắt thật hút hồn...

Mãi một lúc sau anh mới thoát khỏi vòng vây nghịch cảnh rung động do chính mình tạo ra

Trần Anh Nguyệt liếc mắt nhìn tổng thể căn phòng một lượt như phát hiện ra thứ gì đó

Hồ????

Chúa sơn lâm??? Biểu tượng của “G” kẻ đối đầu với Tuyền Phong

Thoáng chốc nó đã hiểu ra vấn đề

-Tôi đoán không lầm thì anh chính là người của” G”?

Haha...

Tiếng cười bật ra từ cổ họng

Thú vị ... rất thú vị

Không ngờ cô bé lại phát hiện sớm như vậy

Cô gái bé nhỏ không biết sợ lại rất tinh ý. Anh thích

-Cô gái bé nhỏ em không sợ?

Zero rất muốn biết cảm nhận lúc này của con bé

Nguyệt cười nhếch môi

-Sợ thì anh thả tôi? Không đúng không? Với lại tạm thời tôi có giá trị lợi dụng anh sẽ không làm hại tôi

Cô bé... càng ngày càng hứng thú với em nha...

-Không hổ danh là ”con gái gió”

-Quá khen, anh nghĩ Tuyền Phong sẽ cứu tôi nên bắt tôi sao?

-Không, ta đưa em tới đây là do chuyện khác... nhưng mà.

...

Ngừng một chút Zero tiếp lời

-Em có nghĩ Evil sẽ tới cứu mình không?

Nó hơi cười nói nhẹ nhàng

-chắc chắn!

-Tại sao lại tự tin vậy?

Zero tò mò

-Anh ấy nói tôi là người phụ nữ của anh ấy.

-Hắn có thể lừa em thì sao? Vì một người phụ nữ mạo hiểm có đáng không?

-Nếu không chắc chắn rằng anh ấy sẽ tới anh sẽ bắt tôi sao?

-Ồ. Đó chỉ là một phần của kế hoạch
 Biểu tình của zero rất không tốt...
 Người con gái của hấn sao?
 Cô ư????
 Không !không!
 -Cô gái em thấy tôi và hấn ai đẹp trai hơn?
 Zero nhũn nhặn hỏi
 Tên này khủng sao tự nhiên hỏi một câu chẳng liên quan đến chủ đề
 Tuy vậy nó vẫn trả lời
 -Mỗi người một vẻ
 -Tôi dịu dàng hơn hay hấn?
 Nó thành thật trả lời
 -Anh
 Khóe môi Zero không tự chủ mà cong lên mãn nguyện
 Người con gái này... anh chăm...
 Nhất quyết giữ cô gái này bên mình để làm vợ
 Zero đưa tay vuốt mái tóc nâu đỏ ánh mắt đầy mê hoặc quyến rũ
 Anh không tin có người phụ nữ nào lại có thể cưỡng lại được sự quyến rũ chết người của anh

 -Ta nên gọi em là gì? Tiểu Nguyệt hay... Nguyệt nhi?
 -Tùy. Chỉ là cách gọi tôi không quan tâm
 Zero cười ôn nhu
 -Nha... ta lại quan tâm đấy . Thôi được ta gọi em là Nguyệt nhi
 -.....
 Zero nâng cằm con bé nên một chút
 Khuôn mặt này thật đáng ghét... khiến người ta mê đắm
 Khó trách Evil - kẻ lạnh lùng với cả đàn bà lại đem lòng si mê em
 -Nguyệt nhi, ta muốn em ở cạnh ta. Em đồng ý?
 -Không!
 Nó rút khoát gạt tay Zero ra
 Zero hơi bất ngờ
 Em không thích ta sao?
 Nhưng hấn rất nhanh chóng định thần trên khuôn mặt tà mị lại hiện nên nụ cười mê đắm
 -Bây giờ không do em quyết định. Ngoan ngoãn ở cạnh ta đi cô bé
 -Nghĩ ra à? Tùy Phong sẽ đến cứu tôi
 Nó khích bác

-Ha... vậy ta sẽ để em xem hấn chết ra sao

Zero gần giọng bỏ ra ngoài. Cánh cửa gỗ đóng mạnh

-....

Trần Anh Nguyệt nhếch môi khinh thường

Nó không phải kẻ ngốc...

Và nó yên lặng không có nghĩa là không phản kháng

Evil triệu tập một lực lượng lớn trang bị đầy đủ vũ khí hạng nặng chuẩn bị tập kích Dinh thự của Zero

Tại sao anh biết là Zero bắt Nguyệt ư?

Vì chỉ có hấn mới dám đối chọi công khai với anh

Hơn nữa... thuốc mê hương là loại đặc chế mà hấn thường dùng

-Cậu Evil. Đã chuẩn bị xong

-Chuẩn bị tiến công

Evil nói

Dù phải tắm máu cả đất nước này anh cũng phải cứu cô thoát ra

-Tấn công!

-Khoan đã....

Jim vội vã ngăn cản đưa điện thoại cho Evil

-Alo

” Tin tôi . Nghe tôi nói... chúng ta có thể cứu con bé mà không cần tổn hao binh lực”

Hải Anh vừa vuốt tóc Tuyết vừa nói

Tuy không có điện thoại nhưng anh em Anh vẫn có thể liên lạc qua thiết bị gắn trên hoa tai của nó...

Trần Anh Nguyệt biết Evil sẽ tức giận mà làm càn nên báo cho Hải Anh ngăn anh lại

Cô có thể tự ra ngoài mà không cần ai trợ giúp

-Jim, Ryal hai người theo tôi đột nhập vào trong. Còn lại rút hết

Người của Trần ra mang đến cho Evil một chiếc khuyên tai nhỏ

-Chủ nhân của chúng tôi nói cậu hãy đeo nó , ấn vào mặt đá trên chiếc khuyên tai cậu sẽ kết nối được với cô chủ

Evil nhếch môi....

Xem ra....bảo bối nhàm chán lại muốn chơi đùa nữa rồi

Thì ra tất cả nằm trong dự đoán của em....

Bảo bối... để xem em đỡ trò gì

54. Chap52: Nàng Tiên Hắc Ám

Trần Anh Nguyệt cười lạnh lùng

Muốn làm khó nó sao? Nghĩ nó quá đơn giản rồi

Muốn thoát khỏi nơi này không khó mà kể có khó thì nó vẫn an toàn thoát ra mà không hề hấn gì

Một nàng tiên xứ trải qua 8 khóa huấn luyện địa ngục...nơi máu hòa với sự tàn nhẫn tạo ra con ngườiNó đã tự mình nhuộm đôi cánh của mình bằng máu tươi....

Bất kể ai ngăn cản bước chân của nó, nó sẵn sàng tước đi mạng sống của họ trong sự đau đớn nhất

Một con người nguy hiểm cộng thêm trí thông minh hơn người muốn giam giữ nó vốn là chuyện không thể xảy ra.

Lý do nó ở lại nơi này đến tận bây giờ là nó muốn chơi đùa cùng phe mạnh thứ 2 hắc đạo do Zero nắm quyền. Trần Anh Nguyệt muốn thử sức với mạng lưới an ninh của tổ chức “G”

Zero đóng lại cánh cửa

Cô gái... em là người đầu tiên chống lại được sức hút mạnh mẽ của anh...

Tuyệt vời!

Chỉ có em mới xứng ở cạnh anh... thiên xứ anh sẽ bẻ gãy đôi cánh kiêu hãnh của em để em đời đời kiếp kiếp ở cạnh anh....

Trên khuôn mặt mê hoặc nụ cười hiện nên thật yêu nghiệt

Evil bật người leo qua bức tường cao hơn 3 mét

Ngay sau là Ryal và Jim. Việc mã hóa hàng phòng ngự của tổ chức đã có ông hoàng công nghệ cao Hải Anh nhúng tay vào

Hải Anh vừa thiết lập một chương trình giả định mang Virut công nghệ mới nhất thả vào mạng an ninh của “G” nhằm che mắt các máy quét giám sát và camera tự động tạo điều kiện cho Evil thâm nhập vào sào huyệt của “G”

Evil đánh mất ra hiệu

Ryal và Jim gật đầu

Theo Evil bao nhiêu năm chỉ cần nhìn hấn nhú mảy một cái cũng biết được ý định của hắn

Jim sẽ hạ những tên đi tuần bên trái còn Ryal sẽ sang bên phải

Qua tai nghe bộ đàm Hải Anh nhìn sơ đồ đường nối của tổ chức chỉ dẫn cho Evil

Nguyệt đi loanh quanh trong phòng...

Chán ngắt...

Có khi nên ra ngoài chơi một chút...

Nụ cười tươi tắn trên khuôn miệng nhỏ nhắn

Nó cầm tay nắm...

Khóa số à?

Thao tác của nó rất nhanh trực tiếp xoay nhẹ tay nắm cửa

Cạch..

Cửa mở....

Đừng hỏi tại sao! Trần Anh Nguyệt rất miễn cảm lúc Zero vào phòng đã xoay qua 4 số này... chỉ cần nghe nó cũng có thể chắc chắn 4 số đó là những số nào

Bước ra hành lang dài...

Đôi chân không tự chủ rẽ về một hướng tùy ý

Những con đường nhiều ngã rẽ hiện ra trước mắt nó...

Đôi mắt tím biếc hiện nên cái nhìn thích thú

Đây chính là biệt thự mê cung mà người trong hắc đạo vẫn thường nhắc đến . phải rồi... phải rồi

Chính là nó....

Nguyệt quan sát kĩ lưỡng từng góc ngách

Chỉ cần chạm nhẹ nơi không cần thiết nó có thể chết bất đắc dĩ ở đây

Đôi chân thon dài nhanh nhẹn bước về phía hành lang bên phải...

Rất nhiều chậu cây xanh và đèn

Bức tranh sư tử phóng đại oai hùng sống động

Nó nhíu mày

....là cửa bí mật ư???

Nó hơi chếch bức tranh sang trái ngay lập tức một mũi tên phóng vọt ra

Nó nhanh nhẹn né sang 1 bên

Quả nhiên có điều kì bí sau bức tranh

Nhìn theo hướng mũi tên nó nhíu môi

Những mũi tên này chỉ đường rất tốt

Bàn tay nhỏ kéo chiếc đèn trên vách từ từ xuống

Bức tranh khổng lồ vì thế mà cũng dần dần được kéo lên mở ra một mật đạo đi xuống lòng đất...

Hải Anh nhíu mày

Tuyệt nhãn mặt nói qua bộ đàm truyền tin...

-Cậu Evil... con bé đang duy chuyển

Phía bên kia Evil không đáp lại anh đưa tay bấm vào mặt đá trên chiếc khuyên tai kết nối liên lạc với nó

Chiếc khuyên tai rung nhẹ

Nó nhíu mày sờ lên tai tiếp nhận kết nối

-Anh hai

-Bảo bối em đang ở đâu?

Nó xúng người lại... tìm đập lệch một nhịp...

Anh... đã đến!

Zero nhíu mày nhìn thân ảnh đang thất thần trong màn ảnh...

Sao thế nhỉ? Cô gái... em lo sợ chẳng?

-Tôi ổn. Anh...

-Đã trong biệt thự

-Bị lạc?.

-Không biết

-bao nhiêu người theo?

-2

-Cho họ ra... nơi này rất phức tạp cảnh đông càng dễ bị phân tán

-Được

-Nghe tôi. Miêu tả chỗ anh đứng.

-Cạnh một đài phun nước trong nhà

-Đừng chạm vào bất kỳ thứ gì... bảo họ đi theo đầu sư tử.

-Bảo bối

-Đợi tôi... tôi còn đang dạo một vòng mê cung

....

Evil ra lệnh bắt Jim và Ryal ra ngoài và phải làm theo chỉ thị của nó...

Hải Anh tiếp tục chỉ đường thông qua hệ thống camera của tổ chức

Evil bật người nhẹ nhàng áp sát cánh cửa đôi mắt tinh anh nhìn chú mục vào hai tên đi tuần

Con mồi xa sẩy 1 giây lấp tức... một thân ảnh nhanh nhẹn như báo dưng mãnh như hổ lao đến dùng một cước đạp gãy lưng tên thứ nhất , hấn chưa kịp la một tiếng liền chết không nhắm mắt

Tên thứ 2 vừa quay lại liền bị mũi dao găm chọc thủng yết hầu

Máu tuôn ra như suối...

Tên thứ 2 ngã xuống với đôi mắt trợn ngược

Trần Anh Nguyệt vừa bước được 7 bước liền bị một khẩu súng dí vào gáy

-Đứng yên!

Nó từ từ quay lại đối diện với tên kia khiến hấn kinh ngạc...

Trong phút lơ là

Khẩu súng bị Trần Anh Nguyệt đá bay.... thân ảnh nhẹ như bay lên

Tà áo màu trắng nhẹ nhàng uốn lượn khiến nó trông giống nàng tiên xinh đẹp

Nhanh như cắt... bóng thiên thần đã ở ngay sau tên đó hai tay thon dài đặt hai bên quai hàm và....

Rắc!

Hấn từ từ ngã xuống

Chết mà không biết tại sao mình chết

....

Zero không ngờ...

Khi xuống tay...

Nàng tiên này lại lạnh lùng tàn nhẫn như vậy

Khuôn mặt danh mãnh , ngang bướng dễ thương đã biến mất thay vào đó là khuôn mặt lãnh cảm ,xuống tay không khoan nhượng của một sát thủ...

Được...

Cô gái.... rất tuyệt ... nàng tiên hắc ám của ta...

Nàng là của ta... của mình ta

Sorry mọi người hôm qua có chút sự cố nên giờ mình mới đăng được chap mới...

55. Chap53: Láo Loạn Tổ Chức ” G”

Yêu là cùng nhau đi trên một con đường

Là cùng nắm tay đến bến bờ hạnh phúc

Là chung một nỗi đau...

Là cùng nhau vượt bao khó khăn

Có em bên cạnh đời anh ngập ánh nắng ấm áp

Mất em...

....cuộc đời anh không còn ý nghĩa....

Mất em trái tim anh đau đớn lụi tàn

Chúa trời đưa anh xuống nhân gian là để ở cạnh em...

Trần Anh Nguyệt ngược mắt nhìn lên chiếc camera mini nhếch môi cười

Giống như đang thách thức người đang theo dõi

Nó không phá hủy hệ thống camera vì nó muốn cho Zero thấy... nó chọc thủng mạng lưới mê cung huyền thoại như thế nào

Một lực lượng lớn tay chân ủa ào bắt nó... nhưng không dễ nó đã chính thức khởi động trò chơi mèo đuổi chuột

Evil nhìn đoàn người tấp tểnh chạy đi đoán chắc đang đi bắt con bé liền một mạch bám theo.

Con bé đang bị thương khó có thể chống lại nhiều người như thế

Vương Tuyết đặt đĩa hoa quả lên bàn

-Anh con bé định phá hủy mạng lưới bảo mật của “G”

-Chắc vậy...nó luôn muốn làm điều đó

Hải Anh trầm ngâm.

Tính của Nguyệt anh hiểu....chắc chắn muốn thử sức với những thứ người ta nói là không thể....

Nó vừa đi vừa tháo băng trên tay. Đôi tay thon dài hoàn toàn lạnh lẽo

Vài kẻ lao tới xin chết, Trần Anh Nguyệt không nhân nhượng xuống tay hạ thủ

Kỹ thuật dùng súng điều luyện bách phát bách trúng

1 viên xuyên tim...

Thiên xứ địa ngục lạnh lùng vô tình...

-Phòng điều khiển ở đâu?

Nó hỏi

Tên kia mặt mày trắng bệch nhìn thiên xứ hóa nữ quỷ... nhưng hắn không nói...

Máu trong người nó sôi lên

Pằng... một phát tiến đưa

Quay người trở lại hướng máy quay và...

Pằng....

Chiếc máy quay rơi rụng lẫn lóc trên sàn đá hoa cương

Zero nhú mày ra lệnh chiêu hồi bắt bằng được con bé

Hắn đã đánh giá thấp năng lực của nó quá chủ quan vì nghĩ nó chỉ là một đứa con gái

Bên tai truyền đến giọng nói trầm ổn quen thuộc

“Em ở đâu?”

Đôi mắt sáng ngời bỗng nhiên vụt qua một tia nhìn lo lắng

-Mau ra khỏi đây, tôi có thể tự lo được. Sơ đồ theo máy quay sẽ bị vô hiệu hóa trong ít phút nữa mong là anh không bị lạc trong cái mê cung này

“ANH đang tới. ”

Evil không để ý, anh muốn ở cách con bé đủ sống ...dù chết....

Dù ở thiên đường hay địa ngục

Nơi đâu có con bé nơi đó có anh

Sống chết bên nhau không rời

-Chủ tử.... mạng lưới an ninh bị thả virus...

-Loại trừ ngay, củng cố lại rào cản ngăn chặn việc thông tin rò rỉ ra ngoài

-Cậu chủ... phát hiện Evil xâm nhập vào biệt thự

Kin hốt hải chạy vào. Mồ hôi trên trán vã ra trông anh thật khổ sở

Zero nhếch môi

-Truy lùng.... giết!

Số lượng tay sai của Zero đổ dồn đến biệt thự truy tìm

Nguyệt nhận ra có rất nhiều tiếng bước chân vội vàng

Có bao giờ hành tung của Phong bị phát hiện?

Hải Anh nhấn mặt hai bàn tay bấm thoăn thoắt trên bàn phím

Tín hiệu bị bài xích, nhập nhằng trên màn hình máy tính

Rõ ràng đã có sự can thiệp của chuyên gia. Số virus công nghệ đang yếu dần....

Trần Anh Nguyệt vội vã chuyển hướng

Evil nhờ thân thủ tránh đi tránh lại giết bao nhiêu huynh đệ trong G

Máu chảy lênh láng ác quỷ hiện thân

Sát khí tỏa ra từ người anh cao ngút ngàn

Gặp người giết người gặp quỷ giết quỷ không hề có một chút nhân từ

Bước chân anh dẫm đạp lên các xác chết ngổn ngang
Màn mưa đạn phía trước khiến anh lùi lại ẩn nấu bên một góc khuất...
Thâm ảnh màu trắng lướt qua nhanh nhẹn...
Dù đạn có bắn ở góc độ nào con bé cũng có thể lách qua
Khẩu súng trên tay cứ như thể bắn ra loạt đạn kinh thiên yểm trợ cho người phía trước
Thiên thần xa ngã....
Thiên xứ địa ngục.....
Nhìn thấy con bé bình an, Evil nhẹ cả lòng
Bên ngoài mọi người sốt ruột đứng ngồi không yên
Tín hiệu bình an mà Nguyệt phát ra khiến Hải Anh nhẹ cả lòng
Nguyệt nhanh chóng nắm tay Evil chạy vào một phòng trống....
Zero vừa đuổi tới liền cùng đám đàn em xông vào nhưng kỳ lạ trong phòng không có một ai....
-Lục soát
Zero ra lệnh
Cô gái... giỏi lắm... dám láo loạn nơi này...
Hừm... để ta bắt được em chết chắc
Từ sau bức rèm một tiếng choang phát ra đầy thu hút
Đám người kia ngay lập tức lao ra xem xét
Bóng hai con người thoát cái mắt hút trong bóng tối
Zero tức giận, lệnh truyền xuống đóng lại tất cả cửa ra vào
Evil và Nguyệt cùng lao lên mở đường máu thoát ra ngoài
Pằng....
Tiếng đạn xé rách không gian lao vun vút về phía nó
Evil nhào tới ôm chắn cho con bé chỉ nhích một chút để viên đạn không găm vài tim mặc kệ nó xuyên vào da thịt....
Nhanh chóng kéo nó còn chưa định thần thoát ra ngoài
Zero tức giận bắn liền 2 phát vào đầu tên đàn em
Pằngpằng
-Ai cho phép mày bắn cô ấy
Kitttttttt....
Chiếc BMW thẳng phanh ngay cạnh hai người
Evil ngay lập tức kéo con bé vào trong xe....
Chiếc xe rồ ga chạy như điên trên đường bỏ xa đám đàn em của Zero
Jim và Ryal cũng mau chóng đuổi theo
Nguyệt ngạc nhiên nhìn Vũ... đang chăm chú lái xe khuôn mặt lạnh lùng không cảm xúc....
Evil dựa vào người nó... khuôn mặt trắng bệch do mất máu....

Nó sợ hãi nhìn anh...

-Bệnh viện.... mau đưa anh ấy tới bệnh viện

56. Chap54: Có Những Thứ Được Gọi Là Hi Sinh

Chiếc BMW phóng hết tốc lực đến bệnh viện gần nhất

Mồ hôi túa ra lăn dài trên khuôn mặt người con trai bên cạnh

Sống mũi Nguyệt cay cay...trong cổ bật ra tiếng nấc nhẹ nhẹ.

Trái tim bé nhỏ quặn lên những hồi đau đớn

Nhìn lòng bàn tay tràn ra đầy máu đỏ...

Máu của anh.....

Máu của kẻ tàn bạo nhưng hết mực yêu nó.

Kẻ không quản gian truân lao đầu vào trốn hiểm nguy hi sinh cả mạng sống để bảo vệ trở che cho nó

Bàn tay ai đó nắm chặt bàn tay nó

-Anh ổn

Evil thì thào

Anh không muốn con bé lo lắng

Không muốn nó rơi một giọt nước mắt nào. Mặc dù anh rất vui khi nó khóc là vì anh

Hai trái tim ở hai cơ thể khác nhau nhưng lại chung nhịp đập chung sự rung động yêu thương

Vũ chớp mắt một giọt nước mắt tràn ra từ khóe mi khô cạn...

Anh cũng đau... một vết thương sâu hắm ở trong tim...

Anh hiểu hai người đó yêu nhau thật lòng... hiểu được

Trong trái tim người kia con bé quan trọng tới mức nào....

Hắn...

Kẻ anh vẫn coi là không có tim nay lại đem cả tính mạng đùa bỡn với thần chết chỉ mong cứu sống người con gái đó

Chiếc băng ca đưa Evil vào trong

Ryal túm cổ vị bác sĩ trẻ

-Đưa đồ tiết trùng cho tôi.

-Anh... nhưng anh....tôi không thể.... anh... bình tĩnh

Vị bác sĩ lắp bắp

-Nếu cậu ấy chết tôi sẽ xóa sổ cái bệnh viện này

-Đưa đồ cho anh ta... đưa cho anh ta đi

Nó nói

Vị bác sĩ nhìn nó gật đầu, đây là một trong những chi nhánh của bệnh viện đa khoa của Tuyết

Ryal nhanh chóng mặc đồ

Evil mất nhiều máu quá vết thương cũ cũng chưa lành nay lại thêm vết thương nữa...

Bên ngoài phòng phẫu thuật Nguyệt đứng trơ mắt nhìn cái đèn báo màu đỏ sáng chói

Lòng nó cồn cào đau đớn

-Đừng lo. Hắn không sao đâu

Vũ xoa đầu nó

-Anh...

Nguyệt òa khóc ôm lấy Vũ. Cô cần một bờ vai, cô cần một cái ôm an ủi

Kìm nén... quá lâu nay khóc thỏa thích

-Anh ý... đau... em....

Nó nói không thành câu những tiếng nấc nghẹn ngào bật ra trong cổ họng như đâm dao vào tim Vũ

-Đừng khóc, hắn không dễ dàng chết như vậy đâu. Em hãy bình tĩnh

-....

Nó vẫn nức nở trong lòng Vũ .

Anh muốn giữ mãi khoảng ký ức này... mãi mãi giữ người con gái này trong vòng tay vui vầy

Anh hiểu cô chỉ muốn coi anh là anh trai...một người cho cô chia sẻ vui buồn chứ không phải một người cho cô điếm tựa

Trái tim của cô không hề rung động trước anh...

Vậy... tình cảm này... anh giữ gìn anh vậy

-Bình tĩnh chưa?

Vũ hỏi

Nó gạt nước mắt mỉm cười cho anh an lòng

-Cô bé. Tin cậu chủ đi cậu chủ rất mạnh mẽ, cậu ấy sẽ không bỏ cô lại một mình đâu

Jim nói. Phong ba bão táp khó khăn nào Evil cũng có thể vượt qua ông tin ý trí chiến đấu của cậu ấy

Con người đã khiến ông gục ngã từ cái nhìn đầu tiên

Mọi người cùng nuôi một niềm tin

Vũ ngồi cạnh nó, nhìn con bé thật kỹ

-Anh rất yêu em

Nó nhìn Vũ ngơ ngẩn

Dù đã biết từ lâu nhưng khi nghe anh chính miệng nói ra nó lại có cảm giác nghẹn ngào như thế

Cảm giác đau đớn vì không thể đáp trả tình cảm sâu đậm của anh... anh là người tốt... tại sao lại...yêu nó

Vũ mỉm cười

-Đừng lo, anh hiểu chúng ta không thuộc về nhau. Anh biết anh không phải là người trong trái tim em. Chỉ là người có khuôn mặt giống .

-Anh...

-Anh nói không phải để em áy náy hay gì đó. Anh chỉ muốn mình không phải hối hận vì chưa kịp nói những lời này

-.....

-Hắn có thể vì em mà không màng cả mạng sống, hắn có thể không phải một người tốt nhưng là một chỗ dựa tốt . anh tin vậy....

-.....

-Nói ra được làm anh nhẹ lòng lắm

-Cám ơn vì đã hiểu cho tôi

Nó cảm động nói

.....

....

...

Cạch

Cửa phòng hé mở

Ryal bước ra với dáng vẻ mệt mỏi

-Sao rồi ?

Nó chạy tới bám lấy tay anh hỏi

-Cậu chủ không sao nhưng tôi thì có sao đấy. Mẹ kiếp hú hồn... viên đạn các tim có 2mini

-...

Nó thở phào nhẹ nhõm

May quá anh không sao rồi

-Một chút nữa hết thuốc mê cậu ấy sẽ tỉnh cô vào với cậu chủ đi. Tôi phải nghỉ chút đã

Ryal nói

Nó gật đầu

Vũ mỉm cười nhìn theo nó... qua lớp kính anh nhìn người anh của mình

Hắn thật may mắn vì có em dành trọn vẹn một trái tim

Kẻ bất hạnh như anh đành giữ lại những mảnh vỡ trong trái tim thủy tinh

...Mẹ ơi con làm đúng phải không?

Vũ trầm hồi...

57. Chap55: Bình Yên

Jim thay mặt Evil hạ lệnh chuẩn bị vũ khí đạn dược dùng đội quân tinh nhuệ nhất đánh thẳng vào dinh cơ của “G”

Dám cướp người phụ nữ của chủ nhân cìn đã thương chủ nhân của họ người của M nhất quyết xóa sổ không để lại một mầm mống nào của G trên cõi đời này

Trong một đêm

Hơn 30000 sát thủ tinh nhuệ vượt qua sự sát hạch huấn luyện nghiêm khắc một chọi một trăm từ khắp nơi trên thế giới đổ về Ngục Quỷ Ám sẵn sàng chờ lệnh xuất quân hạ bệ G

Vũ trở về nhà

Anh biết...

Sắp tới gió sẽ nổi nên mạnh lắm

-Đi đâu giờ mới về?

Ông Khánh hỏi trên khuôn mặt già nua khẽ nheo lại

-Con đưa Evil tới viện hấn bị thương

Những nếp nhăn trên mặt ông Khánh sâu hơn trong lòng đau nhói...

Hấn vẫn là con ông

Vẫn là máu mủ

Là khúc ruột của ông... đau chứ...

Nhìn cha Vũ hiểu

Ông ngoài miệng mắng chửi hấn ghét bỏ hấn xỉ nhục hấn nhưng trong lòng luôn lo lắng cho hấn , lo cho đứa con không bao giờ nghe lời của mình

-Hấn ổn rồi. Anh Nguyệt đang ở cùng hấn ba đừng lo. Con hơi mệt nên, con xin phép lên phòng nghỉ

-Ừm

Ông Khánh ậm ừ...

Chuyện là như thế nào... tại sao con bé lại ở đó cùng Evil chẳng phải nó đang quen Vũ sao?

Bỗng nhiên ông nhớ lại lời Evil nói...

Hấn về lấy lại những gì thuộc về hấn... bao gồm cả con bé...

Còn Vũ?

Thằng con này của ông chịu nùi một bước sao?

Vũ cam tâm tình nguyện buông tay con bé sao?

Sao lại thế này có phải ông đã sai rồi không?

Quyết định sai lầm để giờ con ông đau khổ...

Giọt nước mắt nắn dài trên gò má người đàn ông ấy

Hải Anh hôn nhẹ lên trán vợ bé bỏng vuốt ve mái tóc mềm mượt yêu kiều

-Anh...

Tuyệt mắt nhắm mắt mở nhìn anh

-Tĩnh rồi sao? Còn sớm ngủ thêm một chút

Hải Anh ôn nhu nói

-Cưng chiều em quá em sẽ hư mất

Tuyệt nép vào nòng ngực người kia thì ào

Hải Anh bật cười thành tiếng nên tiếng cưng nựng cô vợ bé nhỏ

-Không chiều em thì chiều ai hả vợ ngốc

-Em lo cho Nguyệt quá!

-Không cần lo lắng. Nó đang ở cạnh người đàn ông của nó. Sáng mai chúng ta tới thăm tiện thể cùng Tỳ Phong bàn thêm một số chuyện

-Chuyện gì vậy anh???

Tuyết nhú mày

Anh và Tỳ Phong thì có thể có chuyện gì được cơ chứ....

Chẳng lẽ anh định giả mạo muội muội yêu quý cho hắn sao?

-Zero dám cướp người của M , đã thương chủ nhân M . Vợ yêu của anh em nói xem chúng ta có nên ra tay không? Hắn dám bắt cóc em gái bảo bối của chúng ta anh có thể không tìm người trả lại hậu lễ cho Zero?

-Lão đại. Ông xã... anh nghĩ thật chu toàn

-Nha đầu. Dẻo miệng gớm

Bệnh viện 1h28 phút sáng

Evil nhú mày tỉnh dậy

Nhìn bảo bối ngủ mệt bên cạnh... khuôn mặt nhỏ nhắn hình như rất mệt mỏi nhưng bàn tay lại nhỏ nhắn nắm chặt tay anh không buông

Cô gái nhỏ này... thật quá ngốc nghếch mà

Vết thương lại rộ lên một cơn đau nhẹ trấn động đến cả hô hấp

Nhưng mà... anh vẫn rất vui...

Cạch...

-Cậu...

Jim bước vào

Suyt

Evil đặt tay lên miệng ra hiệu. Anh không muốn làm cho bảo bối giật mình

Jim gật đầu bước ra khép cửa lại

Nhưng mà anh hình như đã quên mất một việc

Cô gái của anh... rất nhạy cảm với tiếng động nha.

Nguyệt mở mắt...

Đôi mắt tím rung rung ngập nước mắt...

-Tỉnh rồi sao?

Nước mắt tràn ra nơi khóe mắt

Nguyệt òa khóc ôm trầm lấy Evil...

Tuy hơi đau khi con bé chạm vào vết thương nhưng mà Evil vẫn cười, khuôn mặt anh tràn đầy hạnh phúc

Tình yêu có thể thay đổi tất cả

Từ một người loi chơi chỉ biết chơi bời như Khả Viễn nay lại ngoan ngoãn nghe lời My

Một kẻ chỉ biết công việc như Hải Anh cũng dẹp bỏ tất cả để yêu thương Vương Tuyết

Hay như Vũ... một hoa hoa công tử hết mực ăn chơi cũng si mê một lòng chung thủy

Một kẻ tim bằng bằng như Evil nay cũng bán mạng vì không quản hi sinh vì tình yêu
Hay như Ryal... mãi tin vào kỳ tích một ngày nào đó Jame sẽ tỉnh dậy
Tình yêu
Khao khát và mãnh liệt
Bùng lên vị của đời người
Evil đưa tay lau nước mắt cho con bé rồi nói
-Đừng khóc. Anh không thích nước mắt
-Đừng bao giờ làm như thế nữa
Nó nói
-Cho dù có lặp lại cả nghìn lần anh vẫn làm thế. Anh thà để mình chịu tổn thương còn hơn để em chịu đau đớn
-Đồ ngốc
Nguyệt khẽ mắng...
Evil ôm con bé trong lòng. Chỉ ở bên con bé anh mới thấy cuộc đời này đáng để sống
Nó vùi vào ngực anh...
Người đàn ông ngốc... đại ngu ngốc lại khiến cô ngây ngất
Giá như...
Cuộc sống như thế này mãi. Ở trong vòng tay của anh tận hưởng sự bình yên được anh yêu chiều lo lắng
Thật là hạnh phúc

58. Chap56: Kẻ Hoạch Trả Đũa

Nguyệt dựa vào lồng ngực Evil đưa ánh mắt ra ngoài cửa sổ
Trăng lên tròn và sáng quá....
Evil vuốt nhẹ mái tóc màu nâu đỏ ánh mắt anh dịu dàng nhìn bảo bối của anh.... nhìn người con gái trái tim anh luôn hướng về
Hai bàn tay... một lớn một nhỏ đan chặt vào nhau như lời thề mãi không tách rời...như minh chứng ột tình yêu bất diệt
-Bảo Bối em còn nhớ hồi nhỏ học ở trường mẫu giáo không? Đứa trẻ bị trêu chọc là thằng ngoại quốc ý
Evil tự dưng khơi lại chuyện
Nguyệt nhú mày....
Chẳng lẽ là...anh sao?
-Không phải nghi ngờ. Anh chính là thằng bé đó nha.... ngày đó em chuyển đi anh vẫn luôn không ngừng tìm kiếm
-Trái đất tròn chúng ta cho đến cuối cùng vẫn gặp lại nhau phải không anh?
-Cuộc đời em định sẵn là phải thuộc về anh

Evil cúi sát mặt xuống nhìn nó

Nguyệt hai má ửng xuân hồng ngại ngùng theo phản ứng tự nhiên đẩy Evil ra

-A.... đau...

Nhìn khuôn mặt nhăn nhó khó chịu của người nào đó ai đấy hoảng sợ vội vàng hỏi han

-Đau lắm hả? Em...em...em đi tìm bác sĩ

Nó luống cuống. Lo lắng định chạy

Evil nắm lấy tay con bé kéo lại . Trần Anh Nguyệt theo đà dựa vào ngực Evil, nó sợ đụng vào vết thương của anh nên không dám vùng vẫy

-Đừng đi . Anh không muốn em buông tay anh

-Ồngốc.

Nguyệt xúc động

Nước mắt từ khóe mắt nó rơi ra lăn dài trên gò má

-Anh còn đau không?

-

Evil lắc đầu từ cầm lên đầu con bé...

Đôi mắt nhắm nghiền cảm nhận sự ấm áp từ người nó

Đã từ rất lâu anh muốn như vậy được sống bên con bé, được yêu thương nó....

-Em yêu anh chứ?

-Anh đã có câu trả lời sao còn hỏi

Nguyệt mỉm cười nghịch ngợm vẽ những vòng tròn vô nghĩa trong lòng bàn tay to lớn của Evil

-Anh muốn nghe.

Evil nhẹ nhàng dẫn dụ

-Em yêu anh

-Nói lại... anh muốn nghe

Evil kích động nói

-Em yêu anh... em yêu anh... rất yêu anh... đồ ngốc...đại ngu ngốc...

Nguyệt ngồi thẳng dậy nhìn sâu vào đôi mắt màu xanh lơ êm đềm

Âm thanh trong trẻo rót vào tai khiến Evil sung sướng vô cùng . Trái tim ngập tràn rung động

Tận sâu trong lòng anh tràn ngập hạnh phúc

Anh yêu con bé đến chết.....

Evil kích động ôm chặt con bé trong vòng tay....

Số phận cho em gặp anh...

Định mệnh cho anh tìm thấy em

Tình yêu buộc chặt hai chúng ta lại với nhau

Hi sinh khiến ta gần bên nhau....

Nguyệt ngả đầu lên vai anh

...tận hưởng sự yêu thương anh dành cho

Cả cuộc đời nó cần anh là đủ. Sống chết bên nhau không rời....

Anh là máu

Em là tim....

Evil... tách nó ra khỏi người mình chậm chạp ngậm lấy đôi môi quyến rũ chậm chạp dây dưa

Cạch....

-Ách... mình vô nhầm phòng bệnh rồi vợ ơi

Hải Anh nhanh chóng kéo vợ bé nhỏ ra ngoài chánh vợ bé nhỏ nhìn thấy cảnh 18+

Cơ mà....

Đúng phòng đấy chứ.... mình đâu bị quáng gà mà nhìn nhầm....

A..... thằng đó....ăn đậu hũ bảo bối nhà mình.....

Tức chết anh rồi

.....

Trần Hải Anh tức giận quay lại đạp tung cửa bước vào

-Thằng kia... buông em gái ta ra ngay....

Evil ăn không lo sẽ không dễ dàng buông nó ra

Trần Anh Nguyệt mặt mày như tôm luộc... muốn đẩy anh ra nhưng lại sợ chạm vào vết thương làm anh đau....

Mà anh đau nó cũng đau nha

-Thằng này... mày...mày....

-Anh....

Tuyết kéo anh lại

-Sao lại ngăn anh...anh phải dạy cho thằng đó một trận...

Một lúc sau khi đã thỏa mãn cơn đói có người mới thả nó ra

Hải Anh tính tấn cho Evil một trận. Dù cho hẳn là ai đụng tới em gái anh anh giết hết

Nhưng mà nhìn thấy em gái hơi thở bất ổn nằm trong lòng Evil Hải Anh mềm như bún...

Hai mắt gườm gườm nhìn Evil cảnh cáo

-Tìm tôi có chuyện gì?

-Hừm. Ăn nói không biết trên dưới.

-....

-Anh ấy muốn giúp cậu góp sức đánh bật G

-Vậy phần thông tin của họ nhờ anh.

-Có vậy chứ.

Hải Anh nói

Evil làm sao tha thứ cho kẻ dám bắt cóc người con gái anh yêu hơn mạng

Hừm.... đầu tiên phải đánh đòn phủ đầu các công ty mà G đầu tư

Tiếp theo là vũ khí chúng vận chuyển
Tiếp theo tiến công trực tiếp đánh cho chúng mất đường về quê

59. Chap57:đường Cùng

Thả lòng theo gió cho nỗi nhớ vơi đi
Gửi nắng nỗi niềm yêu thương em cháy bỏng
Giấu trong mây cho bầu trời phủ một màu đen buồn bã.
Tan trong mưa niềm đau và nước mắt
Rời bỏ em anh chết đi một nửa
Cười hay khóc chỉ một biểu cảm này...
Anh yêu em phút đầu ngây dại
Trái tim thương em nghị lực phi thường
Cảm phục em có tình yêu bất diệt
Lúc dại khờ lúc ngốc nghếch thơ ngây
Trải lòng anh cho gió với mây....
Đêm nỗi đau xa em giam cầm trong nước mắt của trời mây
Nơi này...
Trái tim anh vẫn ở đây... yêu em đến cả khi chết đi rồi
Vũ ngược mặt lên nhìn bầu trời cao vời vợi...
Có gì đau bằng yêu một người tha thiết mà không thể nhận được chút hồi đáp...
Nhưng mà anh sẽ không vì như vậy mà từ bỏ
Nguyệt không yêu anh nhưng anh có thể yêu con bé...
Tình yêu đơn phương ngốc nghếch dại khờ... nhưng mà chính nó cho anh thêm sức mạnh... anh có thể không
gục ngã... bởi vì anh muốn tiếp tục nhìn thấy nụ cười của con bé....
Được nhìn con bé hạnh phúc. Như vậy với anh là quá đủ rồi
Trên môi Vũ nở nụ cười chua chát...
....anh chấp nhận là người đứng sau hướng anh mắt về phía con bé....

...Zero đập tay xuống bàn trên trán nổi cả gân xanh. Khuôn mặt yêu mị biến dạng đáng sợ
Evil... mẹ kiếp
Hắn dám cướp hàng... còn báo tin cho bọn cớm bắt người của anh...
Chưa hết... còn sai sát thủ đột nhập trại giam giết người nguy tạo hiện trường để đổ tội cho anh giết người
bị đầu mối
Trên thị trường các công ty con thuộc sự kiểm soát của anh giá cổ phần đều sụt giảm nghiêm trọng
Còn có rất nhiều công ty đang thu mua cổ phần....

Evil... muốn dẫn anh vào đường cùng sao?

Kin vội vã chạy vào

-Cậu chủ... kho số 7 bị thả bom nổ hết rồi

-Cái gì?

Zero không dám tin...kho số 7 là nơi bí mật anh cho xây dựng tận ngoài đảo hoang để chế tạo vũ khí tại sao Evil biết....????

Hắn làm sao có thể biết????

Hắn đang bố cáo với hắc đạo sẽ hủy diệt anh sao????

Một lúc sau vài đường chủ chạy vào....

Nơi của họ đều bị sát thủ ám đến thăm hỏi còn trực tiếp được đón tiếp Ryal và Jim... mọi thông tin về chính trị xã hội, các thông tin quan trọng về danh sách đen và tổ chức đều bị đánh cắp

&*&*&*&

Evil ôm Nguyệt trong lòng lười biếng thì cầm lên vai bảo bối nhìn con bé xem tài liệu

-Có phải đã nặng tay quá? Liên lụy rất nhiều người nha

Nguyệt nói

-Em còn nói đỡ cho hắn sao? Hay em có tình ý với hắn?

-Không có !

Nó nói

-Em dám có sao? Hừm... hắn dám bắt cóc em, có ý đồ với em như vậy còn nhẹ

-Anh đó...

Nó bật cười...

Cái này được gọi là ghen tuông trong truyền thuyết sao????

Thật là đáng sợ a...

Người yêu này cũng bá đạo quá đi

-Anh cũng chướng mắt lâu rồi. Chẳng qua chưa có cơ hội...lần này hắn dám bắt người của “M” coi như tự tìm đường chết

-Em đâu phải!

Nó nhớ rất rõ nha... chưa từng gia nhập tổ chức

-Em là vợ anh. Là phu nhân, là chủ mẫu của “M” em nói xem.

-Ai là vợ của anh? Đừng có nhận vợ

Nó bấu môi nhìn anh

Evil hôn nhẹ nên môi nó xong bá đạo lên tiếng

-Em. Chính em chỉ mình em xứng đáng

Trong lúc cô nàng còn đang ngơ ngác anh nong vào ngón áp út của nó chiếc nhẫn

-Nhẫn Bảo Trâm chọn cho vợ.... anh trao lại cho em đời đời kiếp kiếp không cho phép em tháo ra

Nguyệt nhìn chiếc nhẫn có gắn một viên kim cương lớn được trang trí tinh xảo lấp lánh vô cùng đẹp vô cùng

Đôi mắt tím biếc xúc động nước mắt chảy dài trên gò má xinh đẹp

-Đứa ngốc... khóc gì mà khóc... em khóc anh đau lòng lắm vợ ạ.

-....

Nó vùi vào ngực anh nức nở

-Ngốc! Em khóc... anh thấy mình vô dụng lắm, vô dụng vì không làm em hạnh phúc mà lại khóc như vậy

-Đồ thần kinh. Người ta là vì anh nên hạnh phúc phát khóc đấy

Nó nói, hai má đỏ bừng

Evil hôn lên trán

Mí mắt.... gò má...

Say đắm trên đôi môi ngọt ngào..

Rất lâu sau mới trượt xuống hôn cái cổ trắng ngần...

Bàn tay luồn lách sau lớp áo mỏng...đặt nên nơi đầy đặn nhất

-Anh...!

Nguyệt run rẩy nhìn Evil, đôi mắt như tạo thêm lửa đốt cháy từng tế bào trên người anh...thật chịu không nổi muốn ăn sạch người con gái dưới thân mình

-Tiếp tục?

Evil cất giọng khàn đặc

-Em sợ...

-Đừng sợ. Tin anh!

Con sói đã thành công khi dẫn dụ con thỏ... nụ hôn nồng đượm khiến nhiệt độ căn phòng tăng vọt

Đêm ấy.... không biết trải qua bao nhiêu lần nhưng mà nghe “giang hồ đồn ” rằng Anh Nguyệt của chúng ta không rời được giường

^o^

_

Tổ chức G hỗn loạn kẻ chạy trốn

Người chống chọi

Thống lĩnh lâm vào đường cùng...

Dinh cơ đồ sộ sau một đêm trở thành đồng đổ nát

Máu chảy thành sông

Xác người ngổn ngang khắp nơi

Thông tin tổ chức hối lộ các quan chức cấp cao , buôn bán vũ khí và ma túy, bán gái cho các ổ chứa.... rửa tiền, làm ăn phi pháp liên một lúc bị tung ra khỏi đề cập cũng đoán được đây là sản phẩm do ai làm ra...

Món quà “nhỏ nhỏ” của Trần thiếu chứ ai...

Zero... sau một đêm mất trắng toàn bộ sự nghiệp, quyền lực

Bị cả cảnh sát quốc tế lẫn sát thủ truy lùng

Hắn... như một con chó hoang bị dồn vào đường cùng...

Bế tắc không nổi thoát

60. Chap58: Thuyết Phục Anh Vợ

Sáng hôm sau...

Có một người ngồi ngóng một người!

Thân làm anh trai Hải Anh có trách nhiệm và nghĩa vụ bảo vệ em gái bảo bối theo sự giao phó ủy thác của cha và mẹ

Mà anh đợi cả sáng nay chưa thấy em gái anh xuống ăn sáng...

Nó bảo chăm sóc cho tên nhóc kia... không lẽ bị hấn đỡ trò rồi sao????

Vừa đúng lúc đó Evil bước xuống lầu...

Hắn đây...

Nhìn mặt mày tươi tắn như vậy còn em gái mình không thấy.

Có lẽ nào?

Hải Anh mặt mày xám ngắt... hai mắt nhìn đắm đắm vào vật thể đang lượn lơ cá cảnh trước mặt mình

-A... anh vợ...dậy sớm như vậy đã ăn sáng chưa?

Evil lễ phép chào hỏi

Nha.... tâm tình anh rất vui hơn nữa bây giờ muốn người ta gả em gái ình anh là phải lấy lòng anh rể nha

Hải Anh cau kinh đáp lại

-Ai là anh vợ nhà cậu. Em gái tôi đâu?

-Dạ?!... vợ em còn đang ngủ ở trên phòng

Evil đáp

Thôi rồi

Loạn rồi... loạn rồi... loạn hết cả rồi...

Thật là em gái bảo bối của anh bị tên sắc lang này ăn tươi nuốt sống rồi... AAAAAAAAAA...Anh rất là tức nha

-Cậu... cậucậu... đã...

Evil khoác vai Hải Anh cười lấy lòng

-Anh à... em biết chắc chắn rằng anh biết hôm qua em và Nguyệt đã xảy ra chuyện gì với nhau.

-Cậu... cậu... trơ trên

Hải Anh uất ức giống lên

-Anh à... cái trơ trên đó bình sinh vốn dĩ em không có

-Cậu...

Hải Anh bắt mồm kêu lên

-Bây giờ anh không muốn cũng phải gả bảo bối Anh Nguyệt cho em....

Evil vui vẻ nói

-Không gả... nhất quyết không gả

Hải Anh quả quyết nói

-Anh... chẳng lẽ anh lỡ chia lìa gia đình em? Bắt vợ xa chồng con xa cha sao? Hơn nữa anh nghĩ mà xem sau này công tử nhà nào cưới bảo bối mà biết bảo bối không còn trinh tiết liệu họ có đối xử tốt với cô ấy không?

Evil đánh đòn tâm lý để xem anh vợ nói như thế nào

Mà... thách thằng nào dám cướp vợ anh. Anh đây cho hẳn biết cái chết liền đau đớn như thế nào

-.....

-Anh yên tâm. Em vốn là người có trách nhiệm. Em có gan làm liền có gan gánh vác anh đừng lo hãy giao bảo bối cho em... em hứa sẽ yêu thương bảo vệ cho cô ấy suốt đời

Evil chân thành nói. Nhìn khuôn mặt nghiêm túc của Evil Hải Anh cũng yên lòng

Anh biết hẳn yêu em gái anh chứ... yêu đến si dại ấy chứ.

Cũng giống như anh yêu Vương Tuyết điên cuồng sẵn sàng vì người đó mà chết mà sống..

-Mang đồ ăn cho nó. Đừng để nó đói bụng

Hải Anh nói rồi cầm một ly sữa nóng vào phòng cho vợ

Evil cười

Giải quyết anh vợ thành công

Vậy là xong... anh rể đã nói kéo về cùng hội cùng thuyền. Tiếp theo...

Là ba mẹ vợ...

Họ...có lẽ không khó như anh vợ đâu

Evil nghĩ. Tạm thời thế đã bây giờ phải lấy cái gì đó cho bảo bối ăn đã... có lẽ bảo bối đã rất đói rồi nha

Evil mau chóng căn rặn người làm mấy món đơn giản

Xong liền tự thân mang lên cho bảo bối

Vừa đúng lúc Trần Anh Nguyệt thức dậy...

Cảm giác đầu tiên của tiểu Nguyệt nhà ta toàn thân đau nhức khắp người là những dấu đo đỏ hồng hồng

Tên đang ghét... rõ ràng nói với nó là không đau không sao đâu...

Rõ là đồ lừa gạt ...lừa gạt đại lừa gạt

Khê lườm kẻ lừa gạt kia một cái

Evil biết bảo bối giận nên vui vẻ cười đùa

-Bảo bối đã dậy rồi sao?

-Đồ lừa đảo

Nó trừng mắt nhìn anh

-Anh không có...

-Có...

-không!

-Có...

-không

-Có

-không

-Có....

Sau một hồi “không” , “có” nhì nhằng

Nó phụng phịu nhìn anh .

Evil đành nùi một bước

-Được rồi. Trước hết phải ăn đã. Có phải đói rồi phải không?

-Không ăn. Nó giận dữ

-Bảo bối... ngoan một chút

-Không ăn...

Nó nói... nhưng mà... bụng dạ không có nghe nha... chị dạ dày kêu “ọt ọt”

Evil phá lên cười... bảo bối... đáng yêu nha

-Không cho anh cười... thật đáng ghét

-Được. Anh không cười...bảo bối ăn chút đi

Nó hung hăng ăn một muỗng lớn cho bõ ghét

Nhìn biểu tình đáng yêu của bảo bối nhà mình Evil không nhịn được cười một cái. Vuốt mái tóc mềm mại

-Ăn lo anh dẫn em ra ngoài chơi. Được không?

-Thật?

-Anh đã lừa em bao giờ chưa?

-Được

Nó gật đầu tăng tốc ăn thật nhanh

-Chậm một chút không nghẹn

Evil ôn nhu lấy khăn giấy lau miệng cho con bé

Nó cười cười. Đôi mắt sáng ngời long lanh như những vì sao khiến Evil yêu đến chết

61. Chap59: Trăng Đêm Nay Đẹp Lắm...

Chap này Hannie tặng hai bạn @vthanh_ và bạn @đề cập đến một người dùngthanhha29699 nhé

Choang!

Chai rượu vút vang vỡ tan tành những mảnh thủy ngổn ngang trên mặt đất

Những tia sáng yếu ớt cố lách qua cánh cửa mục nát chiếu vập căn phòng bừa bộn hôi hám

Run rẩy cúi đầu nhìn khuôn mặt yêu mị của Zero

Hắn phờ phạc... nát rượu chẳng còn vẻ uy nghiêm của một kẻ có tiền , có quyền, có nhan sắc ngày xưa...

Cơ nghiệp cả mấy đời phút chốc bị hủy hoại trong tay hắn...kẻ được coi là trụ cột vững chắc như bàn thạch

Zero ngã đầu dựa vào cái ghế sofa cũ nát. Đôi mắt yêu nghiệt nhắm nghiền hàng mi rung rung giận giữ...

Evil... evil... hắn hủy hoại hắn. Được hắn sẽ cùng Evil cùng tàn nụi....

Cạch

Kin bước vào phòng. Nhìn mọi thứ ngổn ngang không nén nổi tiếng thở dài...

Tất cả sau một đêm biến thành biển máu... cơ nghiệp chôn trong đống tro tàn

Người chủ của anh làm sao không suy sụp

Vì một người con gái...

..... hai kẻ vốn nước sông không phạm nước giếng dù trước đây có xích mích một chút nhưng không đến nỗi ...

Nhưng nói đi cũng phải nói lại... là chủ của anh sai. Sai lầm khi dám manh động bắt người phụ nữ của anh ta...

Zero đột nhiên mở mắt. Đôi môi yêu mị khech nhếch lên tạo ra vẻ đẹp tàn bạo

-Về rồi sao?

-Cậu chủ...

Kin ngạc nhiên. Thần thái đã thay đổi, cậu chủ... đang nghĩ cái gì

-Dạ... vâng.

-Kin. Cậu theo tôi bao nhiêu năm rồi nhỉ?

Zero sửa lại tóc liền hỏi

-Dạ... 8 năm

Phải rồi. Đã 8 năm... anh theo Zero từ năm 15 tuổi đến nay vừa tròn 8 năm...thấm thoát cũng nhanh thật mới ngày nào anh còn là một thằng nhóc nông nổi...

-Tôi giờ không còn tiền đồ nữa. Kin, với tài năng của cậu sẽ có người trọng dụng cậu không cần theo một kẻ không tiền đồ như tôi nữa...đi đi

Zero nói

-Cậu chủ...tôi...

-Đi đi.

-Cho tôi theo cậu... cậu chủ! Năm đó nếu không có cậu cứu đã không có tôi ngày hôm nay...

Zero thở dài. Vỗ vỗ vai Kin

Không uống công anh nuôi hăn 8 năm nay...hăn xứng đáng với danh hiệu một con chó trung thành

-Được. Vậy giúp tôi một việc cuối cùng người anh em

-Cậu chủ. Xin cứ nói

Sau khi kết thúc bữa trưa Anh Nguyệt liền ngủ một mạch đến chiều. Evil tranh thủ lúc bảo bối ngủ liền giải quyết một chút việc trong tổ chức

Ryal bước từng bước dài đến căn phòng trị liệu dành riêng cho Jame...

Mấy hôm nay anh bận ít có thời gian thăm cô nhóc

Anh nhớ lắm, nhớ khuôn mặt cô... bàn tay cô

Bước qua cánh cửa màu trắng ngà nhìn người con gái xinh đẹp nằm trên giường Ryall cười

-Chào bé con. Anh đến muộn chắc em buồn lắm

-....

-Jame, anh nói cho em biết nhé Evil cậu ấy tìm thấy người trong lòng rồi... là một cô gái tốt , xinh đẹp lắm.

-Bé con, anh cũng muốn được như cậu ấy... được ôm em trong vòng tay, hôn em... bé con . Đừng ngủ nữa mau mở mắt nhìn anh có được không?

Ryal nắm lấy bàn tay bé nhỏ của người yêu thì thầm.

Anh thêm cái cảm giác ôm cô, trọc cho cô bé giận rồi dễ dàng... thêm được nghe giọng nói của cô nũng nịu
Ông trời còn định thử thách anh đến bao giờ

Jim đứng ngoài... nước mắt lăn dài trên gò má. Đời này con sống không uống rồi con yêu

Có một người đàn ông yêu con như vậy

Jame, đừng phụ người ta... mau tỉnh đi con.

Jim cầu nguyện

Nếu có thể ông muốn đổi mạng này cho con ông tỉnh dậy

-Có thể cho chị dâu tôi xem cho cô ấy không?

Tiếng nói sau lưng khiến Jim ngạc nhiên

Sao con nhỏ tới được đây

-Tùy Phong chỉ cho tôi. Ông không cần ngạc nhiên.

Nó giải thích

-Đã không còn hy vọng rồi

Jim ảo não

-Ông đã bao giờ như anh ta. Luôn tin vào kỳ tích? Chị Tuyết mới nghiên cứu ra một loại thuốc tôi nghĩ có thể giúp con gái ông

-Có thể sao?

-Chỉ cần còn 1% hi vọng. Cũng hãy hi vọng đi. Tôi có hẹn với Tùy Phong tôi đi trước

Nó nói rồi quay bước

Nó thực sự ngưỡng mộ Jame khi có được tình yêu chung thủy son sắt của Ryal

Nó cũng muốn cuộc tình này có một kết thúc viên mãn... sự chờ đợi của Ryal phải có được kết quả xứng đáng

Một vòng tay mạnh mẽ ôm lấy nó từ đằng sau.

Giọng nói trầm trầm vang lên bên tai nó

-Bảo bối. Đang suy nghĩ gì vậy?

-Người ta ngưỡng mộ Jame nha. Có một người đàn ông hết mực yêu thương

Evil nhúu mày hôn má cô một cái

-Không cần ngưỡng mộ người khác . Em cũng có người người đàn ông hết mực yêu thương còn gì

-Đã biết! Người yêu. Không phải nói đưa em ra ngoài sao?

Evil cười. Bảo bối lắng chuyện cũng giỏi lắm

-Bây giờ liền đưa em đi

-Được được

Nó và Evil rất nhanh chóng lên xe bước ra ngoài

Hải Anh vuốt tóc Vương Tuyết

-Vợ này... không biết Thiên Vũ ra sao nhỉ?

-Chắc đã chấp nhận. Gần đây thấy biểu tình cậu ta rất tốt

-Ừm

Reng...reng

-Anh! Ba gọi

Tuyết đưa di động cho anh

Hải Anh nhú mào nhún nút nghe

-Alo ba.

“Chuyện là thế nào? Tại sao từ Thiên Vũ lại chuyển sang Hoàng Vũ là con rể ta? Là sao?”

Nghe giọng điệu

Có vẻ cha già tức giận nha

-Ba bình tĩnh. Hoàng Vũ là anh cả. Hải mới chính là người được đính ước với con Nguyệt. Với lại con đảm bảo tên này một mực yêu thương con bé không kém Thiên Vũ. Với lại con Nguyệt nhà mình nguyện ý gả cho hải

” ... Thật sự? ”

-Vâng. Hơn nữa... chúng nó ăn kem trước cổng rồi... ba... phải gả thôi

” Thăng quý... mào ở đó làm cảnh à? Sao không ngăn lại?”

-Ba... con còn có việc của con.

Hải Anh nghiêm mào

” được rồi, chuyện này chúng ta về sẽ cùng mào giải quyết”

-Dạ... chào ba

****__****

Evil lái xe đưa nó đi hóng gió...

-Đói không? Chúng ta đi ăn một chút

Nó mỉm cười gật đầu

Chiếc Audi ngừng lại trước nhà hàng 5 sao

-Bảo bối. Vào thôi

Cả hai cùng nhau đi vào ngay lập tức trở thành trung tâm chú ý

Hôm nay, evil anh lại mượn khuôn mào người em trai mình

-Không sao chứ? Nhờ có nhà báo

-Không sợ...nếu có họ cũng chỉ có thể viết em cùng Thiên Vũ ăn cơm trong nhà hàng. Cịn có thể khác?

-Cũng đúng... thôi em mau gọi món

Nó gật đầu liền cầm menu gọi vài món

-Thiên Vũ, tối ăn cơm? Có cả Nguyệt này

Khả Viễn mỉm cười ngồi xuống không câu lệ liền khoác vai người anh em

-Anh ấy không phải. Hai người nói chuyện em xin phép vào nhF vệ sinh một lát

Khả Viễn liền tự động rún tay về. Hai anh em nhà họ giống nhau như vậy... thật khó phân biệt

Nó đang đi thì nghe thấy tiếng bước chân phía sau... rất nhẹ. Không giống người thường.

Nhất định là cao thủ...

Nó vội vàng hướng đường ra...nhưng không kịp
Dù đã tránh nhưng kẻ đó võ nghệ cao hơn nó một bậc nên bị trúng đòn ngất đi
Zero nhìn mỹ nữ trong vòng tay...
Vì em... tất cả là vì em...cho nên ...em cũng phải lụy tàn cùng ta...
Zero bế con bé ra bằng cửa sau vòng ra bãi đỗ xe
Thiên Vũ vừa dừng xe liền thấy nó bị bắt đi... anh sợ nó có chuyện liền dùng tốc độ nhanh nhất bám theo
sau đó gọi điện cho Evil...
Dưới ánh trăng lung linh
Zero khẽ vuốt ve gò má trắng mịn
Nhìn mây trời
Trăng hôm nay đẹp lắm.... rất tròn...
Đưa tiễn chúng ta tới địa ngục

62. Chap60: Mỉm Cười Ra Đi

Evil rất nhanh theo lời “em trai” đuổi theo
Ai có thể bắt bảo bối của anh? Anh biết thân thủ của bảo bối không phải dạng xoàng
Những sát thủ bình thường nhất định không phải đối thủ của bảo bối.
-Anh vợ. Giúp em dò vị trí của bảo bối cô ấy bị bắt đi rồi
Evil gấp gấp nói trong điện thoại
Hải Anh tròng mắt xuýt rơi điện thoại.
Bị bắt???
Ai bắt ???? Tại sao bắt nó???
-Sao vậy anh? Vương Tuyết vừa ngủ dậy dụi mắt nhìn anh
Nhìn anh hốt hoảng cô sợ
Có chuyện gì khiến anh trở nên như vậy?
-Con Nguyệt bị bắt. Triệu tập đàn em bảo con My đi tìm nhanh.
-Hà? Bị bắt???
-Nhanh lên vợ
-Dạ...
Vương Tuyết cuống cuống gọi điện thoại , Diễm My đang đi công viên cùng Khả Viễn cũng liền bỏ dở chạy đi tìm con bạn thân
Cả thành phố láo loạn , trên đường nhưng đoàn xe chạy rầm rầm
Người người tìm kiếm một người
Hải Anh lần theo định vị số điện thoại của Nguyệt tới vĩa rừng thì mất dấu...
Chết tiệt. Mất sóng...con chíp trong hoa tai của Nguyệt hồng còn đang vút ở chỗ anh.

Mẹ kiếp!

Evil nhúu chặt đôi chân mày đậm

Mất phương hướng... anh biết cô nơi nào

Vũ cố gắng bám trụ theo sát xe của tên bắt cóc

Đúng là ở bên loại người phức tạp như Evil chẳng tốt lành gì.

Bọn người của Evil sao còn chưa tới... lũ lẽ mề

Vũ sốt ruột. Anh không biết lực lượng của “địch” là bao nhiêu cần đề phòng . Với tay lấy chiếc điện thoại , anh định gọi cho “Anh trai” thì mới phát hiện ra điện thoại không có sóng

Anh quên mất đây là vùng vĩa rừng không có sóng điện thoại

Điên thật

Trong một ngôi nhà nhỏ trên sườn núi ánh đèn lay lắt phát sáng

Nguyệt tỉnh lại... đưa mắt nhìn tay trái đang bị còng vào thành giường rồi lại nhìn xung quanh. Đôi mắt tím biếc nhìn chú mục vào Zero

Zero rất chông chờ sự sợ hãi của con bé... sẽ là một tiếng hét? Là sự run rẩy? Là tiếng cầu xin???? Hay là tiếng khóc???

Con bé sẽ làm gì? Anh rất,thích thú muốn biết

Nhưng...

Trái với suy nghĩ của Zero, nó rất bình tĩnh. Bình tĩnh đến đáng nể

-Cô gái, nhớ tôi không?

Zero lên tiếng , âm thanh có chút không thích

-Nhớ! Anh đưa tôi tới đây làm gì?

Nó hỏi

Với một người con gái bình thường có lẽ sẽ hốt hoảng, sợ hãi lắm nhưng nó là ai?

nó là....

Là con gái Trần Anh Phong bá đạo ngông cuồng, con gái Hoàng Hải Vi kiêu ngạo lạnh lùng.

Nó sẽ sợ sao?

Một đứa trẻ quá quen thuộc với những trò bắt cóc tống tiền? Từ nhỏ đã bao lần bị bắt cóc

Nó sẽ run rẩy sợ hãi sao?

Trong thế giới ngầm là thiên sứ địa ngục sớm đã đương đầu với cái chết... sớm đã bước một chân qua cửa quỷ môn

Nó sẽ cầu xin sao?

Không! Chắc chắn không

-Em có biết ta vì em mà bị Evil phá tan hoang sự nghiệp?

Zero đứng dậy nhìn ra rừng núi

Trăng sáng vằng vặc chiếu vào khuôn mặt yêu nghiệt

Khiến hắn trở nên mị hoặc

Nữ nhân bình thường nhảy định xà vào lòng hắn, nguyện chết vì hắn

Nhưng Nguyệt thì không!

Bởi lẽ... cuộc sống của cô đã đủ phiền với đủ loại trai đẹp theo dân mạng xã hội được gọi là hot boy...

1 Thiên Bảo ầm ập

1 Hải Anh láu cá

1 Thiên Vũ biết hi sinh

1 Khả Viễn lém lỉnh

1 Một ông bố cao ngạo...

1 ông bác nghiêm khắc

.... hơn thế...

Cô còn có một người yêu hội tụ đủ các phẩm chất trên...

Zero căn bản không thể làm Nguyệt lay động

-Tôi biết! Anh muốn trả thù?

-Không phải trả thù... tôi chỉ muốn tự diệt cùng hắn ta... nhưng trước đó...tôi muốn hỏi em một chuyện

-....

-Em đi cùng tôi được chứ?

-Không!

Nó trả lời rút khoát

-Tại sao?

-Vì tôi yêu Tùy Phong!căn bản không có tình cảm với anh

-Tôi . Có . Gì . Không. Tốt?

Zero rít từng tiếng qua kẽ răng

Người phụ nữ đáng chết

Dám từ chối anh?

-Không có. Nhưng tôi không yêu anh

-Ha ha, cô gái yêu hắn? Em yêu hắn có đáng không? Em bị bắt hắn đến cứu chưa?

Zero cười hắn thực không hiểu nổi Evil có gì hấp dẫn người con gái này?

-Đáng

Một từ duy nhất phát ra khiến Zero tức giận , liền rút khẩu súng dí vào thái dương nó đe dọa

-Đã không phải người con gái của ta... vậy người đi chết đi...

...

...

.....

.....

Rầm...

Cánh cửa bị đáp ra

Zero nghiêng răng nhìn người trước mặt như muốn ăn tươi nuốt sống hắn

Nguyệt ngạc nhiên nhìn Vũ!

Tại sao anh ở đây?

-Haha, mày đến rồi sao?

Zero bật cười

-Thả cô ấy ra, tao với mày giải quyết

Vũ gằn giọng

Ít ai phát hiện khi tức giận giọng của Vũ và Evil gần giống nhau rất khó phân biệt

Một người tinh ý như Zero khi bị thù hận che mờ mắt cũng không nhận ra sơ sót khác biệt giữa 2 anh em họ...

-Anh đi đi. Mau lên

Nó nói

-Thả cô ấy ra!

Vũ ra lệnh

-Tức giận không? Zero thích thú nói

Pằng...

Viên đạn thoát khỏi lòng súng găm vào đầu gối trái của Vũ khiến anh khụy xuống

-Tao mới là người ra lệnh ở đây

Zero nói

Hắn ta phát điên rồi...

Vũ lạnh lùng nhìn hắn

Nó ngỡ ngàng

Đôi mắt lạnh như Evil vậy... nếu đôi mắt này màu xanh lơ chắc cô cũng sẽ nhầm

Zero lờn vờn quanh con mồi... hắn thích chí nhìn dòng máu đỏ tươi chảy trên sàn...

-Cô gái... em thích không? Màu này thật đẹp

-Mẹ kiếp. Biến thái

Nó chửi

Zero cười nửa miệng

Pằng...

Viên đạn thoát ra trượt qua tai nó khiến Vũ hết hồn...

-Em , không nên nói nhiều

Zero vuốt ve gò má miết mạnh đôi môi đang mím chặt

-Mày không thấy nhục khi dùng cô ấy uy hiếp tao sao?

-Tao ư? Không! Nhục... vốn dĩ tao không có ha ha

Pằng...

Một viên đạn thoát ra đâm thẳng vào tay phải Vũ
Anh đau đớn ngã ra sàn... cắn chặt răng để không bật ra tiếng kêu la...
Mồ hôi rịn ra trên trán, anh đang rất kìm chế
-Mày... không phải Evil...
Zero rống lên
Bắn liền lúc hai phát đạn vào chân Vũ...
Hắn đang tức giận. Rất tức giận
-Người còn là con người không?
Nó hét nên
Vũ sẽ chết vì mất máu mất... không được không thể để anh hi sinh như vậy
Bốp
-Câm miệng...
Zero thét nên
Xong lại suýt xoa... người đẹp như vậy phải trân trọng không được đánh...
-Buông bàn tay dơ bẩn của mày ra khỏi cô ấy
Vũ cắn răng nói
Brừm....
Rầm...
Ngôi nhà gỗ bị đâm thủng
Từ chiếc Audi, người đàn ông bước ra lạnh nhạt lên cò súng....chĩa về phía Zero
-Mày đây rồi Evil...hôm nay mày phải chết
Pằng....
Viên đạn thoát ra...
Xé tan không gian căn phòng
Zero từ từ ngã xuống
Viên đạn bắn từ sau lưng...
Người bắn là Kin!
Khuôn mặt hắn lạnh ngắt
-Tạ..tại... sao...
-Chủ nhân...người tưởng tôi đã quên cái chết của gia đình tôi sao?
-Người....
-Tao là người của M . Tao tiếp cận mày vì mày hãm hiếp em gái tao... giết cả gia đình tao...
Kin gần giọng đá mấy phát vào xác zero...
Anh đã trả được thù... ha ha...
-Giúp cô ấy tháo còng...
Evil ra lệnh, còn mình liền đỡ Vũ dậy

-Ồn rồi

-Chậm như rùa.

Vũ thều thào.

Anh đã rất lo khi Kin báo tin rằng Vũ ở đây chịu sự tra tấn

Tên nhóc này... thật ngốc

-Đến bệnh viện thôi

Evil nói....

Vũ hơi mỉm cười

Xong rồi... mọi việc xong rồi

-cùng chết đi...

Pằng...

Zero hấn chưa chết ... viên đạn lao nhanh về phía Evil...

Vũ không nghĩ nhiều lập tức đẩy Evil ra nhận viên đạn xuyên tim

Kin lả đạn liên tục vào Zero...

Evil đỡ Vũ...

-Thằng ngốc

-Vũ...

Nó ngồi xuống nắm tay anh

Vũ mỉm cười đặt tay nó vào tay Evil

-Anh trai...giao cô ấy cho anh...

-... Vũ...

Nó khóc...

-Hoàng Vũ. Em muốn nói cho đến. ... tận bây giờ.... em... vẫn không không hận anh....

....anh trai.... Trâm đến đón em...

-Anh em tốt

Evil nói

Giọt nước mắt đắng mặn lặn trên gò má anh...

-Thay em...hiếu thảo với ba... xin lỗi ông ấy.... ông ấy.... rất nhớ anh...

-Biết rồi...

Vũ cười

Anh... đã không còn vương vấn

Sẽ đến nơi không có khổ đau...

Dưới ánh trăng nhuộm đỏ... người con trai nở nụ cười rồi ra đi mãi mãi

....

.....

.....

Sorry mọi người dạo gần đây Hannie hơi bận nên không đăng cho các bạn được... chap này dài coi như bù nha...

Còn nữa mình có thêm chuyện mới tên là "bạn gái người thừa kế" các bạn có hứng thú thì ghé đọc ủng hộ mình nha iu các bạn nhìu nhìu

63. Chap61: Kết... Viên Mãn

Chắc bây giờ Thiên Vũ đã hiểu vì sao Bảo Trâm và mẹ anh không tiếc sinh mạng hi sinh cho Evil...

Vì... họ là người thân của nhau... vì họ chung dòng máu đỏ chảy trong huyết quản

Nhìn Thiên Vũ lạnh dần trong vòng tay, cái cảm giác mất đi một phần cơ thể đau đớn nhường nào...

Từng hồi ức cứ quanh quẩn như thước phim quay chậm

Khoảng thời gian gia đình 5 người vui vầy đoàn tụ hưởng trọn cái hạnh phúc vô bờ của cuộc sống

Hai anh em cười nói nghịch ngợm trò gì cũng có nhau... thà bị đòn chung chứ nhất quyết không để thằng nào bị nặng hơn

Nhớ ngày bé... hai đứa một khắc không rời...

Nhớ ngày bé nó suốt ngày bị bỏ anh Vũ, anh Vũ...

Ngày đó vì màu mắt khác biệt anh bị những đứa trẻ khác kỳ thị, Thiên Vũ chẳng ngại lao vào đấm đá với những thằng to con chỉ đến mặt mũi xưng vù...

Xót em, evil cũng lao vào...

Cả hai anh em te tua một chỗ nhưng vẫn nắm tay nhau cười như hai đứa ngố tàu

Nghĩ lại...

...anh đau lòng...

Giá như anh đến sớm một chút...

Giá như anh cẩn thận hơn

Giá như anh lệnh cho Kín giết hắn trước

Anh sai rồi!

Quyết định sai rồi... chính anh cướp đi mạng sống của em trai anh

Evil vuốt mặt khổ sở

Nguyệt nắm chặt bàn tay anh như muốn an ủi...

Bàn tay anh lạnh lẽo vô cùng...

Nó biết anh lại tự đổ nổi...nó biết anh tự trách chính mình...nó biết cả

-Anh sai rồi phải không?

Nó lắc đầu, ôm lấy Evil nhẹ nhàng vỗ về

Như một đứa trẻ trong thân hình khổng lồ

Anh khóc... khóc như một đứa trẻ

Khóc đến hai mắt sưng húp, mặt mũi lả trên vai nó

Người đàn ông của nó... người đàn ông ấy cũng giống như người bình thường ... bình thường thôi...

Ông Khánh làm vỡ ly nước

Mảnh thủy tinh cứa vào tay đau buốt. Dòng máu đỏ chảy ra...

Ông ngẩn ngơ nhìn ra cửa... lòng bỗng nhiên nhộn nhạo khó chịu...

Cái cảm giác trống vắng hiện hữu ột kẻ cô đơn

Ông tự lẩm bẩm

-Thằng Vũ lâu quá chưa về

Dinh cơ “M”

Khả Viễn lặng thinh nhìn xác người anh em đã lạnh...

-Đến chết mày vẫn thanh thản cười như vậy sao? Thằng đểu cằng...

Anh bật khóc

Chuyện anh tự hào nhất trên đời đó là được làm bạn với Thiên Vũ

Kể hiểu anh nhất, hẳn giúp đỡ anh đứng lên sau vấp ngã.... dạy anh cách dùng sức mạnh của mình vươn lên

Giống như người thân...

Giống như anh em liên chân liên tay... cùng chung máy thịt

Mà... giờ Người Anh Em ấy lại ra đi

Bảo anh không đau lòng không được

Mỵ im lặng, cô cho anh điểm tựa... anh đau lòng, cô đau lòng

Người đàn ông ngốc nghếch kia... ngốc cho đến chết.

Cô khâm phục anh... nghiêng mình trước tình yêu mãnh liệt của anh... giá như... chỉ là giá như... anh không dành tình yêu của mình cho Nguyệt thì có lẽ mọi chuyện đã khác

Trước cổng ngôi biệt thự nguy nga người con trai mỉm cười nói với người trên lưng

-Em trai, về nhà rồi

Evil nhìn người đàn ông đứng bên hiên nhà rít từng hơi thở ra những làn khói mờ ảo , mái tóc điểm hoa
dâm khuôn mặt buồn... ông dập tắt điếu thuốc

Nheo mày nhìn thật kĩ...

Bỗng... sống mũi cay cay... nước mắt chảy dài xuống gò má

Giọng ông run run sợ hãi

Đây... không phải sự thật

-Vũ... Vũ à...

-...

Đôi tay chậm chạp sờ vào khuôn mặt trắng bệch lạnh ngắt...

Lòng ông chết đi một nửa

Cả đời người ông đi tiễn người thân...

Kể đầu bạc tiễn người đầu xanh...

-Ba... con xin lỗi... xin lỗi vì để nó ra đi như thế...con là kẻ có tội...

Evil quỳ xuống trước mặt ông...

Lâm Gia Khánh thở dài một tiếng chấp choạng quay lưng

-Đưa nó vào nhà, ngoài trời lạnh lắm

-Ba...

Ngày hôm sau... nhà họ Lâm vang lên màu tang lễ...

Màu trắng tinh đơn độc hiện hữu

Ông bạn già bên cạnh đau lòng mất con lòng Trần Anh Phong nhạo nhíp ... nếu một trong hai đứa trẻ của ông cũng ra đi như vậy ông... sẽ sống sao đây!

....

.....

.....

Thắp cho con 3 nén hương thơm đôi mắt già lão ươn ướt

-Con đi thanh thản con nhé

Evil im lặng

Đứng một bên... anh tính xin phép đi...

Ông cụ chắc không muốn anh ở lại

Anh là tất cả nguyên nhân mà...

-Đứng đó làm gì? Đi qua thắp hương cho nó. Tôi mệt rồi còn không mau đỡ tôi về phòng

-Dạ....

Evil vội vã đỡ cha

-Tôi già rồi, muốn nghỉ ngơi rồi, ở tuổi này người ta có cháu bồng cháu bế... anh tính sao thì tính, nữa là cái công ty ấy, sự nghiệp dang dở của em anh anh muốn tiếp tục thì tiếp,tôi không muốn quản nữa

-Ba...

-Mau chóng đưa con dâu cháu nội tôi về, phòng ốc của anh, trên lầu ý...

-Không hận con sao?

-Hận??? Hận mãi được sao? Tôi hiểu họ hi sinh vì muốn anh hạnh phúc. Tôi có thể trái ý họ sao? Sống cho tốt vào con trai ạ..

Cửa phòng đóng lại...

Evil ngơ ngàng

Vậy... anh phải sống thật hạnh phúc để họ an lòng....

....

.....

.....

5 năm sau....

Nhà họ Lâm ngập tràn tiếng bi bô trẻ con ...

Hai đứa trẻ kháu khỉnh năm nay tròn 2 tuổi, hoạt bát, cười toe toét suốt ngày chả giống ba nó...

Hai đứa song sinh...long phụng... đáng yêu vô cùng ai nhìn cũng muốn cưng muốn nựng . Chúng ngày ngày chạy theo mẹ... ngày ngày bám theo ông nội đến nhìn cũng không thèm nhìn cha chúng nữa cái ...

Hất mặt kiêu ngạo coi cha chẳng ra gì...

Không sao... không quan tâm anh... anh chả cần vợ anh đủ rồi... không cần chúng nó

Vong ơn

Bỏ công cha chúng ngày ngày lẫn lộn hết chuyện của tổ chức lại đến chuyện công ty... sớm tối bù đầu, tưởng rằng đến được bên vợ yêu ai rề... chúng hòa nhau cướp người phụ nữ của anh... hận đáng hận nha...

Có phải kiếp trước anh nợ chúng gì không? Mà để kiếp này anh bị chúng dày vò

_

Ryal...hạnh phúc nắm tay Jame lang thang khắp hà thành...

Khi Vương Tuyết cho Jame uống thuốc

Anh sợ hãi lắm nhưng khi cô mở mắt niềm vui sướng không dấu nổi trên môi... anh vừa cười vừa khóc...kỳ diệu... kỳ diệu quá kỳ diệu...

Nếu là mơ chắc chắn anh muốn giấc mơ này kéo dài mãi mãi

Jim an phận ở cạnh ông Khánh , người bạn già tìm niềm vui bên bọn trẻ con trong những ván cờ...

Hạnh phúc đơn sơ nho nhỏ... tất cả trở về nơi bắt đầu. Không muộn phiền không đau đớn....

Các bạn có muốn đọc ngoại truyện không? Cmt để Hannie viết nhé... thân ái !

64. Chap62: Ngoại Truyện

Trong căn nhà hoa lệ người đàn ông hoa mỹ cau có nhìn đứa con trai độc nhất với khuôn mặt thù hận

Đứa con trai cũng chẳng kém, dùng ánh mắt đầy thù hận nhìn cha mình...

Chiến tranh lạnh cứ thế tiếp diễn nếu như không có sự xuất hiện của một số phần tử khủng bố

Trần Anh Nguyệt

-Bi làm gì cau có thế con? Ba bắt nạt hả ? Nói cô nghe?

Thằng nhóc mũm mĩm mếu máo, đôi mắt đen tím yêu mị ngấn nước mắt nhìn Nguyệt

-Ba bắt nạt Bi, ba không cho Bi gặp mẹ . Bi nhớ mẹ nha... rất nhớ mẹ Tuyết, Bi ghét ba ghét ba lắm

Thằng bé òa khóc

Tuyết kỹ lấy lòng phụ nữ lấy đi sự cảm thông của các mẹ...Trần Hải Lâm là cao thủ số 1

-Anh...! Sao lại làm như thế có phải học ba ,yêu quá thành ra chiếm hữu quá nhiều không ? Trẻ con phải được mẹ ở bên chăm sóc

Hải Anh trừng mắt...

Thằng quỷ... anh bắt nạt Vợ bé nhỏ bao giờ? Anh yêu cô còn không hết nữa là

Dám vu khống anh sao... láo toét

-Ba bắt nạt mẹ bao giờ? Trần Hải Lâm ăn nói láo toét

Hải Anh trừng mắt

-Cái gì ? Anh bắt nạt chị Tuyết sao?

Diễm My từ ngoài đi vào. Bụng to vượt mặt nhưng vẫn tung tăng khắp nơi làm Khả Viễn hú hồn hú vía mấy lần....

-Anh, lấy đâu ra tinh thần vùng lên vậy? Chỉ cho em!

Khả Viễn liền thoáng

-Anh muốn tạo phản? Không cần học tôi lập tức cho anh tự do. Mang giấy ly hôn lại đây!

Diễm My trừng mắt đe dọa

Khả Viễn cười khở! Anh nào dám... nào dám có nửa ý định rời xa cô...

Cô là bảo bối... là vàng là bạc... là mẹ của con anh , con dâu của mẹ anh , là người anh yêu nhất...

Bảo anh bỏ cô?

Thà bảo anh nhảy sông tự tử còn dễ hơn

-Vợ, anh xin. Anh xin... nửa ý nghĩ cũng không có! Vợ là số 1là số 1...

Viễn vội xin lỗi. Người mang bầu tính khí thất thường tưởng rằng vợ mình ngẫu nhiên chín chắn ai ngờ cũng dính trường

Evil nhàn hạ khoác tay lên vai Nguyệt

-Vợ anh là ngoan nhất

Thất thấy người có trong phòng liền dùng mình....

Dám không ngoan sao?

Thật thông cảm với nàng thiên xứ bé nhỏ đang bơ vơ trong tường thành vững chắc ngày ngày ở bên một tảng băng di động... một chém hai phế , 3 giết....

Diễm My thật khâm phục người chị em tốt của mình... ngày ngày ôm cục đá không tan đó đi ngủ... thật không bị cảm sao??? Phi thường

Bi chọt chọt ngón tay vào ngực Evil

-Cứng như đá... chú không làm cô Nguyệt đau chứ?

-Đương nhiên là không. Chú yêu cô còn không hết làm sao có thể làm tổn thương cô của cháu

-Đàn ông phải vậy! Không được như ba cháu, ỉ lớn xác bắt nạt mẹ cháu. Đêm nào cháu cũng nghe mẹ cháu cầu xin sáng thì mẹ mãi không dậy nổi

Mọi người À lên một tiếng

-Quá sức nha... anh chớ vội vã

Khả Viễn thật lòng khuyên can

-Mạnh mẽ quá rồi,kiềm chế

My nói...

Evil mau chóng ôm vợ nui binh căn bản tránh xa khỏi hiện trường tránh gây sự chú ý công kích của địch....

Bởi vì....

Anh...cũng đang cố gắng nha

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-em-nu-ma-dau>